

Fides

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 3 • 31.5.2024

**Piispa Raimo:
Rukoilkaa, auttakaa** s. 4

**Pyhän isän terveiset
kirkkoherroille** s. 8

**Matkakertomukset Pyhän Ursulan
ja pyhän Olavin seurakunnista** s. 20-31

Fides

Katolinen hiippakuntalehti

Katolskt stiftsblad

Vuosi 2024
87. vuosikerta
ISSN 0356-5262

Päätoimittaja/Huvudredaktör

Marko Tervaportti

AD Petri Kovács

Toimitus / Redaktion

Katolisen kirkon viestintä
Rehbinderintie 21
00150 Helsinki

E-mail fides@katolinen.fi

Puh./tel. 040 753 1713

Internet fides.katolinen.fi

Painettu paperilehti (P) 2 kertaa vuonna 2024, muut digiversiona verkossa osoitteessa fides.katolinen.fi

Ilmestyminen 2024

No	DL	ilm.	vko
1	5.1.	19.1.	3
2	6.3.	22.3.	12
3 P	10.5.	31.5.	22
4	24.7.	9.8.	32
5	18.9.	4.10.	40
6 P	8.11.	29.11.	48

Ilmesty 6 kertaa vuonna 2024, joista 2 paperista (P) lehteä postitetaan kaikkiin katolisiin koteihin veloituksetta. Tilauttuna hinta 20 €, ulkomaille 25€.

Utkommer 2024 med 6 nummer årligen, 2 tryckta (P), 6 online. Pre-numeration 20 €, till utlandet 25 €.

Tilausmaksut laskutetaan tilauksen tehneiltä sähköpostilla tai paperisella laskulla. Lehti lähetetään veloituksetta automaattisesti kaikkiin katolisiin koteihin.

Osoitteenmuutokset

info@katolinen.fi tai
katolinen.fi/osoitteet

Painopaikka

Premedia Helsinki Oy

Vapaaehtoinen lehtimaksu:

Voit halutessasi maksaa irtonumerosta 5 € tai muun sopivaksi katsomasi summan tilille: Katolinen kirkko Suomessa, FI34 1555 3000 1166 17, NDEAFIHH, viite: 70072, tai Nordea Siirto -ohjelmalla käyttämällä oheista QR-koodia.

Gaudeamus

Aloitan tätä kirjoitusta Turun tuomiokirkon sakaristossa odottaessani piispa Raimon viettämän autuaan Hemmingin juhlamessun alkua. Taustalla kuuluu, kuinka Schola Gregoriana Aboensis harjoittelee messun introitusta, joka alkaa sanalla *Gaudeamus*: iloitkaamme, riemuitkaamme.

Kyllä, riemun pitäisi näkyä kristityn elämässä. On niin monia asioita, joista voimme iloita, olla kiitollisia. Silloinkin, kun oma elämä on solmussa eikä ulospääsyä ole näkyvissä, me voimme turvautua siihen Kristuksen omalla ylösnousemuksellaan vahvistamaan lupaukseen, että kenenkään elämä ei ole turha, vaan sillä on iankaikkinen tarkoitus Jumalan suunnitelmassa. Jumala on valinnut jokaisen meistä ja antanut meille kutsumuksen, eikä kenenkään taakka ole liian painava, jos me kannamme sitä yhdessä Kristuksen kanssa.

Meistä itsestämme on kiinni lopulta myös oman seurakuntamme ja hiippakuntamme hyvinvointi, kaikilla mittareilla mitattuna: niin hengellisesti, toiminnallisesti kuin taloudellisesti. Rukoilemmeko me, emme vain itsemme ja perheemme, vaan koko seurakuntamme ja kirkkomme puolesta, että me todella kasvaisimme ja voimistuisimme Kristukseen uskovien perheenä? Osallistummeko kirkon sakramenteihin, jotka kasvattavat meitä pyhydessä ja tiivistävät yhteyttä välillämme sekä avaavat sydämemme vastaamaan lähimmäistemme hätään ja tarpeisiin? Pidämmekö huolta seurakunnan ja kirkon tarpeista myös taloudellisesti tai muuten apuamme tarjoten?

Autuaan Hemmingin juhlan saarnassaan piispa Raimo muistutti meitä siitä, että meidät kaikki on kutsuttu tulemaan pyhiksi. Pyhyys ei kuitenkaan ole mitään staattista vaan dynaamista. Me voimme käyttää jokaisen päivän, jokaisen hetken tuota pyhyyttä vahvistaen – tai siitä etäännyen. Piispa kutsui autuasta Hemmingiä myös sillanrakentajaksi. Pyytääkäämme siksi hänen esirukouksiaan, että osaisimme itsekin rakentaa tai vahvistaa niitä siltoja, jotka edessämme ovat: siltaa meidän itsemme ja Jumalan välillä, siltaa meidän ja maailman välillä ja vielä siltaa maan ja taivaan välillä.

M. Tervaportti

[Tämän lehden myötä palataan jälleen siihen käytäntöön, että painettu Fides lähetetään automaattisesti kaikkiin katolisiin koteihin. Paperilehtiä ilmestyy tänä vuonna kaksi kertaa, seuraava marras-joulukuun vaihteessa. Välissä ilmestyy digilehtiä, joiden artikkeleita pääsee lukemaan myös Fideksen nettisivuilla osoitteessa fides.katolinen.fi. Ne voi toki myös tilata samasta osoitteesta omaan sähköpostiinsa uutiskirjeenä. – Tämä lehti on lähetetty vielä vanhan jäsenrekisterin mukaisin tiedoin ja voi siksi olla, että osoitteissa on virheitä. Ilmoita omat osoitetietosi omaan seurakuntaan.]

Pääkirjoit

”
**Me voimme käyttää
jokaisen päivän,
jokaisen hetken
tuota pyhyttä
vahvistaen – tai
siitä etäännyen.**

Sisälllys

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Hiippakunnan yhteinen juhla
- 4 Rukoilkaa, auttakaa
- 5 Ajankohtaista ja tulevaa
- 6 Juventus Catholican toiminta käynnistyi
- 7 Sunnuntait ja juhlapyhät Rukouksen apostolaatti
- 8 Paavi Franciscuksen kirje kirkkoherroille
- 10 Caritas tänään ja huomenna
- 14 Suomikuvaa päivittämässä
- 16 Uskonopin viraston julistus muistuttaa ihmisen luovuttamattomasta arvokkuudesta
- 20 "Rakentukaa elävinä kivinä Jumalan huoneeksi" – Kouvolassa
- 26 Seurakuntayhteyden lämpöä keskellä talvista Jyväskylää
- 32 Kirkon talouden näkymiä
- 34 Lukijoilta: Johannes Jussoila
- 35 Père Stu – isä Stun tarina
- 36 Katoliker aktiva i motståndsrörelser
- 38 Kroppen och det andliga livet
- 40 Caritas-kuulumiset
- 42 Ilmoituksia
- 43 Seurakunnat ja ohjelmat
- 48 Autuaan Hemmingin litania

Hiippakunnan yhteinen juhla

Tänä vuonna kaikkien katolilaisten yhteistä hiippakuntajuhlaa vietetään

lauantaina 17.8.2024 Lohjalla.

Neitsyt Marian taivaaseen ottamisen messu keskiaikaisessa Pyhän Laurin kirkossa alkaa klo 11. Messun jälkeen on - läheisessä paikassa, joka varmistuu myöhemmin - lounas, ohjelmaa ja Neitsyt Marian hartaus sekä kahvihetki. Lisätietoja tulee heti, kun niitä saadaan. Lounaasta pyydetään pieni korvaus. Ilmoittautuminen omaan seurakuntaan (myös niiltä, jotka tulevat omalla autolla). Tervetuloa!

Stiftets gemensamma fest

I år firas den gemensamma stiftsfesten för alla katoliker

lördagen den 17 augusti 2024 i Lojo.

Mässan för Jungfru Marias upptagning i himmelen i den medeltida Sankt Lars kyrkan börjar klockan 11. Efter mässan blir det lunch, program, Jungfru Marie andakt och kaffestund på en närliggande plats som kommer att bekräftas senare. Mer information kommer så snart den är tillgänglig. En liten avgift kommer att begäras för lunchen. Anmälan sker till den egna församlingen (även de som kommer med egen bil). Välkomna!

The diocese celebrating together

This year, the diocesan feast for all Catholics in Finland will be held on

Saturday, August 17, 2024, in Lohja.

The Mass for the Assumption of the Blessed Virgin Mary will take place in the medieval St. Lawrence Church starting at 11 AM. After the Mass, there will be lunch, some programme, a devotion to the Blessed Virgin Mary, and a coffee break at a nearby location to be confirmed later. More information will be provided as soon as it becomes available. A small fee will be requested for the lunch. Please register with your own parish (including those arriving by private car). Welcome!

Rukoilkaa, auttakaa

Piispa Raimo ei ole vain sanoja vaan myös tekoja. Talven ja kevään aikana on pantu pystyyn monta työryhmää ja käynnistetty monia projekteja. Seuraavassa esittelemme niistä kiireisimpiä.

Hiippakunnan ja seurakuntien jäsenrekisterin toiminta on viime vuosina ollut vähintäänkin heikkoa. Siksi ”jäsenrekisterin uusiminen on ollut ehkäpä kaikkein kiireisin asia”, piispa Raimo sanoo. Ilman toimivaa jäsenrekisteriä seurakuntien toimintaa, jopa uusien seurakuntien mahdollista sijoittumista, on lähes mahdotonta kehittää. Nyt näyttää onneksi siltä, että uusi jäsenrekisteri todellakin tulisi käyttöön ehkä jo kesäkuussa. ”Siitä aivan erityinen kiitos kuuluu Renate Hakkaraiselle ja kaikille hänen kanssaan työskennelleille!”

Toimiva jäsenrekisteri on edellytys myös toiselle tärkeälle asialle. Suomessa elää tuhansia katolilaisia, jotka eivät ole rekisteröityneet seurakuntien jäseniksi. ”Siksi on tärkeää, että kaikki Suomessa asuvat katolilaiset muistaisivat rekisteröityä ja että heitä autettaisiin siinä.” Tämä on tärkeää seurakuntien pastoraalisen työn suunnittelemisen kannalta mutta myös siksi, että valtion pieni mutta tärkeä tuki tulee rekisteröityjen jäsenten määrän mukaan.

Samaan aikaan suunnitellaan hiippakunnan ja vähitellen myös seurakuntien uusia verkkosivuja, joihin liitetään lopulta myös Katolinen kirjakauppa ja Fides-lehden nettisivut. Ensimmäisenä valmistuvat kesän aikana hiippakunnan kotisivut osoitteessa katolinen.fi.

Hengellisen elämän tukipilareita

Entisestä Espoon karmeliittaluostarista on tulossa hengellinen keskus, jossa voidaan järjestää retrettejä ja muita vastaavia tapahtumia pienten ryhmien kesken. Piispa Raimo korostaa toistuvasti, että ”tärkeintä on rukous”. Ja rukouksen hedelmänä pitäisi luonnollisesti tulla halu auttaa. Samoin on ehkäpä vähän kaukaisempana tavoitteena saada ”rakas” Stella Maris takaisin leiri- ja muun toiminnan käyttöön.

Piispa Raimon viikot ovat täynnä tapaamisia ja tärkeitä tehtäviä. Huhtikuun lopulla hän teki ”maakuntamatkan” Pohjanmaalle, ja toukokuussa alkoivat uusien kirkkoherrojen virkaanasettamiset, ensin Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan kirkkoherra Jean Claude Kabeza ja sitten Pyhän Ursulan seurakunnan kirkkoherra Eze Charles Nwoko. Tämän lehden mentyä painoon on vuorossa Pyhän Ristin seurakunnan kirkkoherra Tri Nguyen. Papiston nimityksistä voi lukea tarkemmin Fideksen nettiautokkelista (28.3.2024).

Paljon on työtä jo ehditty tehdä katolisen hoivakodin perustamiseksi. ”Se on jotakin vanhainkodin ja palvelutalon välillä, ehkä vähän molempia.” Toiveena on, että sinne tulee sekä sellaisia, jotka pärjäävät vielä itsekin suhteellisen hyvin, että sellaisia, jotka tarvitsevat enemmän apua.

Samaa voi sanoa myös katolisesta koulusta, joka halutaan perustaa mahdollisimman pian. Minkälainen hengellinen kasvovoima onkaan siinä, mikäli katoliset lapset voisivat käydä koulua, jossa oma uskonnollinen identiteetti saa kukoistaa.

Ensi syksynä pyritään myös jo aloittamaan katolisen teologian ja filosofian kursien tarjoaminen niistä kiinnostuneille ja varsinkin hiippakunnan diakoni- ja pappiskandidaateille. On valtavan tärkeää, että katolista uskoa voidaan esitellä tieteellisesti korkealla tasolla myös Suomessa ja vieläpä suomen kielellä. Piispa Raimo sanookin: ”Jonakin päivänä meillä voi olla Suomessa hiippakunnan oma pappisseminaari.”

Kirkkoja, kappeleita, ...

Kasvava hiippakunta ja sunnuntaisin täydet messut kertovat, että Suomessa tarvitaan lisää katolisia kirkkoja, kappeleita ja muita tiloja. ”Kirkkoja pitäisi olla siellä, missä katolilaiset ovat”, piispa sanoo ja mainitsee, että esimerkiksi Ahvenanmaalla keskusteluja jo vakavasti käydäänkin. Kun mahdollisia uusia tiloja etsitään, uusi jäsenrekisteri on siinä tärkeä apuväline.

Projekteja riittää, eikä tässä ole esitelty kuin pieni osa niistä. Piispa Raimon pyyntö on yksinkertainen: ”Rukoilkaa kaikki, yksin ja yhdessä, tämän meidän rakkaan hiippakuntamme puolesta, ja antakaa apua siellä, missä voitte.” Samalla hän toivottaa kaikille meille siunattua kesää ja kannustaa meitä kaikkia rakastamaan Jumalaa yli kaiken hänen luomakuntansa kauneuden keskellä erityisesti pyhän Jumalansynnyttäjän ja autuaan Hemmingin esirukouksiin turvautuen. ■

Marko Tervaportti

Opetuspäivä

Luantaina 31.8.2024 klo 9-17 Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa järjestetään **hiippakunnan opetuspäivä**. Tapaamisen kohdeyleisönä ovat yhtä lailla katolisen uskonnon opettajat kouluissa (myös eikatoliset opettajat) kuin myös seurakuntien sakramenttiopetuksen opettajat ja katekeetat (ensikommunio- ja vahvistuskurssit). Järjestäjänä toimii hiippakunnan katekeesineuvosto. Lisätietoja saa opetuspäivän yhteyshenkilöltä, hiippakunnan opetusjohtaja Osmo Vartiainen: osmo.vartiainen@katolinen.fi, 050-5440871. Tervetuloa!

Alustava ohjelma:

9.00	Pyhä messu
10-11.30	Katekeesi ja uusi evankeliointi Hiippakunnallinen katekeesisuunnitelma
11.30-13	Lounas
13-16	Katolisen uskonnonopetuksen mahdollisuudet ja haasteet Kahvitauko Työpajat opettajille kouluissa ja seurakunnissa

Riemuvuoden pyhiinvaellus Roomaan 31.1.-4.2.2025

Pohjoismaiden katolisten hiippakuntien yhteinen kirkon riemuvuoden pyhiinvaellus Roomaan järjestetään tammi-helmikuun vaihteessa 2025. Matkalla tutustutaan yhteisesti sekä hiippakunnittain ikuisen kaupungin moniin pyhiin kohteisiin ja vietetään monia yhteisiä messuja ja muita hartauksia. Tavoitteena on päästä osallistumaan myös paavin viettämään messuun. Ohjelman tarkempi sisältö on vasta tekeillä. Lisätietoja tulee pohjoismaisten hiippakuntien nettisivuille sitä mukaa, kun sitä on saatavilla.

Jo tässä vaiheessa on hyvä tietää, että pyhiinvaelluksen **matkoja ei järjestetä yhteisesti**. On myös mahdollista, etteivät ainakaan kaikki ryhmät mahdu yhteiseen majapaikkaan.

Jubilee Year Pilgrimage to Rome January 31 - February 4, 2025

The Catholic Dioceses of the Nordic countries are organizing a joint pilgrimage to Rome for the Jubilee Year of the Church at the end of January and the beginning of February 2025. During the trip, par-

ticipants will visit many sacred sites of the Eternal City together or as diocesan groups and will attend many joint Masses and other devotions. The goal is to also participate in a Papal Mass. The detailed program is still in development. More information will be available on the websites of the Nordic Dioceses as it becomes available.

*At this point, it is important to note that travel arrangements for the pilgrimage **will not be organized collectively**. It is also possible that not all groups will be accommodated in the same place. ■*

KATT

Hiippakunnan nuortenpäivät

Nuortenpäivät pidetään 23.-25.8.2024 Kunstenniemen leirikeskuksessa Naantalissa, merenrannan äärellä. Tapahtuman opetussisällöstä vastaavat piispa Raimo Goyarrola ja Juventus Catholican moderaattori isä Eze Charles Nwoko.

Tervetulleita ovat kaikki katoliset 14-28-vuotiaat nuoret sekä tietenkin kaikki muut ikäryhmään kuuluvat kiinnostuneet.

Lisätietoa tapahtumasta ja ilmoittautuminen osoitteessa bit.ly/nuortenpaivat24 tai info@juventuscatholica.fi. ■

KATT

Juventus Catholican toiminta käynnistyi

Juventus Catholican (JC) ensimmäiseen tapahtumaan osallistui kahden päivän aikana yhteensä 24 nuorta. Tapahtumassa pääsimme näkemään sekä vanhoja että uusia kasvoja. Paastonajan nuortenviikonloppu järjestettiin Pyhän Marian seurakunnassa ja opiskelijakoti Tavastähdessä maaliskuun puolivälissä. Viikonloppu rakentui teeman "Käyttäkää oikein jokainen hetki" ympärille. Isä Eze Charles Nwoko

vastasi esitelmien pitämisestä. Vaikka kyseessä oli paastonajan tapahtuma, emme halunneet järjestää perinteistä retriittiä. Hengellisen ohjelman lisäksi vietimme aikaa pelaillen, jutellen ja hyvän ruoan parissa. Tunnelma oli sekä harras että välitön ja lämmin. Viikonloppu oli loistava mahdollisuus tutustua muista kaupungeista tulleisiin katolilaisiin ja ekumeeniseen ystäviin sekä viettää aikaa yhdessä pelaten esimerkiksi pöytätennistä tai -jalkapalloa.

KAKSIPÄIVÄISEN TAPAHTUMAN ensimmäisenä päivänä aloitimme messulla

Kuvat Patarapond Sukta

kirkossa ja siitä siirryimme Tavasttähteen, jossa isä Eze piti esitelmän ajasta. Ruokailun ja ruusukkorukouksen jälkeen ilta taitui pitkälti pelien ääressä. Pyhän Marian seurakuntasaliin mahtui myös samaan aikaan järjestetty nuortenilta, joka osallistui oman opetushetkensä lisäksi yhdessä peleihin. Toisena päivänä syötiin aamupalaa yhdessä, minkä jälkeen isä Eze jatkoi muun muassa siitä, kuinka meillä on mahdollisuus käyttää aikaa aina uudelleen kääntymykseen. Esitelmä herätti paljon ajatuksia ja hyviä kysymyksiä. Tämän jälkeen rukoil-

tiin ristintien hartaus ja vietettiin yhdessä messua.

JC:LLÄ ON ILOUUTISIA hiippakunnalle: järjestämme ensimmäistä kertaa omat Hiippakunnan nuortenpäivät tänä kesänä. Nuortenpäivät pidetään 23.–25.8.2024 Kunstenniemen leirikeskuksessa Naantalissa, merenrannan äärellä. Piispa Raimo ja isä Eze ovat vastuussa tapahtuman opetussisällöstä. Kutsuttuina ovat kaikki Suomen katolilaiset

14–28-vuotiaat nuoret sekä tietenkin kaikki muut ikäryhmään kuuluvat kiinnostuneet. Lisätietoa tapahtumasta ja ilmoittautuminen osoitteessa bit.ly/nuortenpäivät24.

Juventus Catholica (JC) on Suomen katolisten nuorten oma järjestö, jonka toiminnasta vastaavat nuoret itse yhteistyössä hiippakunnan kanssa. Kohderyhmänä ovat ensisijaisesti 15–28-vuotiaat nuoret. Lisätietoa järjestöstä löytyy osoitteesta www.juventuscatholica.fi sekä somekanavilta facebook.com/juventuscatholica ja instagram.com/juventuscatholica. ■

lita Haataja & Kinga Makfalvi

2.6. kirkkovuoden 10. sunnuntai, Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla, juhlapyhä (I)
Ps. 116:12-13, 15+16bc, 17-18. - 13
2L Hepr. 9:11-15
Ev. Mark. 14:12-16, 22-26

7.6. perjantai, Jeesuksen pyhä sydän, juhlapyhä
1L Hoos. 11:1, 3-4, 8c-9
Ps. Jes. 12:2-3, 4bcd, 5-6. - 3
2L Ef. 3:8-12, 14-19
Ev. Joh. 19:31-37

9.6. kirkkovuoden 10. sunnuntai (II)
1L 1. Moos. 3:9-15
Ps. 130:1-2, 3-4, 5-6, 7-8. - 7bc
2L 2. Kor. 4:13-5:1
Ev. Mark. 3:20-35

16.6. kirkkovuoden 11. sunnuntai (III)
1L Hes. 17:22-24
Ps. 92:2-3, 13-14, 15-16. - vrt. 2a
2L 2. Kor. 5:6-10
Ev. Mark. 4:26-34

23.6. kirkkovuoden 12. sunnuntai (IV) aamulla
1L Job 38:1, 8-11
Ps. 107:23-24, 25-26, 28-29, 30-31. - 1
2L 2. Kor. 5:14-17
Ev. Mark. 4:35-41

Pyhän Johannes Kastajan syntymä, juhlapyhä

23.6. sunnuntai, illalla aaton messu
1L Jer. 1:4-10
Ps. 71:1-2, 3-4a, 5-6ab, 15ab+17. - vrt. 6ab
2L 1. Piet. 1:8-12
Ev. Luuk. 1:5-17

24.6. maanantai, juhlapyhän messu
1L Jes. 49:1-6
Ps. 139:1-3, 13-14ab, 14c-15. - 14a
2L Ap.t. 13:22-26
Ev. Luuk. 1:57-66, 80

Pyhät apostolit Pietari ja Paavali, juhlapyhä

29.6. lauantai, juhlapyhän messu
1L Ap.t. 12:1-11
Ps. 34:2-3, 4-5, 6-7, 8-9. - 5b
2L 2. Tim. 4:6-8, 16-18
Ev. Matt. 16:13-19

30.6. kirkkovuoden 13. sunnuntai (I)
1L Viis. 1:13-15, 2:23-24
Ps. 30:2+4, 5-6, 11-12a+13b. - 2a
2L 2. Kor. 8:7, 9, 13-15
Ev. Mark. 5:21-43 tai Ev. Mark. 5:21-24, 35b-43

7.7. kirkkovuoden 14. sunnuntai (II)
1L Hes. 2:2-5
Ps. 123:1-2a, 2bcd, 3-4. - 2cd
2L 2. Kor. 12:7-10
Ev. Mark. 6:1-6

14.7. kirkkovuoden 15. sunnuntai (III)
1L Aam. 7:12-15
Ps. 85:9ab-10, 11-12, 13-14. - 8
2L Ef. 1:3-14 tai 2L Ef. 1:3-10
Ev. Mark. 6:7-13

21.7. kirkkovuoden 16. sunnuntai (IV)
1L Jer. 23:1-6
Ps. 23:1-3a, 3b-4, 5, 6. - 1
2L Ef. 2:13-18
Ev. Mark. 6:30-34

Rukouksen apostolaatti

Kesäkuun 2024 rukouksen apostolaatin palsta

Rukoilemme, että siirtolaiset, jotka sotia ja nälänhätää paetessaan joutuvat kokemaan vaaroja ja väkivaltaa, kohtaisivat heidät vastaanottavassa maassa vieraanvaraisuutta ja uusia mahdollisuuksia.

”Vuonna 2022 turvapaikkaa Suomesta haki 5 372 ihmistä, joista myönnettiin 1571. Tämän lisäksi Suomeen saapui 1 342 kiintiöpakolaista. Vuoden 2022 ja 2023 maahanmuuton tilastoihin vaikutti merkittävästi Venäjän hyökkäyssota Ukrainaan. Vuoden 2023 aikana Suomessa jätettiin yhteensä 19426 tilapäisen suojelun hakemusta. Tilapäistä suojelua myönnettiin 18 969 Ukrainasta paenneelle.” (pakolaisapu.fi)

”He eivät kuulu maailmaan, niin kuin en minäkään kuulu. Pyhitä heidät totuudellasi. Sinun sanasi on totuus. Niin kuin sinä lähetit minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät. Minä pyhitan itseni uhriksi heidän tähtensä, että heistäkin tulisi totuuden pyhittämiä.” (Joh. 17: 16-19)

Onko mahdollista piilottaa rakkautta? Jos Jumala asuu minussa, hänen valonsa koskettaa ihmisiä ja paikkoja, joissa liikun. Voiko elämässämme olla mitään kauniimpaa?

Meille syntisille ihmisille se ei ole helppoa, mutta ei ole olemassa mitään muuta tapaa löytää todellista onnea. Me emme voi olla iloisia, kun ajattelemme vain itseämme. Kuinka voisinkaan olla iloinen, jos olen sotajalalla toisten ihmisten kanssa, kuinka en voisi olla iloinen, kun tiedän, että Jumala on kanssani. Kun eräänä päivänä menemme taivaaseen, me voimme ottaa mukaamme vain rakkauden. Tätä rakkautta me voimme anoa Jumalalta. Vain ne ihmiset, jotka vilpittömästi ja aktiivisesti yrittävät rakastaa Jumalaa, ovat todella iloisia.

Laupias Jeesus, sinä sanoit: ”Minä olin koditon, ja te otitte minut luoksenne.” Me kaikki olemme Jumalan lapsia. On paljon ihmisiä, jotka nykyaikana pakelevat köyhyyttä ja sotaa, mutta meillä on koti. Jeesus, opeta meitä toimimaan evankeliumin mukaisesti.

Sinun turviisi pakenemme, pyhä Jumalansynnyttäjä.

*Älä hylkää rukouksiamme hädässä,
vaan vapauta meidät kaikista vaaroista,
kunniakas ja siunattu Neitsyt Maria. Aamen.*

(Vainojen ajan kristittyjen rukous 200-300-luvulta.)

isä Stanisław Zawilowicz SCJ

Rukoilkaamme...

Kesäkuu

- Rukoilemme, että siirtolaiset, jotka sotia ja nälänhätää paetessaan joutuvat kokemaan vaaroja ja väkivaltaa, kohtaisivat heidät vastaanottavassa maassa vieraanvaraisuutta ja uusia mahdollisuuksia.

Juni

- Vi ber att migranter som tvingas fly från krig eller svält på farliga och våldsamma vägar, välkomnas i mottagande länder och ges nya livsmöjligheter.

Heinäkuu

- Rukoilemme, että sairaiden voitelun sakramentin vastaanottajat ja heidän läheisensä kokisivat Herran voiman ja olisivat yhä näkyvämmiin merkki myötätunnosta ja toivosta.

Juli

- Vi ber att de som mottar De sjukas smörjelse kan erfara Guds kraft och alltmer blir ett synligt tecken på medkänsla och hopp.

Vatican Media

Paavi Franciscuksen kirje kirkkoherroille

Rakkaat veljet kirkkoherrat!

Kansainvälinen tapaaminen "Kirkkoherrat synodia varten" ja vuoropuhelu sen osanottajien kanssa ovat tilaisuus muistaa rukouksessani kaikkia maailman kirkkoherroja, joille rakkaudella suuntaan nämä sanani.

On niin itsestään selvää, että sen sanominen kuulostaa melkeinpä banaalilta, mutta se ei siksi ole vähemmän totta: kirkko ei voisi mennä eteenpäin ilman sitoutumistanne ja palvelustanne. Siksi haluan ennen kaikkea ilmaista kiitollisuuteni ja arvostukseni siitä auliista työstä, jota teette joka päivä, kylväen evankeliumia kaikenlaiseen maahan (vrt. Mark. 4:1–25).

Kuten olette todenneet jakaessanne kokemuksiinne näinä päivinä, seurakunnat, joissa toteutatte palvelutehtäväännä, ovat hyvin erilaisissa konteksteissa. Niitä on suurkaupunkien reunamien seurakunnista – jotka itse tunnen Buenos Airesista – harvemmin asuttujen alueiden laajuudeltaan maakunnan kokoisiin seurakuntiin; monien Euroopan maiden urbaanien keskusten seurakunnista, joissa vanhoissa basilikoissa kokoontuvat yhteisöt ovat yhä pienempiä ja iäkkäämpiä, sellaisiin seurakuntiin, joissa liturgiaa vietetään suurten puiden alla ja lintujen laulu sekoittuu pikkulasten ääniin.

Kirkkoherrat tuntevat tämän kaiken oikein hyvin, he tuntevat Jumalan kansan elämän sisältä käsin: sen vaivat ja ilot, tarpeet ja rikkaudet. Siksi synodaalinen kirkko tarvitsee kirkkoherrojaan: ilman heitä emme koskaan voisi oppia kulkemaan yhdessä,

emme koskaan voisi lähteä sille synodaalisuuden tielle, joka "on se tie, jota Jumala odottaa kolmannen vuosituhannen kirkolta" [1].

Meistä ei koskaan tule synodaalinen missionaarinen kirkko, ellei seurakuntayhteisöjen elämän ominaispiirteeksi tule kaikkien kastettujen osallistuminen yhteen ainoaan evankeliumin julistamisen tehtävään. Jos seurakunnat eivät ole synodaalisia ja missionaarisia, ei sitä ole myöskään kirkko. Piispainsynodin XVI tavallisen yleiskokouksen ensimmäisen istunnon tiivistelmäraportti on siinä hyvin selvä. Seurakunnat on rakenteistaan ja seurakuntaelämän organisoinnista lähtien kutsuttu käsittämään, että ne ovat "pääasiassa sen palvelutehtävän palveluksessa, jota uskovat toteuttavat yhteiskunnassa, perhe- ja työelämässä, keskittymättä yksinomaan sisäiseen toimim-

*”Kutsun teitä elämään todeksi palveluvirkanne erityistä
karismaa yhä enemmän palvelen niitä moninaisia lahjoja,
joita Henki kylvää Jumalan kansan keskuuteen.”*

taansa ja organisaatiotarpeisiinsa” (8, 1). Siksi seurakuntayhteisöjen on tultava yhä enemmän paikoiksi, joista kastetut lähtevät liikkeelle lähetysovetuslapsina ja joihin he iloiten palaavat jakaakseen ihmeet, joita Herra heidän todistuksensa kautta on tehnyt (vrt. Luuk. 10:17).

Paimenina meidät on kutsuttu kulkemaan tätä tietä palvelemiemme yhteisöjen rinnalla, ja samalla sitoutumaan rukoillen, erottelukykyisinä ja apostolisella innolla siihen, että palvelutehtävämme soveltuu synodaalisen ja missionaarisen kirkon tarpeisiin. Tämä haaste koskee paavia, piispoja ja Rooman kuuriaa, ja se koskee myös teitä kirkkoherroja. Herra, joka kutsui ja pyhitti meidät, kehottaa meitä tänään kuuntelemaan hänen Henkensä ääntä ja kulkemaan hänen osoittamaansa suuntaan. Yhdestä asiasta voimme olla varmoja: hän ei jätä meitä vaille armoaan. Matkan varrella huomaamme myös, kuinka meidän on vapautettava palvelutehtävämme asioista, jotka kuluttavat meitä, ja löydettävä sen aidoin ydin: Sanan julistaminen ja yhteisön kokoaminen leivän murtamiseen.

Kehotan teitä siis ottamaan vastaan tämän Herran kutsun olla kirkkoherroina synodaalisen missionaarisen kirkon rakentajia ja sitoutumaan innokkaasti tähän tiehen. Sitä varten annan kolme ehdotusta, jotka voivat innoittaa paimenten elämäntyyliä ja toimintaa.

1. KUTSUN TEITÄ *elämään todeksi palveluvirkanne erityistä karismaa yhä enemmän palvelen niitä moninaisia lahjoja, joita Henki kylvää Jumalan kansan keskuuteen.* On tärkeää löytää, rohkaista ja pitää arvossa ”uskon tajun avulla... maallikoiden moninaisia armolahjoja, sekä yksinkertaisia että arvokkaita” (Vatikaanin II kirkolliskokous, dekreetti *Presbyterorum Ordinis*, 9), jotka ovat välttämättömiä ihmisten elämäntodellisuuden evankelioimiseksi. Olen vakuuttunut siitä, että tällä tavalla tuotte

esiin monia kätkeyttä aarteita ja tunnette, ettette ole yksin evankelioimisen suuressa tehtävässä. Saatte kokea todellisen isyyden ilon: isyyden, joka ei hallitse toisia vaan tuo heissä, niin miehissä kuin naisissakin, ilmi monia arvokkaita mahdollisuuksia.

2. KOKO SYDÄMESTÄNI kehotan teitä *oppimaan ja harjoittamaan yhteisöllistä erottelukykyä*, käyttäen siinä metodina ”keskustelemista Hengessä”, joka auttoi paljon synodaalisella tiellä ja synodin kokouksessa. Olen varma, että voitte koota siitä paljon hedelmää, ei pelkästään yhteisöllisissä rakenteissa kuten seurakuntaneuvostossa, vaan myös monilla muilla alueilla. Tiivistelmäraportti muistuttaa, että erottelukyky on synodaalisen kirkon pastoraalilyön avainelementti: ”On tärkeää, että erottelukyky harjoitetaan myös pastoraalilyössä kontekstiin sopivalla tavalla, jotta valaistaan kirkon konkreettista elämää. Sen ansiosta voidaan tunnistaa paremmin yhteisön armolahjat, jakaa viisaasti tehtäviä ja palvelutöitä ja suunnitella Hengen valossa pastoraaalisia projekteja, ylittäen pelkän toimintasuunnittelun” (2, 1).

3. LOPUKSI HALUAN kehottaa teitä *perustamaan kaiken, mitä teette, jakamiseen ja veljeyteen toistenne kesken ja piispojenne kanssa.* Tämä kävi voimakkaasti ilmi kansainvälisestä pappien jatkuvaa koulutusta käsitelleestä konferenssista, aiheena ”Puhalla täyteen liekkiin saamasi Jumalan armolahja” (2. Tim. 1:6). Viime helmikuussa Roomassa siihen osallistui yli 800 piispaa, pappia, Jumalalle vihittyä ja maallikkoa, miehiä ja naisia, jotka työskentelevät tällä alalla; edustettuina oli 80 maata. Emme voi olla aitoja isiä, ellemmme ole ennen kaikkea poikia ja veljiä. Emmekä pysty vaalimaan yhteyttä ja osallistumista meille uskottuissa yhteisöissä, jos emme ennen kaikkea elä sitä todeksi omissa keskuudessamme. Tiedän hyvin, että monien pastoraalisten vas-

tuidemme keskellä tuo sitoumus voi näyttää lisätaakalta tai jopa ajanhukalta, mutta tosiasia on päinvastoin: vain tällä tavalla olemme uskottavia ja toimintamme ei hajoita sitä, minkä muut jo ovat rakentaneet.

Kirkkoherroja ei tarvitse vain synodaalinen ja missionaarinen kirkko, vaan myös synodin 2021–2024 jatkuva prosessi ”Synodaalista kirkkoa varten. Yhteys, osallisuus, lähetys” odottaessamme piispainsynodin XVI tavallisen yleiskokouksen toista istuntoa ensi lokakuussa. Siihen valmistautumiseksi meidän on kuultava teidän ääntänne.

Siksi kutsun niitä, jotka ovat osallistuneet kansainväliseen tapaamiseen ”Kirkkoherrat synodia varten”, olemaan kotiin palttamaan synodaalisuuden lähettiläitä myös teille, veljilleen kirkkoherroina. Pyydän teitä rohkaisemaan pohdintaa kirkkoherran palvelutehtävän uudistamisesta synodaaliselta ja missionaariselta kannalta ja auttamaan synodin pääsihteeristöä kokoamaan korvaamattoman panoksenne synodin työskentelyasiakirjan valmistelua varten. Tämän kansainvälisen tapaamisen tarkoitus oli kuunnella kirkkoherroja, mutta se ei voi päättyä tänään: meidän on kuunneltava teitä jatkossakin.

Rakkaat veljet, olen rinnallanne tällä tiellä, jota mikään pyrin kulkemaan. Siunaan teitä koko sydämestäni, ja omasta puolestani tarvitsen sitä, että saan tuntea läheisyytenne ja rukoustenne tuen. Uskaamme itsemme autuaan Neitsyt Marian, Tiennäyttäjän huomaa: hän näyttää meille tien, hän johdattaa Jeesuksen luo, joka on tie, totuus ja elämä.

Roomassa, Lateraanibasilikassa
2. toukokuuta 2024

Franciscus

[1] Puhe 50 vuotta piispainsynodin perustamisesta, 17. lokakuuta 2015.

Caritas tänään ja huomenna

Suomen Caritasen vuosikokous pidettiin 25. huhtikuuta Helsingissä. Uudeksi keulakuvakseen järjestö sai uuden piispan, kun puheenjohtajan nuija siirtyi emerituspiispa Teemu Sipon vakaista käsistä eteenpäin piispa Raimo Goyarrolle. Fides-lehden haastattelussa uusi puheenjohtaja ja Caritasen pitkäaikainen pääsihteeri Larissa Franz-Koivisto kertovat ajatuksiaan ja kokemuksiaan Caritaksesta, sen merkityksestä ja mahdollisuuksista.

Suomeen Caritas, katolisen kirkon piirissä syntynyt ja kasvanut hyväntekeväisyysjärjestö, perustettiin jo vuonna 1960. Tämä oli jo ennen Vatikaanin II kirkolliskokousta, siis aikana, jolloin kirkollista elämää voisi ehkä luonnehtia melko "itseriit-toiseksi". Nykyään, kirkolliskokouksen ja yleisen yhteiskunnallisen kehityksen sekä varsinkin tiedonvälityksen valtavan muutoksen myötä, kirkko ja ja sen ulkopuolinen maailma toimivat paljon suuremmassa vuorovaikutuksessa toistensa kanssa. Tämä näkyy varmasti myös kirkon karitatiivisessa työssä.

"Vuosina 2015–2016 Caritaksessa toteutettiin sääntä- ja organisaatiouudistus. Säännöt saatettiin vastaamaan Caritas Internationalin standardeja", Larissa Franz-Koivisto kertoo. Taustalla oli paavi Benedictus XVI:n päätös vahvistaa Caritasen asemaa kirkon virallisena hyväntekeväisyysjärjestönä. Tähän perheeseen kuuluu myös Suomen Caritas.

Caritas on tällä hetkellä kansainvälisesti suurin avustusjärjestö heti Punaisen Ristin jälkeen. "Sääntömuutoksen yhteydessä hallituksen puheenjohtajuus siirtyi nykyiselle emerituspiispalle ja minusta itsestäni tuli piispan pyynnöstä järjestön ensimmä-

mäisen pääsihteeri. Piispa Teemulla oli iso rooli, kun sääntöjä lähdettiin uudistamaan”, Larissa toteaa. ”Näin meistä tuli nopeasti myös Suomen Ekumeenisen Neuvoston kumppanuusjärjestö, ja verkostoituminen on jatkunut vireänä siitä asti. Katolisen kirkon avustusjärjestön pääsihteerillä on kieltämättä ollutkin kysyntää järjestökentällä Suomessa.”

Monipuolista avustustyötä

Vuosikymmenten saatossa Caritaksen painopisteet ovat vaihdelleet. ”Pitkään Suomen Caritas tunnettiin toimijana kehitysyhteistyöhankkeissa, mutta viime vuosina ja etenkin sääntömuutoksen jälkeen toiminta on keskittynyt yhä vahvemmin Suomeen ja auttamistyöhön Suomessa. Autamme vuosittain yli 100 henkilöä, pääasiassa maahan muuttaneita henkilöitä erinäisissä oleskelulupa-, työllisyys- ja asumisasiossa. Kehitysyhteistyön sektorilla toimimme myös edelleen, sillä monelle seurakuntalaiselle ja jäsenellemme on tärkeää, että toimimme myös heidän lähtömaissaan. Se on mahdollista nimenomaan vahvan Caritas-verkoston kautta”, Franz-Koivisto kertoo.

Caritaksen työ on jakautunut maan sisällä tehtävään työhön ja kehitysyhteistyöhön.” Toisissa maissa tai maanosissa ehkäpä juuri sisäinen työ on pääosassa. ”Toisaalta isoissa maissa saattaa olla myös kaksi eri Caritasta, joista toinen keskittyy maan sisällä tehtävään työhön, toinen kansainvälisiin tehtäviin”, Larissa Franz-Koivisto sanoo ja lisää: ”Muuten työ on sisällöltään hyvinkin samankaltaista: Perustarpeiden antamista haavoittuvassa asemassa oleville. Vaatetta, ruokaa, ohjausta ja neuvontaa sekä työllistämistä eri muodoissaan.” Franz-Koiviston mukaan ”katolinen sosiaaliopetus, kestävä kehitys ja köyhyyden vähentäminen ovat olleet jo pitkään työn lähtökohtia Caritas-perheessä ja niin myös Suomessa”.

Suomessa Caritas on laajentanut viime vuosina toimintaansa voimakkaasti perinteisten kehitysyhteistyöhankkeiden rinnalle. Franz-Koivisto kertoo esimerkkejä: ”Suomen Caritas on osa Helsingin kaupun-

gin järjestöpoolia eli olemme yksi Stadin safka -hävikkiruuan jakelupisteitä. Meiltä lähtee joka toinen viikko jakoon noin 30 ruokakassia. Caritas-kauppa on kehittynyt kierrätysvaatemyläksi, kun solmimme yrityssopimuksen Inditexin kanssa. Tämä tarkoittaa sitä, että jokaisesta Zara-myymälästä löytyy Caritas-lahjoituslaatikko, johon voi jättää vaatteita. Ne lajitellaan sitten täällä meillä myytäviin, korjattaviin ja lahjoitettaviin. Meillä on myös oma ompelupalvelu. Järjestö työllistää tukirahan turvin ja tarjoaa myös harjoittelupaikkoja vaikeasti työllistettäville henkilöille sekä opiskelijoille. Järjestöavustuksen turvin pidämme myös ystävyyden kahvilaa ja järjestämme retkiä ja – mikä tärkeintä – teemme ohjaus- ja neuvontatyötä. Sosiaalineuvonnalle on yhä enemmän kysyntää ja tämä toiminta kattaa koko Suomen eli avustettavat ovat yhteisessä sosiaalineuvojaan ympäri Suomen erilaisissa elämän kysymyksissä.”

Caritas on jo pitkään tehnyt yhteistyö-

tä seurakuntien kanssa, jakanut joulun alla ruokalahjakortteja vähävaraisille sekä tukenut kymmenien lasten leirimaksuja. Tukea voi hakea hiippakunnan järjestämille lastenleireille ja vahvistusleireille. Larissa Franz-Koivisto toteaa kiittolisena: ”Mikään tuki ei tietenkään olisi mahdollista ilman lahjoittajia, sponsoreita tai eri säätiöiden avustuksia, ja näitä kaikkia haemme aktiivisesti. Tämä on iso työ ja tässä työssä voi olla jokainen seurakuntalainen mukana, joko lahjoittamalla itse suoraan, vinkkaamalla rahoituslähteistä tai omien henkilökohtaisten kontaktien kautta.”

Nuorissa on tulevaisuus

Young Caritas on ollut Larissa Franz-Koiviston mukaan huikea tarina: ”Caritas Europa lanseerasi erillisen nuorten ohjelman, johon osallistui myös Suomen Caritaksesta nuoria. Hallituksemme jäsen Meisa Danu polkaisi sitten Young Caritas -toiminnan

”Caritaksen työ on kirkon diakonian konkreetinen ilmentymä, jota marttyyrius ja liturgia ruokkivat ja joka on molempien ilmentymä.”

– PIISPA RAIMO

käyntiin myös Suomessa, ja sitä olen pääsihteerinä tukenut parhaan kykyni mukaan.” Työ on kantanut hedelmää. Uudessa hallituksessa istuu nyt neljä jäsentä, jotka ovat tulleet Caritakseen mukaan juuri Young Caritas -toiminnan kautta. ”He ovat aktiivisia, kansainvälisiä ja kielitaitoisia nuoria, joilla on verkostot eri puolille Eurooppaa”, Franz-Koivisto kertoo ja sanoo: ”Olen ylpeä siitä, että Suomi on yksi niistä Euroopan maista, jossa Young Caritas todella toimii. Hallitus sekä me Caritaksen toimistolla tuemme nuorten toimintaa, syntyviä ideoita ja autamme toteuttamaan niitä. Jos emme usko nuoriin, meillä ei ole tulevaisuutta.”

Karitatiivisen työn tarve vain lisääntyy

Larissa Franz-Koivisto toteaa kokemuksestaan käsin, että ”ihmisten hätä on entisestään kasvanut. Eriarvoistuminen on tätä päivää myös Suomessa ja tuen tarve on kasvanut ja kasvaa myös jatkossa.” Hänen mukaansa Caritas ei tällä hetkellä pysty vastaamaan kaikkeen avuntarpeeseen edes omassa hiippakunnassa. ”Tarvitaan lisää talkoohenkeä, että saamme lapset leireille ja vähävaraisille perheille ja yksittäisille kotitalouksille apua eli jokainen jäsen ja lahjoitus on tarpeen. Ohjaamme tarvitsijoita eteenpäin yhteiskunnan palveluihin ja autamme saamaan sieltä tukea aina, kun se on mahdollista, mutta monet ryhmät jäävät tuon avun ulkopuolelle. Näistä ryhmistä mainittakoon pienipalkkaiset siirtolaiset ja vailla oleskeluoikeutta maassa olevat.”

Annettu sosiaalityö Suomen Caritaksessa on ratkaisukeskeistä, osallistavaa ja työllisyysen tähtäävää, sillä työ on myös tietynlainen ihmisoikeus, vaikka ei olisi-kaan 100-prosenttisesti työkuuntoinen. Caritas pyrkii jatkuvasti laajentamaan toimintaansa Suomessa myös eri paikkakunnille, etenkin sinne, missä toimii katolinen seurakunta. Franz-Koivisto muistuttaa: ”Tilanne ei ole rauhoittumaan päin maailmalla-kaan.” Auttamistyö Caritaksen kautta on mahdollista ja tehokasta maailmalla juuri

siksi, että Caritaksen verkosto on niin vahva maailmanlaajuisesti.

Rahoitus on jatkuva haaste ja murhe kaikissa järjestöissä ja niin myös Suomen Caritaksessa. ”Olemme pyrkinet rakentamaan rahoituksen moneen eri lähteeseen, hankkeisiin, lahjoittajiin ja eri sponsoreiden tuen varaan. Silti suurin osa rahoituksesta tulee tällä hetkellä Caritas-verkoston kanssa neuvotelluista sopimuksista. Jäsenmäärän toivon kasvavan.”

Larissa Franz-Koivisto esittää toiveen: ”Toivon, että yhä useampi seurakuntalainen kokisi, että Caritas on se katolinen hyväntekeväisyysjärjestö, joka auttaa seurakuntalaisia, sillä se on työmme perusta kaiken vaikuttamis- ja verkostotyön takana. Jokainen seurakuntalainen, joka on Cari-

taksen jäsen tai kuukausilahjoittaja, tukee panoksellaan monia seurakuntalaisia tai ihmisiä ympäri maailman. Osallistuminen eri keräyksiin auttaa kymmeniä, satoja ihmisiä. Suomen Caritaksella on valtava kasvupotentiaali, sitoutuneita työntekijöitä, ja nyt jälleen uusi hallitus, jossa on paljon osaamista. Uskon, että järjestö entisestään kasvaa ja vahvistuu ja tekee näkyväksi Kristuksen työtä.”

Uuden piispan ajatuksia

Vuosikokouksessa Suomen Caritaksen puheenjohtajaksi valittu piispa Raimo Goyarola näkee Caritaksen työn tapana konkreetisoida yhtä kirkon pastoraalisen työn kolmesta pilarista: ”Kirkon pastoraalinen työ perustuu kolmeen pilariin: marttyyri-

teen eli uskon todistukseen, liturgiaan eli armon elämään ja diakoniaan eli palveluun. Caritaksen työ on kirkon diakonian konkreettinen ilmentymä, jota marttyyrius ja liturgia ruokkivat ja joka on molempien ilmentymä.”

Piispa toivoo, että ”Suomen Caritas olisi Jumalan armon näkyvä käsi kaikkein hädänalaisimmille. Tähän tarvitsemme konkreettisia hankkeita Suomessa ja Suomesta käsin. Näitä asioita työstimme seuraavissa kokouksissa.” Hän pitää tärkeänä, että ”Caritaksen työ on avointa kaikille ihmisille alkuperästä tai uskontokunnasta riippumatta. Tämä on Caritaksen olennainen osa. Tosin maassamme on epäilemättä monia katolisia maahanmuuttajia ja pakolaisia, jotka tarvitsevat kipeästi konkreettista apua. Rakkaudella on järjestys ja se alkaa omasta perheestä.”

Piispa Raimon mukaan Caritaksen ja seurakuntien välistä yhteistyötä voisi varmasti vielä tiivistää, sillä me kaikki olemme ”samassa veneessä”. ”Joskus meiltä puuttuu kommunikointi tai tietoa. Haluan vahvistaa yhteyksiä, jotta koordinointi olisi loogista ja jotta voisimme palvella enemmän ja paremmin apua tarvitsevia.” Hän mietti, että seurakuntaneuvostoissa voisi olla henkilö, joka keskittyisi ”erityisesti hyväntekeväisyystyöhön seurakunnassa ja olisi yhteydessä hiippakuntatason Caritakseen”.

Toiveissaan piispa näkee Caritaksen järjestönä – ehkäpä melkein katolisena kansanliikkeenä –, joka ”pystyy palvelemaan kaikkia välittävällä, kunnioittavalla ja tehokkaalla tavalla”. Siksi hän kannustaa: ”Caritaksen jäseneksi liittyminen verkossa on erittäin helppoa. Tarvitsemme rukouksia ja tukea konkreettisiin hankkeisiin. Rohkaisen katolilaisia tekemään yhteistyötä Caritaksen kanssa.” ■

Marko Tervaportti

Larissan tie Caritaksessa

Larissa Franz-Koivisto kuvailee omaa tietään Caritakseen ja Caritaksen tehtävissä seuraavasti:

”Oma tieni Caritakseen on pitkä. Opiskellesani sosiaalipoliittikkaa Helsingin yliopistossa tein Caritakselle hankkeen, joka sai rahoituksen. Hankkeessa vastasin koulutuksen järjestämisestä vastaanottokeskuksissa silloin voimaan astuneesta uudesta ihmiskauppaa koskevasta lainsäädännöstä. Vuosi oli 2006. Sitten olin pitkään poissa Caritaksen toiminnasta, kunnes minut valittiin hallituksen muutettua takaisin Helsinkiin. Vuonna 2011 minusta tuli hallituksen puheenjohtaja, kun olin vielä kotiäitinä nuorimman lapseni kanssa.

Hyvin pian sen jälkeen Caritaksen hallitus lähti pohjustamaan sääntömuutosta, joka saatiin maaliin joulukuussa 2015. Ja sen jälkeen piispa Teemu Sippo pyysi minua yhdistyksen pääsihteeriksi, enkä siitä luottamustehtävästä tietenkään voinut kieltäytyä. Tätä luottamustehtävää hoidan vieläkin, saa nähdä miten pitkään. Omiin työtehtäviin luottamustoimi on ollut ajoittain haastavaa yhdistää.

Tällä hetkellä toimin projektipäällikkönä THL:n koordinoimassa hankkeessa, jossa tehtävänä on implementoida uusi kotoutumislainsäädäntö sote-alueille ja luoda ja mallintaa pakolaistaustaisille henkilöille palveluprosessit uutta lainsäädäntöä vastaavaksi. Kumpikin tehtävä, sekä nykyinen palkkatyöni että Suomen Caritaksen pääsihteerisyys, ovat vaativia tehtäviä, mutta olen onnekas siinä, että saan tehdä työtä maahanmuuttotyön ja integraatiokysymysten parissa. Olen saanut kasvaa asiantuntijana sekä sote-puolella että järjestökentällä eli ainakin olen saanut tehdä omaa koulutustani vastaavaa työtä oikein olan takaa, välillä ihan liikaakin.

Mikään kombo, yhdistelmä, ei kuitenkaan onnistuisi ilman hyviä tiimejä, työtehtäjiä ympärilläni. Caritaksen pääsihteeriksi vastaa järjestön operatiivisesta johtamisesta, taloudesta sekä strategian ja toimintasuunnitelmien toimeenpanosta. Toimin myös esihenkilönä tiimille ja meitä on tällä hetkellä toimistolla seitsemän ihmistä. Hallitustyön vetäminen yhdessä puheenjohtajan kanssa on yksi keskeisimpiä päätehtäviä. Paljon verkostotyötä, hankkeiden suunnittelua, varainhankintaa ja myös vaikuttamistyötä!”

Liity jäseneksi

Caritaksen jäsenyys on helppo tapa tukea avustustyötämme. Jäsenenä saat Caritaksen uutiskirjeen 2–3 kertaa vuodessa ja kuulet ensimmäisenä Caritaksen työstä. Jäsenemme saavat myös Caritas kaupasta 10 % alennuksen. Täytä verkossa oleva lomake osoitteessa www.caritas.fi/liity-jaseneksi, niin saat sähköpostiisi vahvistuksen liittymisestääsi sekä jäsenmaksulaskun. Caritaksen jäsenmaksu on 25 €/vuosi.

Tule kuukausilahjoittajaksi

Tehokkain tapa auttaa on säännöllinen kuukausilahjoitus. Kuukausilahjoittajana autat niitä, jotka tarvitsevat apua eniten. Samalla tuet yhteisöjä ja yksilöitä vaikeissa tilanteissa. Caritas kunnioittaa kaikkien ihmisarvoa, tekee työtä eriarvoisuuden vähentämiseksi ja edistää yhdenvertaisia yhteiskuntia. Lisätietoa: www.caritas.fi/kuukausilahjoitus.

Huhtikuun lopulla Turussa, pääkaupunkiseudulla ja aina Oulun seurakunnan diasporassa asti käynyt Bonifatiuswerkin Pia Wittek vastasi Fideksen kysymyksiin Suomen vierailustaan.

Suomi-kuvaa päivittämässä

25-vuotias Pia kouluttautuu toimittajaksi Bonifatiuswerkin viestintäosastolla. Hänen vastuullaan on päivittää kymmenen vuotta sitten julkaistu, järjestön tukea saavista maista tehty maakohtainen Suomi-kirjanen, jossa paikalliskirkkoamme esitellään kattavasti. Paljon on tietysti kymmenessä vuodessa ehtinyt muuttuakin.

Mikä on Bonifatiuswerkin tarkoitus?

Bonifatiuswerkin toiminta alkoi jo 175 vuotta sitten. ”Sen tavoitteena on tukea katolilaisia diasporassa, mihin viittaa jo mottommekin: *’Keiner soll alleine glauben* – Kenenkään ei pidä uskoa yksin’”, Pia Wittek muistuttaa. ”Sitä ajatusta me yritämme toiminnassamme toteuttaa myös Pohjoismaissa, Islannissa, Tanskassa, Norjassa, Ruotsissa ja Suomessa, sekä Baltian maista Virossa ja Latviassa” samoin kuin entisen Itä-Saksan alueella ja Saksan pohjoisosissa. Kaikkialla, missä katolilaiset elävät diasporassa ja jossa kirkollisen elämän järjestäminen voi olla vaikeaa taloudellisten resurssien vähyyden tai tarpeellisten rakenteiden puuttumisen takia. Silloin ei ehkä ole niin helppoa järjestää tapahtumia tai suunnitella toimintaa. ”Juuri siellä Bonifatiuswerk haluaa olla avuksi, tukea niin rahallisesti kuin hengellisestikin näitä yhteisöjä. Haluamme antaa apua niin, että nämä yhteisöt voisivat itse auttaa itseään.”

Tätä tekevät omalta osaltaan myös Bonifatiuswerkin harjoittelijat, joita järjestö lä-

hettää kohdemaihin vuosittain 3, 6, jopa 12 kuukauden mittaisiksi kausiksi. Suomessa saksalaisia harjoittelijoita on tällä hetkellä kaksi Turussa. ”He eivät ole täällä tietenkään vain auttamassa ja työskentelemässä” – esimerkiksi birgittalaissisarten apuna – ”vaan nimenomaan myös viemässä uskoa eteenpäin ja toisaalta saamassa kokemuksia paikallisen yhteisön uskosta. Näitä positiivisia kokemuksia he sitten vievät takaisin Saksaan.”

Mitä tällaiset harjoittelijat yleensä tekevät? ”Bonifatiuswerkillä on joka vuosi noin 23 harjoittelijaa eri Pohjoismaissa ja Baltiassa, parhaillaan kaksi heistä Suomessa.” Useimmat harjoittelijat ovat juuri koulussa päättäneitä, noin 18–19-vuotiaita nuoria. Harjoittelujakso antaa heille usein lisäaikaa pohtia tulevia opintoja ja ammatillisia

tavoitteita. Samalla he oppivat tuntemaan vähän toisenlaisen kirkon, kirkon diasporassa. Turun harjoittelijat esimerkiksi asuvat sisarten vierasmajan tiloissa ja työskentelevät muun muassa huoneita siivoten, vieraita vastaanottaen tai keittiössä auttaen.

”Mutta kysymys on myös toisilta oppimisesta. Sisaret kertoivat minulle, että he iloitsevat suuresti keskusteluista harjoittelijoiden kanssa uskosta ja monista muista aiheista. Ja nuoret saavat tällaisista tapaamisista elämänmittaisia kokemuksia.”

Pia Wittek kertoo iloisesti, että harjoittelupaikkoja on myös Saksassa: ”Katoliset nuoret ’diasporamaista’ voivat myös tulla luoksemme Saksaan!” Kysymys on vuoden mittaisesta vapaaehtoistyöjaksoista, jolloin voi kerätä kokemusta Bonifatiuswerkissä ja laajemmin kirkon toiminnassa Saksassa. ”Bonifatiuswerk on avoin talo, johon jokainen on sydämellisesti tervetullut!”

Suomen kokemuksia

Ensimmäiset päivät Pia Wittek vietti Turussa. ”Tutustuin siellä tietenkin seurakuntaan, tapasin kirkkoherra Peter Gebaran, birgittalaissisaret ja meidän harjoittelijamme. Turussa osallistuin ensimmäistä kertaa myös suomenkieliseen messuun. Se oli hyvin mielenkiintoista, sillä en osaa suomea ollenkaan, mutta onneksi messun järjestys on aina sama, ja siksi sitä pystyi hyvin seuraamaan.”

Turun jälkeen Helsinki. ”Helsingissä yövyin ja elin ursuliinisisarten luona, vierailin Studium Catholicumissa, seurasin päivän katolisen uskonnon opetusta ruotsinkielii-

sissä kouluissa ja tapasin esimerkiksi yhden 'ekumeenisen perheen', jolta opin paljon suomalaisesta ekumeniasta. Täällä ekumenia on tärkeä teema." Myös Juventus Catholican jäseniä ja monia muita katolilaisia Pia Wittek ehti tavata, samoin kuin piispa Raimon, ennen kuin hän lähti kolmanteen kohteeseensa: Ouluun.

Joulupukista vapaa

Bonifatiuswerk tunnetaan myös hyväntahtoisesta mutta taustaltaan vakavasta kampanjasta, jonka nimi kertoo kaiken: "Weihnachtsmannfreie Zone – Joulupukista vapaa alue". Järjestö on useita vuosia kampanjoinut Saksassa sen puolesta, että jouluna muistettaisiin lahjojen tuojana satuhahmo Santa Clausin tai joulupukin sijaan oikeata, historiallista pyhää Nikolausta samoin

kuin Jeesus-lasta. "Sain lähtiessä suuren tehtävän: kun tulen Pohjois-Suomeen, mahdollisesti Rovaniemelle saakka, minun olisi ehdottomasti saatava kuva poroista niin, että siinä näkyisi myös Weihnachtsmannfreie Zone -kyllä!" Poroja ei kuitenkaan näkynyt Rovaniemelläkään, vaikka isä Donbosco Thomas vei hänet napapiirille asti.

"Opin Suomessa paljon uutta tästä maasta ja katolisesta kirkosta. Tietenkin minulla oli paljon ennakkokäsityksiä, mutta vasta paikan päällä siitä kaikesta tulee totta, kun näkee ja kokee ja tapaa ihmisiä. Minulla oli tullessani oma perspektiivi asioihin, mutta täällä olen huomannut, että katolilaiset ovat varsin hurskaita, messut ovat juhmallisia ja perinteisiä, – eikä ollenkaan negatiivisessa mielessä – vaan suurta uskoa ilmentäen, intensiivisesti." Tällaista näkee Saksassa ilmeisesti enää harvemmin. "Se vaikutti minuun kovasti ja otan sen mielelläni mukaan takaisin Saksaan."

Pia Wittekin matkapäivät eivät olleet kevään kauniimpia. Ei ihme, että hän naurahtaa ja toteaa lopuksi: "Jonakin *kesänä* tulen varmasti takaisin!" ■

Marko Tervaportti

Uskonopin viraston julistus muistuttaa ihmisen luovuttamattomasta arvokkuudesta

Vatikaanin Uskonopin virasto eli dikasterio on julkaissut uuden ihmisarvoa käsittelevän julistuksen, jonka nimi on *Dignitas Infinita* (DI). Dokumentin valmistelu kesti viisi vuotta, ja sen sanoma nojaa vahvasti viimeisimpien paavien ja kirkon opetusviran opetukseen. Dokumentissa esitetään ihmisen arvokkuuden perusta ja tämän jälkeen nostetaan esiin joitakin nykyajan raskaimpia ihmisarvon loukkauksia, kuten sota, äärimmäinen köyhyys, abortti, eutanasia, ihmiskauppa, sukupuolen vaihtaminen ja gender-ideologia.

Jokaisella ihmisellä on ääretön arvokkuus, jota ei voi menettää

Dokumentin alussa todetaan, että jokaisella ihmisellä on ääretön arvokkuus, jota ei voi erottaa hänen olemuksestaan ja joka pysyy kaikissa olosuhteissa. Se myös ylittää kaikki olosuhteet, asemat tai tilanteet, joita ihminen voi milloinkaan kohdata. Asiakirjassa nostetaan esiin YK:n yleismaailmallinen julistus ihmisoikeuksista vuodelta 1948. 75 vuotta sitten YK antoi auktoritatiivisen julistuksen, jonka mukaan jokainen ihminen on ontologisesti arvokas, ainutlaatuinen ja kunnioitettava. (DI 2)

*Dignitas Infinita*n kolme ensimmäistä lukua käsittelee ihmisarvon peruste-

ta. Tämän jälkeen, luvussa neljä, nostetaan esiin joitakin aikamme suuria ihmisoikeusloukkauksia, kuten abortti, sota ja eutanasia.

Ihmisen ontologinen, moraalinen, sosiaalinen ja eksistentiaalinen arvokkuus

Dokumentissa osoitetaan, että ihmisen arvokkuus voidaan jakaa neljään osaan. Voidaan puhua *ontologisesta arvokkuudesta*, *moraalisesta arvokkuudesta*, *sosiaalisesta arvokkuudesta* ja *eksistentiaalisesta arvokkuudesta*. Ontologinen arvokkuus tarkoittaa, että ihmisellä on arvokkuus, joka perustuu siihen, että hän on olemassa, hän

Dokumentissa huomautetaan, että jokaisella ihmisellä on erottamaton ja sisäinen arvokkuus, joka perustuu siihen, että hän on ihminen. Tämä arvokkuus perustuu raamatullisessa ilmoituksessa ensinnäkin siihen, että Jumala on tahtonut jokaisen ihmisen elämään.

on Jumalan tahtoma, luoma ja rakastama (DI 7). Moraalisella arvokkuudella tarkoitetaan, että ihminen on kutsuttu toimimaan moraalisesti. Jos ihminen rikkoo moraalialia, hän voi menettää moraalisesta arvokkuutensa. Ontologista arvokkuuttaan ihminen ei voi milloinkaan menettää. (DI 7)

Sosiaalisella arvokkuudella tarkoitetaan ihmisen elinolosuhteita. Kun ihmiset joutuvat elämään äärimmäisessä köyhyydessä, heidän elämäntilanteensa on ristiriidassa heidän pysyvän ihmisarvonsa kanssa. Eksistentiaalisella arvokkuudella viitataan ihmisen kokemukseen hänen elämänsä arvokkuudesta ja sisällöstä. Ihminen voi terveenä ja rikkaana kokea, että hänen elämänsä on arvotonta, ilotonta ja toivotonta. (DI 8)

Raamattu ja ihmisarvo

Dignitas Infinita viittaa Raamatun luomiskertomukseen, jossa Jumala sanoo näin: “Tekkäämme ihminen, tekkäämme hänet kuvaksemme, kaltaiseksemme... Ja Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät” (Gen. 1:26–27). Asiakirja korostaa, että Jumalan kuvana oleminen liittyy ihmisen arvokkuuteen. Jumala on lahjoittanut ihmiselle arvokkuuden. Sitä ei tarvitse vaatia tai ansaita, vaan se on annettu jokaiselle ihmiselle. “Jokainen ihminen on Jumalan rakastama ja tahtoma, ja tämän vuoksi hänellä on loukkaamaton arvokkuus.” (DI 11)

Dignitas Infinita muistuttaa Jumalasta, joka kuulee kärsivien ihmisten itkun ja hädän. Evankeliumi kertoo, että Jeesus saapui juuri syrjittyjen, halveksittujen ja unohdettujen ihmisten luo. (DI 11–12)

Jokaisella ihmisellä on erottamaton ihmisarvo

Dokumentissa huomautetaan, että jokaisella ihmisellä on erottamaton ja sisäinen arvokkuus, joka perustuu siihen, että hän on ihminen. Tämä arvokkuus perustuu raamatullisessa ilmoituksessa ensinnäkin siihen, että Jumala on tahtonut jokaisen ihmisen elämään. Luoja rakastaa ja tuntee jokaisen ihmisen. Hän haluaa olla liittosuhteessa ihmisen kanssa. (DI 18)

Toiseksi Jumalan rakkaus ihmistä kohtaa tulee ilmi Jumalan Pojan inkarnaatiossa. Sielu ja ruumis muodostavat ihmisen ja tullessaan ihmiseksi Jumala vahvisti ihmisen arvokkuuden. Kristus on inkarnaation kautta yhdistynyt jokaiseen ihmiseen. Tämän vuoksi jokaisella ihmisellä on valtavan suuri arvo jo pelkästään siksi, että hän kuuluu ihmisyhteisöön. (DI 18) Kolmanneksi ihmisen alku, mutta myös määränpää ja täytyminen, löytyy Jumalasta. Ihminen on arvokas, koska hänet on tarkoitettu elämään Jumalan yhteydessä. (DI 20)

Dignitas Infinita korostaa, että ihmisarvo ei ole sama kuin henkilökohtainen arvo, joka perustuu ihmisen ajattelukykyyn ja vapauteen. Tässä tapauksessa syntymättömällä lapsella ei olisi arvokkuutta. Dokumentti korostaa, että ainut edellytys ihmisarvolle on se, että ihminen on ihminen. Ihmisarvolla on siis luovuttamaton ontologinen perusta. (DI 24)

Raskaat rikkomukset ihmisen arvokkuutta kohtaan

Dignitas Infinita etenee neljännessä luvussa käsittelemään joitakin raskaita rikkomuksia ihmisen arvokkuutta vastaan. Lähtökohtana on, että oikeus elämään on täysin luovuttamaton oikeus, joka kuuluu kaikille ihmisille. *DI* lainaa Vatikanin toisen kirkolliskokouksen *Gaudium et spes* -konstituutiota ja toteaa, että “kaikki se, mikä loukkaa ihmisyksilön koskemattomuutta, kuten silpominen, ruumiillinen ja sielullinen kidutus sekä yritykset harjoittaa henkistä painostusta”, kaikki se loukkaa myös ihmisen arvokkuutta. Samoin ihmisen arvokkuutta loukkaavat “epäinhimilli-

set elämänotot, mielivaltainen vangitsemisen, pakkosiirtolaisuus, orjuus, prostituutio sekä kaupankäynti naisilla ja lapsilla; samoin myös ala-arvoiset työolosuhteet, joissa työläisiä pidetään pelkinä ansaitsemisvälineinä eikä vapaina ja vastuullisina yksilöinä” (DI 34; GS 27).

Äärimmäinen köyhyys ja sota

DI huomauttaa, että äärimmäinen köyhyys liittyy siihen, että ihmisiltä kielletään heidän arvokkuutensa. Dokumentissa todetaan, että samaan aikaan kun absoluuttinen vauraus on lisääntynyt, myös rikkaiden ja köyhien välinen ero on kasvanut. Köyhiä on paljon mutta todella rikkaita on vähän. *DI* huomauttaa, että pakkomielle pienentää työvoiman kustannuksia johtaa uudenlaiseen köyhyyteen. Dokumentissa todetaan, että pahinta köyhyyttä on se, kun työ ja sen arvokkuus otetaan pois. (DI 36–37)

Sodasta *DI* toteaa, että sota on aina ihmisyyden häviö. Nykyään sodista kärsivät enemmän ja enemmän siviilit, ja tämänkin vuoksi sodat aiheuttavat enemmän ongelmia kuin ratkaisevat niitä. (DI 38–39)

Pakolaiset, ihmiskauppa, seksuaalinen hyväksikäyttö ja naisiin kohdistuva väkivalta

Pakolaisista *DI* opettaa, että heille kuuluu täysi ihmisarvo. Pakolaisten vastaanottaminen on tärkeää ja merkityksellistä ihmisyyden arvostamisesta. Dokumentissa jyrähdetään voimakkaasti ihmiskauppaa, seksuaalista hyväksikäyttöä, orjatyötä ja elinkauppaa vastaan.

DI kehottaa tekemään töitä todellisen tasa-arvon eteen ja huomauttaa, että niitä, jotka ovat päättäneet ruveta vaimoiksi ja äideiksi, tulisi kunnioittaa enemmän. *DI* kehottaa meitä hylkäämään hedonistisen kulttuurin, jossa ihmisen keho nähdään vain seksuaalisen nautinnon välineenä. Asiakirja toteaa myös, että polygamia on ristiriidassa miehen ja naisen tasa-arvon kanssa. Samoin polygamia on ristiriidassa aviollisen rakkauden kanssa, joka on jaksamatonta ja toiset poissulkevaa. (DI 45)

Jatkuu seuraavalla sivulla

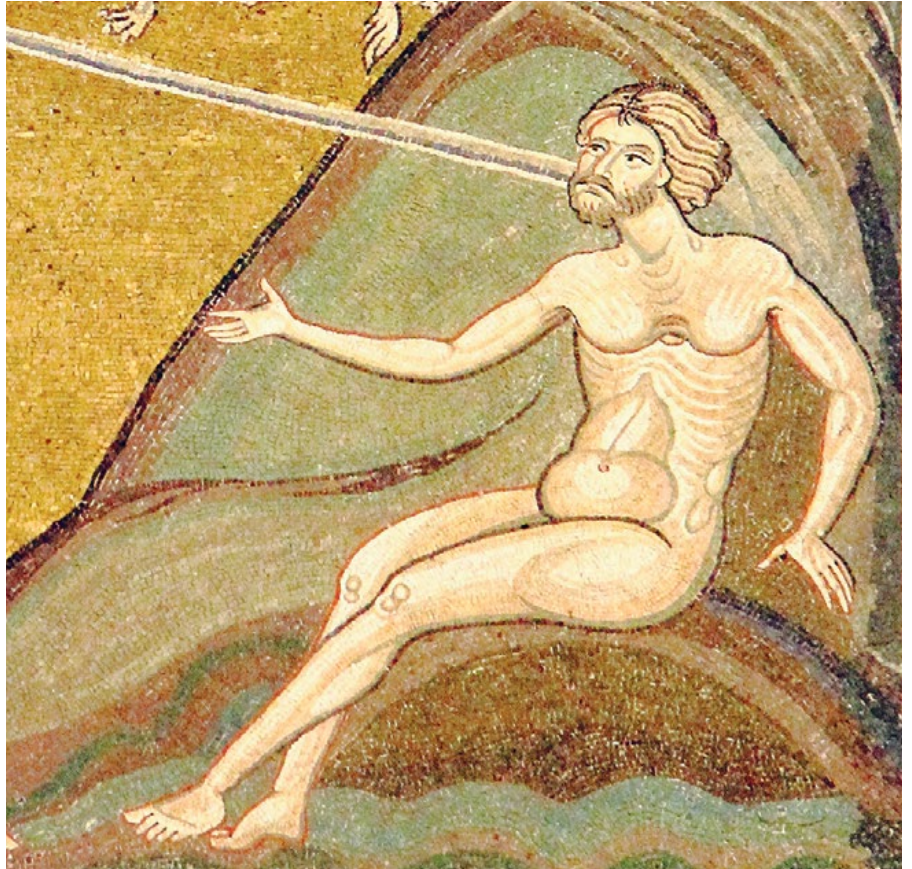
Abortti on syntymättömän lapsen murha

Kirkko muistuttaa jatkuvasti, että jokaisella ihmisellä on luovuttamaton arvokkuus, joka on voimassa sikiämisestä alkaen luonnolliseen kuolemaan asti. Ihmisen elämän käsittämättömän arvon vuoksi kirkko on aina puhunut aborttia vastaan. Viitaten pyhään paavi Johannes Paavali II:een DI toteaa, että elämää vastaan kohdistuvista rikoksista abortti on erityisen vakava ja valitettava. (DI 47)

DI toteaa, että monien ihmisten omatunto on hämärtänyt abortin suhteen. Yleinen mielipide kannattaa nykyään usein aborttia, vaikka kyseessä on viattoman lapsen murha. DI lainaa profeetta Jesajan sanoja (5:20): ”Voi niitä, jotka sanovat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi! Pimeyden he kääntävät valoksi ja valon pimeydeksi.” (DI 47)

DI lainaa paavi Franciscuksen kiertokirjettä *Evangelii Gaudium*: ”Niiden heikkojen joukossa, joista kirkko tahtoo erityisesti pitää huolta, ovat myös syntymättömät lapset, jotka ovat kaikkein puolustuskyvyttömimpiä ja viattomimpia. Nykyään heiltä tahdotaan kieltää ihmisarvo, jotta heille voi tehdä mitä tahdotaan, riistää heidän elämänsä ja edistää lainsäädäntöä, jottei kukaan voisi tätä estää.” (EG 213)

Paavi Franciscuksen kiertokirjettä *Evangelii Gaudium* lainataan vielä enemmänkin: ”Kuitenkin tämä syntymättömän elämän puolustaminen liittyy läheisesti minkä tahansa ihmisoikeuden puolustamiseen. Se edellyttää vakaumusta, että ihmisolento on aina pyhä ja loukkaamaton missä tahansa tilanteessa ja kehitysvaiheessa. Hän on päämäärä itessään eikä koskaan keino ratkaista muita vaikeuksia. Jos tästä vakaumuksesta luovutaan, ei jää lujaa ja pysyvää perustaa ihmisoikeuksien puolustamiselle. Ne olisivat kunkin hetken vallanpitäjien muuttuvien mielihalujen alaisia. Yksin järkikin riittää jokaisen ihmiselämän loukkaamattoman arvon tunnistamiseen, mutta jos katsomme sitä myös uskosta käsin, jokainen ihmisolennon persoonallisen arvon loukkaus huutaa kostoa Jumalan edessä ja on loukkaus ihmisen Luojaan kohtaan.” (DI 47; EG 213)

Eutanasia, avustettu itsemurha, vammaisten marginalisoiminen

DI toteaa, että eutanasia on hiljalleen yleistyessä ja eutanasiaa ajetaan puhumalla kierosti ihmisarvon puolesta. Eutanasiasta puhutaan ikään kuin se olisi arvokas kuolema. DI kuitenkin korostaa, että kärsimys ei missään nimessä vie pois ihmisen arvokkuutta, joka on luovuttamaton. Pääinvastoin kärsimyksestä voi tulla mahdollisuus vahvistaa keskinäisiä yhteyden siteitä ja kärsimys voi auttaa meitä ymmärtämään jokaisen ihmisen suurta merkitystä ihmisperheessä. (DI 51)

DI puhuu selkeästi kokonaisvaltaisen palliatiivisen hoidon puolesta, johon kuuluu kivun lievitys ja myötätunto. DI korostaa, että ”jopa surullisessa tilassa olevalla ihmiselämällä on arvokkuus, jota on aina tuettava, jota ei voi koskaan menettää ja joka vaatii ehdotonta kunnioitusta”. Asiakirja painottaa, että ihmiselämä ei missään olosuhteissa voi menettää arvokkuuttaan ja tämän vuoksi ihminen, joka pyydettyä avustaa itsemurhassa, tekee rikkomuksen pyytäjän elämän arvokkuutta vastaan. Ihmisellä on oikeus elämään, ei kuolemaan. (DI 52)

Vammaisista ihmisistä DI toteaa, että he ovat, niin kuin kaikki muutkin ihmiset, Jumalan tahtomia ja rakastamia ihmisiä. (DI 53–54)

Gender-teoria ja sukupuolenvaihdos

Asiakirja *Dignitas Infinita* toteaa, että kaikkia ihmisiä tulee kunnioittaa arvokkaasti riippumatta siitä, mikä on heidän seksuaalinen suuntautumisensa. DI korostaakin, että ketään ei saa vangita, kiduttaa tai vainota seksuaalisen suuntautumisensa takia.

DI esittelee kuitenkin kirkon kriittisiä huomioita gender-teoriaan liittyen. Asiakirjassa todetaan, että gender-teoria on johdannut ”ideologiseen kolonialismiin”, jossa tälle teorialle on annettu keskeinen paikka. DI pitää tällaista ajattelua vaarallisena, koska sen perusteella halutaan kumota kaikki eroavaisuudet tasa-arvon nimissä. (DI 56)

Kirkko huomauttaa, että elämä, hengellisenä ja ruumiillisena, on aina Jumalan lahja, joka tulee ottaa kiitollisesti vastaan. Gender-teorian mukaan ihminen kaipaa oikeutta määrittellä itse itsensä. Näin hän asettuu ristiriitaan sen kanssa, että elämä otettaisiin vastaan lahjana. Ihminen lankeaa ikivanhaan kiusaukseen ja haluaa tehdä itsestään jumalan, ja niin hän asettuu kilpailulle todellisen rakkauden Jumalan kanssa, joka ilmoittaa itsensä evankeliumissa. (DI 57)

Toisekseen gender-teoria pyrkii mitätöimään suurimman eroavaisuuden, joka on elävien olentojen välillä, nimittäin suku-

puolten välisen eron. "Tämä perustavanlaatuinen eroavaisuus ei ole ainoastaan suurin mahdollinen kuviteltavissa oleva eroavaisuus, vaan se on myös kaikkein kaunein ja voimakkein eroavaisuus. Mies-nainen-parissa tuo eroavaisuus saa aikaan kaikkein ihmeellisimmän vastavuoroisuuden. Siitä tulee sen ihmehen lähde, joka ei milloinkaan lakkaa yllättämästä meitä: uuden ihmisen saapuminen maailmaan." (DI 58)

DI lainaa paavi Franciscuksen kiertokirjettä *Amoris Laetitia*, jossa todetaan, että gender-ideologiat "tähtäävät yhteiskuntaan ilman sukupuolieroja ja tekevät tyhjäksi perheen antropologisen perustan" (DI 59; AL 56) DI korostaa, että miehen ja naisen biologiseen seksuaalisuuteen perustuvien erojen hämärtäminen pitää hylätä. "Ihmisen tulee tunnustaa ja hyväksyä sukupuolien vastavuoroisuus, ja tällöin jokainen ihminen voi täysin löytää itsensä, oman arvonsa ja identiteettinsä." (DI 59)

Sukupuolenvaihdoksiin liittyen DI korostaa, että ihmisen arvokkuus Jumalan kuvana koskee myös ihmisen ruumista. Ruumis, niin kuin koko luomakunta, tulee ottaa vastaan Jumalan lahjana. Meidän tulee arvostaa Jumalan luomaa kehoamme. Luonnollisen järjestyksen mukaisesti mies ja nainen voivat muodostaa rakkauden liiton, josta syntyy uusia ihmisiä. Meidän tulee kunnioittaa tätä luonnollista järjestystä. (DI 60)

Ylösnoussut Kristus kirkastaa kaikkien ihmisten arvon

Dignitas Infinitan lopussa viitataan YK:n yleismaailmalliseen ihmisoikeusjulistukseen, joka julkaistiin 75 vuotta sitten. Kirkko tekee työtä ihmisarvon puolesta. Kirkko työskentelee ihmisen arvokkuuden puolesta luottaen ylösnoussuun Kristuksen voimaan. Hän on todella kirkastanut jokaisen miehen ja naisen luovuttamattoman arvon. (DI 66) Tämä ihmisen arvokkuutta käsittelevä katolisen kirkon asiakirja päättyy paavi Franciscuksen sanoihin, jotka ovat hänen *Laudato si'* -kiertokirjeestään: "Pyydän jokaista tämän maailman ihmistä olemaan unohtamatta tätä arvokkuuttaan, jota kenelläkään ei ole oikeutta riistää." (DI 66; LS 205) ■

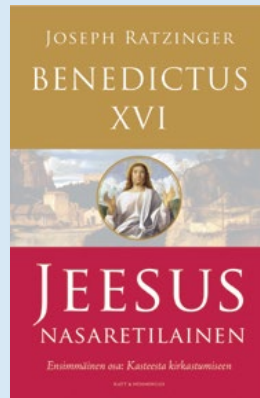
Juho Sankamo / Vatican News / KATT

JEESUS-TRILOGIA

Joseph Ratzinger omisti koko elämänsä Jeesus Nasaretilaista koskevalle tutkimukselle. Tultuaan paaviksi **Benedictus XVI** käytti jokaisen vapaan hetkensä jatkaakseen kardinaalina aloittamansa teos-sarjan kirjoittamista. **Jeesus-trilogia** on suuren teologin elämän yhteenveto. Benedictus XVI osoittaa, etteivät järki ja usko ole ristiriidassa keskenään – päinvastoin. Historiallis-kriittisen tutkimuksen kehittämä faktatieto avaa syvän ymmärryksen Jeesus Nasaretilaisesta – syvemmän kuin mitä aikaisemmin on koskaan voitu kuvitella.

Sarja on julkaistu nyt KATT:in ja Hemmingus Oy:n yhteisjulkaisuna.

Joseph Ratzinger JEESUS NASARETILAINEN : I

Kasteesta kirkastumiseen

Jeesus-trilogian ensimmäisessä osassa paavi Benedictus XVI kirjoittaa kuilusta, joka on revennyt historiallisen Jeesuksen ja uskon silmillä nähdyn Jeesuksen välille. Hän osoittaa, että olennaisinta on kysymys Jeesuksen persoonasta.

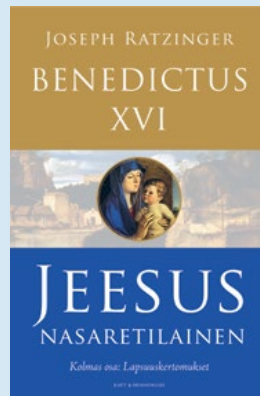
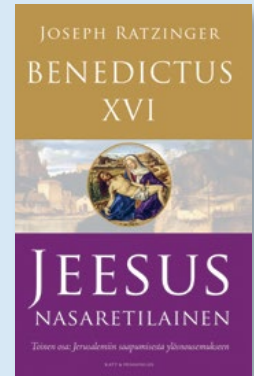
Nid. 372 sivua, hinta 30,-

Joseph Ratzinger JEESUS NASARETILAINEN : 2

Jerusalemiin saapumisesta ylösnousemukseen

Jeesus-trilogian toinen osa käsittelee kristinuskon ydinkysymyksiä: Miksi Jeesuksen piti kuolla ristillä? Onko sanoma Jeesuksen ylösnousemuksesta uskottava? Mitä on ylösnousemus, ja mitä se tarkoittaa meille?

Nid. 258 sivua, hinta 30,-

Joseph Ratzinger JEESUS NASARETILAINEN : 3

Lapsuuskertomukset

Jeesus-trilogian kolmas osa käsittelee Jeesuksen lapsuus-kertomuksia, jotka ovat kuin Jeesus-hahmon kokonaisvaltaisen ymmärtämisen esinäytös; ne täydentävät Jeesus Nasaretilaisen elämää ja palvelutyötä.

Nid. 108 sivua, hinta 25,-

katolinenkirjakauppa.net

Isä Mauricio ja seurakuntalaisia ryhmäkuvassa Lappeenrannan luterilaisessa kirkossa.

”Rakentukaa elävinä kivinä Jumalan huoneeksi”

Matkakertomus Pyhän Ursulan seurakunnasta 24.-25.2.2024

Paastoaajalla Pyhän Ursulan seurakunnan alueiden yllä lepää valkea sumu

On helmikuun lauantai-aamu. Kaikkialla on jäisiä katuja ja valkeita pelloja, joiden päällä lepää sateen sumu. Sumu kuin pilvi, joka peitti Kirkastuvuoren Jumalan ääntä edeltäen. Ajan auton Kouvolaan Pyhän Ursulan seurakunnan pihalle jatkaakseni matkaa Lappeenrantaan junalla. Ennen matkaa tapaan kirkkoherran, isä Tuomas Nyssölän. Löydän hänet hiljaisesta kirkosta. Kirkkosalin rauha kutsuu minutkin rukoukseen.

Siirrymme isä Tuomaksen kanssa seurakuntasaliin keskustelemaan Pyhän Ursulan seurakunnan arjesta. Pyhän Ursulan kirkossa vietetään päivittäin messu, jos vain mahdollista. Lisäksi järjestetään ensikommunio-, vahvistus-, avioliitto- ja johdantokurssiopetusta. Korona-aikana etäopetus yleistyi ja pandemian hiivuttua etäopetus jäi tavaksi. Messujen ja opetuksen lisäksi isä Tuomas johtaa joka ilta yhdeksältä yhteisen ruusukorukouksen Teamsin kautta. Siten kaukana asuvilla seurakuntalaisilla on mahdollisuus osallistua yhteiseen rukoukseen myös arkipäivinä. Johdantokurssilla on ollut osallistujia kaukaisia maakuntia myöten ja silloin isä Tuomas aina neuvoo osallistujia olemaan yhteydessä myös oman alueensa kirkkoherraan ja papistoon.

Kirkkoherra pohtii Pyhän Ursulan seurakunnan alueen laajuutta. Alueeseen kuuluu Kouvolaa suurempia kaupunkeja kuten Lappeenranta ja Lahti sekä lisäksi Kotka ja sitten paljon pienempiä paikkoja, joissa asuu katolilaisia harvaan. Yhteistä liki kaikille seurakuntalaisille on, että messuun on pitkä matka. Kuitenkin arkimessuihinkin saattaa tulla aktiivisia seurakuntalaisia Lahdestakin.

Isä Mauricio Bravo kirkkoherran apuna Lappeenrannassa

Isä Tuomas jää valmistelemaan kastetilaisuutta kirkolle minun rientäessäni Lappeenrantaan vievään junaan. Junan käytävällä kohtaan isä Mauricio Bravon, joka

Matkakertomus Pyhän Ursulan seurakunnasta

on hypännyt junaan jo kotikaupungistaan Helsingistä. Hän auttaa yksipappista seurakuntaa viettämällä kuukausittain messua Lappeenrannassa. Siellä on paljon espanjankielisiä seurakuntalaisia, joille isä Mauricio itsekin espanjalaisena on sitäkin rakkaampi. Hän on kotoisin Madridista ja palvelee Opus Dein pappina Helsingin hiippakunnassa. Matkustaminen on hänelle tuttua. Hänen toimialueensa oman järjestönsä piirissä ei rajoitu vain Suomeen, vaan siihen kuuluvat lisäksi kaikki Baltian maat, Puola, Tšekki ja Slovakia. Tosin rippi-isänä hän toimii ainostaan Helsingin hiippakunnan alueella asuville katolilaisille.

Lappeenrannassa meitä on autollaan vastassa isä Mauricion ystävä Veli-Matti. Hän kuljettaa meidät turvallisesti kotinsa etuovelle asti näin varjellen meitä liukastumasta kaikkialla katuja ja käytäviä peittävältä jäätiköltä. Veli-Matti ja hänen vaimonsa Sonia asuvat entisellä varuskunta-alueella, jonka talot on remontoitu yksityisasunnoiksi. Alueella sijaitsee myös Lappeenrannan luterilaisen seurakunnan pääkirkko, jossa vietetään poikkeusluvalla myös katolisia messuja.

Sonia kutsuu meidät kauniin kotinsa lounaspöytänsä. Hän on kotoisin Meksikosta, jossa he miehensä kanssa ovat tavanneet ja avioituneet. Sonia tulee meksikolaisesta hurskaasta katolisesta kodista. Hän kantaa arvokkaasti ja avuliaana lapsuudenkotinsa perintöä Suomessa. Veli-Matti on liittynyt katolisen kirkon täyteen yhteyteen neljä vuotta sitten ja on hienovaraisesti vaimonsa tukena seurakuntatoimissa. Heillä on aikuistuva tytär, Sofia, joka myös osallistuu seurakunnan verkkaiseen elämään. Sonia avustaa seurakuntaa ystäviensä, brasilialaisen Marlyn, hänen sisarensa Matilden ja suomalaisen Ursulan kanssa. Tänäkin iltana he valmistelevat messun ja järjestävät kirkkokahvit.

Marly on jo pitkään asunut Suomessa miehensä Timon kanssa. Tänä iltana messuun on tullut myös heidän ystävänsä Terttu, joka osallistuu messuun ensimmäistä

Isä Mauricio, Veli-Matti ja Sonia

kertaa. Ursula on Lahdesta kotoisin oleva syntyperäinen Pyhän Ursulan seurakunnan jäsen. Hän opiskelee Lappeenrannassa ja on aina vain aktiivisempi seurakuntalainen.

Messuvalmistelut kirkossa hoituvat vaivatta. Tuntuu, että tilat ovat ihmisille tuttuja, vaikka tänne ei niin usein päästäkään kokoontumaan. Marly ja Ursula tapailevat messusävelmiä yhdessä isä Mauricion kanssa. Erityisesti latinankieliset osuudet vaativat hiomista. Cantemus-laulunumerot ripustetaan taululle, kirjat nostetaan esille. Käytävältä alkaa kiiriä ääniä. Ensimmäisenä sisään tulee yksi seurakunnan pitkäikäisimmistä jäsenistä: Puolalainen Boguslaw on aina paikalla, kun messu alkaa. Vaihdamme muutaman sanan ja hän muistelee niitä monia hyviä pappeja, erityisesti isä Stanislaw Szymajdaa, joiden kanssa hän on saanut Lappeenrannassa ja muuallakin Suomessa iloita messuyhteydestä. Tänä iltana on jälleen sen aika.

Loistavasta pilvestä kuului ääni: tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa häntä

Kirkkosali täyttyy yli neljälläkymmenellä osallistujalla. Mukana on ihmisiä lähes kaikilta mantereilta... Puolasta, Espanjasta, Chilestä, Vietnamista, Myanmarista, Sveitsistä, Brasiliasta, Meksikosta, Filippiineiltä ja Suomesta.

Viime sunnuntain Jeesuksen erämaan kiusausten jälkeen saamme nyt toisen paastonajan sunnuntain aattomessussa kuulla Kristuksen kirkastumisesta. Näin isä Mauricio kutsuu meitä katsomaan Kris-

tuksen kasvoja, etsimään hyvää Jumalaa valosta, joka valaisee elämämme ja voittaa pimeyden. Kirkastusvuoren tapahtumat rohkaisevat meitä elämään toivossa: sakean sumunkin jälkeen koitavat aurinkoiset päivät. Katso Kristusta! Ja katsoessasi Jumalan ääni kehottaa: Kuulkaa rakasta Poikaani! Niin kuin toinen lukukappale meille todistaa, Kristus rukoilee puolestamme, ja tänäänkin saamme ottaa hänet vastaan eukaristian salaisuudessa.

Messun jälkeen kahvipöytien ympärillä käy vilkas puheensorina. Ihmiset tutustuvat toisiinsa ja luovat kontakteja. Vietnamilaisperhe Tran ja Khanh lapsineen niin kuin burmalaisäiti ja -isä poikansa kanssa ovat vastikään saapuneet Suomeen. Niin on myös Chilestä isänsä Pablo Secondon kanssa Suomeen tulleet Juan Pablo, joka on Lappeenrannan kaupunginorkesterin uusi viulisti. Eripuolilta maailmaa tulleet opiskelijat tutustuvat sisäriinsä ja veljiinsä. Heidän joukossaan on myös suomalaisia. Osa heistä on ensi kertaa tutustumassa katoliseen messuun tai jopa miettimässä liittymistä kirkkoon. Hyvin seurakunnan tunteva Ursula kertoo, että opiskelupaikan tiedotteiden kautta useat opiskelijat löytävät tiensä katoliseen messuun ja tutustuvat täällä toisiinsa.

Ennen kuin jatkan matkaa Pyhän Ursulan seurakunnan päämessuun Kouvolaan, jään yöksi luterilaisten ystäväni luon. Tuija ja Jukka ovat hyvin ekumeenisesti valveutuneita ja he kohtaavat paljon katolilaisia luterilaisessa seurakunnassaan. Katolilaisten kirkkokahveilla he tuntevat monia seurakuntalaisia arkisista kuvioista. Muun muassa Sonia on heille tuttu nyt jo aikuisten lasten yhteisistä päiväkotiajoista lähtien.

Atténde Dómine, et miserére

Aamu Kouvolassa alkaa hiljaisessa kirkkosalissa. Pari ihmistä jonottaa ripille. Muut ovat hiljaisessa rukouksessa. Eteisestä alkaa pikkuhiljaa kuulua ääniä ja ihana kirkas huudahdus: "Oi, kuinka kiva nähdä sinua pitkästä aikaa!" — Yhteentulemisen iloa.

Pyhän Ursulan seurakunnan paastonajan 2. sunnuntain messu

Enkelimäisen kaunis gregoriaaninen laulu helähtää kirkkosalissa: "Atténde Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi." Sitten kello kilkahtaa ja pappi saapuu. Kirkkokansaa on viitisenkymmentä koolla. Kirkkoherra lukee lukukappaleet ja johdattaa meidät kuulemaan Markuksen evanゲリumia. Kirkastusvuoren tapahtumat, Kristuksen kirkkaus, elämämme valo sädehtii ja Jumalan ääni kiirii taivaasta: "Tämä on minun rakas Poikani, ... kuulkaa häntä!" Päätteeksi istuudumme kuuntelemaan saarnaa. Isä Tuomas kutsuu kuulijoita miettimään, millainen on todellinen Kristuksen seuraaja? Miksi kaikki eivät tule katoliseen kirkkoon? Ihmisten tulee kuunnella, mutta ei maailmaa vaan Jumalaa. Millainen on elävä kirkon jäsen, kysyy kirkkoherra.

Tätä jään miettimään minäkin, kun katseeni samalla kiinnittyy edessäni istuvan nuoren äidin ja lapsen väliseen katseen kohtaamiseen. Äiti istuu edessäni olevalla penkkirivillä ihan käytävän vieressä. Hän levittää kivilattialle pienen peiton, jonka päälle laskee pienen vauvansa. Selällään maaten kastettu pieni lapsi, Väinö, katsoo herkeämättä äitiään Almaa. Kun äidin ja lapsen katseet kohtaavat, lapsen kasvojen jokainen solu on yhtä iloa. Onko maailmassa iloisempia kasvoja! Rakastavaa äitiään katsovan lapsen kasvoilla on häkellyttävän vilpitön ilo ja riemu, joka saa lapsen varalonkin kippuralle onnesta! Mietin: tässä meillä on elävä kirkon jäsenen malli. Ihminen, joka lapsen vilpittömyydellä iloitsee elämän antajasta. Ihminen, joka on kääntä-

nyt katseensa kohti Jumalaa ja kohdannut Kristuksen kasvat, on täynnä näkemisen iloa ja riemua! Eikö juuri Kristuksen näkeminen kirkastusvuoren häkellyttävässä valossa saa meidät onnellisina kuuntelemaan Jumalan Poikaa ja Pietarin kanssa toteamaan, että tässä on hyvä olla?

Messu jatkuu ja yhdymme liturgiaan yhtä lailla latinaksi kuin suomeksi. Laulu kantautuu kauniisti molemmilla kielillä. Herran pöydästä tuleamme ravituiksi eukaristian lahjalla. Tänne me kaikki kokoonnumme ja olemme yhtä Jumalan kansaa kaikkine iloinemme ja suruinemme. Herra pitää meistä kaikista huolen.

Rakentukaa elävinä kivinä Jumalan huoneeksi

Messun päätyttyä seurakuntalaiset pyrkivät eteiseen vaihtamaan kuulumisia ja viereiseen saliin kahvittelemaan. Ensimmäisenä kohtaan seurakunnan pitkäikäisimpiä jäseniä. Anja ja Helmut muistavat seurakunnan alkuaikat, jolloin isä Jan Aarts palveli kasvavaa seurakuntaa ihmisten olohuoneissa. Saksalaissyntyinen Helmut on avustanut seurakuntaa jo isä Tuomasta edeltävien kirkkoherrojen, isä Wieslawin, isä Stanislawin ja isä Jean Clauden aikana monin eri tavoin. Helmut muistelee ilolla

Pyhän Ursulan äärellä pitkäikäisiä seurakuntalaisia: Theresa, Henri, Anja Gabriela, Helmut, Maria ja Anna.

Matkakertomus Pyhän Ursulan seurakunnasta

vuosittaisia seurakunnan syysjuhlia, jolloin koulunsa aloittavat lapset siunattiin messussa koulutielle ja sen jälkeen runsaslukuinen seurakunta vauvasta vaariin vietti yhteisen syyspäivän aterioiden, kisailten ja toinen toisiinsa tutustuen iloissessa ilmapiiressä.

Pitkäaikainen seurakuntalainen Martti kertoo 1991 perustetun seurakunnan kirkon rakentamisesta ja kiittelee, kuinka ”ihmeellisen kaunis arkkitehti Benito Casagranden suunnittelema kirkko onkaan”. Vaalea puupaneeli seinillä ja korkeuksiin kohoavat seinät — Martti esittelee minulle myös Neitsyt Marian sivualttarilta avautuvan lasimaalauksen, jossa Karjalan kannaksella lapsia opettava pyhä Ursula Ledóchowska siunaa kirkkokansaa lempein esirukouksin ruusukko helmet sormissaan.

Martti on ollut seurakuntaneuvostossa mukana jo kirkon rakennusvuonna 1993. Tuon kevään juhlallisessa vietossa piispa Paul Verschuren muurasi Pyhän Ursulan kirkon peruskiven, joka on pyhän Johannes Paavali II:n siunaama. Siihen kaiverrettiin seurakunnan tunnuslause ”Rakentukaa elävinä kivinä Jumalan huoneeksi”.

Anja, Maria, Henri, Theresa ja Gabriela ovat kaikki jo vuosia palvelleet seurakuntaa seurakuntaneuvostossa, lukijoina, kolehdin kerääjinä, kukkien ja pihan hoitajina sekä seurakunnan toimistotöissä. Anja on ollut aiemmin opettajana monille lapsille ja erityisenä apuna maahanmuuttajäideille. Hän on koulutukseltaan teologian maisteri ja opettaja. Hän on toiminut vapaaehtoisena sihteerinä ja arkistonhoitajana vastaten miltei kaikista seurakunnan käytännön asioista kirkkoherran apuna seurakunnan alkua ajoista alkaen aina vuoteen 2019 saakka.

Lääkäri Gabriela kertoo muuttaneensa Suomeen 2010. Oulun kautta hän saapui Pyhän Ursulan seurakuntaan vuonna 2014. Gabriela on lapsuudestaan asti tottunut hakemaan turvaa seurakunnasta ja erityisesti säännöllisestä messuelämästä. Hän on syntyjään Slovakiasta, mutta asuu nyt suomalaisen miehensä kanssa Haminassa. Matka messuun on pitkä, mutta rakkaus Kristukseen vetää hänet kerta toisensa jälkeen kirkkoon ravittavaksi. Kristus on se voima, joka sunnuntai sunnuntain jälkeen vetää Gabrielaa Kouvolaan.

Colette ja Margereten perhe

Eteisessä tapaan Coletten, Sabinen ja Margereten lapsineen. He ovat afrikkalais-taustaisia seurakunnan tunnollisia jäseniä. He muistavat kaihoten aikoja, kun isä Sta-

nislaw paimensi seurakuntaa ja kirkkosalissa saattoi jopa kaikia afrikkalainen musiikki. Tänään sen sijaan oli ihanaa kuulla messussa niin paljon pienten lasten ääniä, jopa vauvojen jokeltelua. On hienoa, että seurakuntaan tulee uusia nuoria perheitä.

Seurakunnan uusia jäseniä ovat Kari ja Tiina Savolainen ja useat heidän lapsistaan ja lapsenlapsistaan. Heidän yhdeksänlapsisesta perheestään monet käyvät säännöllisesti vanhempiensa kanssa sunnuntaimessuissa Kouvolaan. Vanhimmilla lapsilla on jo omat perheet. Karin ja Tiinan suku on laaja ja nytkin he kiiruhtavat kotiin omia vanhempiaan tapaamaan. He tulevat luterilaisen kirkon piiristä ja ovat kasvaneet ympäristössä, jossa suku on rakas ja jossa pidetään yhteyttä kaikkiin. Pyhän Ursulan seurakunnassa he iloitsevat kaikesta isä Tuomakselta saamastaan avusta hengellisellä tiellään. Heidän tyttärensä Saara on taitava esilaulaja messuissa. Saara on

Tommi ja Saara hoitamassa keittiön loppusiivousta.

avoin ja auttavainen nuori. Tänäänkin hän on paitsi laulanut niin auttanut Tomia kirkkokahvien järjestämisessä. Tomi on otettu katolisen kirkon täyteen yhteyteen samanaikaisesti Savolaisten perheen kanssa neljä vuotta sitten. Hänellä on kaksi pientä poikaa ja vaativa työ, mutta silti häneltä liikenee aikaa kotiseurakunnalleen. Tomi on seurakuntaneuvoston jäsen, alttaripalvelija ja

Kristian ja Jenny lapsineen ja tulevia katolilaisia Oskari ja Alma poikansa kanssa sekä Elsa ja isä Tuomas.

Paastonajan 4. sunnuntain messu Launeen kirkossa Lahdessa.

häneltä sujuu niin keittiöhommat kuin tal-
koiden järjestämiset. Hän osallistuu hyvin
monialaisesti seurakunnan palvelemiseen
yhdessä Karin ja tämän pojan Villen kans-
sa. Kaikki he asuvat Kouvolassa ja ovat siten
helpon matkan päässä kirkosta.

Lahdessa Launeen kirkossa

Kaksi viikkoa vierähtää ja tapaan Martti ja
Bridget Nyströmin paaston neljännen sun-

nuntain iltapäivällä Launeen luterilaisen
kirkon ovella. Martti saapuu valmistele-
maan messua, jossa hän toimii lukijana ja
alttaripalvelijana. Bridget keittää kahvin ja
kattaa pöydän. Kaukana toisistaan asuville
katolilaisille on tärkeää saada vaihtaa kuu-
lumisia ja tutustua toisiinsa vielä messun
jälkeen. Tätä tapaa elvytetään taas ankari-
en korona-aikojen väistyttyä. Isä Tuomas
on viettänyt Kouvolassa sunnuntain pää-

messun ja ajanut sitten Lahteen. Hän on
pian valmis palvelemaan seurakuntaansa
täälläkin.

Syntyperäinen lahtelainen Martti muis-
taa ajat, jolloin Pyhän Marian kirkon papit
tulivat Lahteen palvelemaan katolilaisia ja
yhtä lailla ajat, jolloin neuvoteltiin kum-
pan kaupunkiin uuden tulevan seura-
kunnan kirkko tulisi rakentaa, Lahteen vai
Kouvolaan. Vaaka kallistui Kouvolaan sen
keskeisemmän sijainnin takia ja Lahdessa
diasporamessut jatkuvat.

Kirkon eteisessä tapaan lapsiperheitä.
Hanna ja Antti ovat tulleet Mäntsälästä nel-
jän pienen lapsensa kanssa. He etsiytyvät
milloin mihinkin sopivan ajomatkan pääs-
sä vietettävään katoliseen messuun. Heille
ovat entuudestaan tuttuja Porvoon, Kera-
van ja Helsingin messupaikat. Kongolais-
syntyinen, nyt jo kymmenen vuotta lahte-
lainen Theos ja hänen kolme lastaan etsivät
jo paikkoja kirkkosalista. Äiti on joutunut
jäämään kotiin perheen nuorimmaisen
kanssa. Sri Lankasta vajaa vuosi sitten Suo-
meen tullut nuori perhe on mukana pien-
ten lastensa ja opiskeluystäviensä kanssa.

*Kirkkokahveilla seurakunnan nuorimpia
vanhempiensa kanssa. Theos sekä Hanna ja
Antti lapsineen.*

Matkakertomus Pyhän Ursulan seurakunnasta

Pyhä Ursula Ledóchowska

oli syntyjään itävaltalais-puolalainen Julia Ledóchowska, joka liittyi ursuliinisarten luostariin Krakovassa 1886. Sisar Ursulan kutsumus oli toimia opettajana ja kasvattajana. Puolan Pniewyyn 1920-luvulla hän perusti ursuliinisarkunnan haaran, *Kuoleman tuskassa olevan Jeesuksen pyhän sydämen ursuliinisaret*. Kristuksen sisäisen rakkauden synnyttämästä herätteestä äiti Ursula löysi tapoja auttaa ympäristönsä ihmisiä. Tätä sisaret toteuttavat ympäri maailman ylläpitämissään kouluissa, sisäoppilaitoksissa, asuntoloissa ja lasten päiväkodeissa. Pyhä Ursula toimi ennen toista maailman sotaa Pietarissa ja perusti Suomenlahden Terijoelle nuorten leirikeskuksen, Merentähti, josta hänet karkotettiin sodan alettua. Paavi Johannes Paavali II julisti vuonna 1939 kuolleen äiti Ursulan autuaaksi 1983 ja pyhäksi 2003.

Vajaa neljäkymmentä henkeä, kolmasosa lapsia, on valmiina aloittamaan pyhän messun vieton. Kello kilahtaa ja Martynan kaurisääni johtaa laulua: "Atténde Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi."

Kirkkosali on luterilaisessa yksinkertaisuudessaan kaunis ja sellaisenaan lisää sunnuntai-illan pyhyden tuntua. Maaliskuisen kevätillan lempeä valo siivilöityy ikkunoista, kun polvistumme kiviselle lattialle kunnioittamaan eukaristian ihmettä, johon jälleen saamme osallistua. Avaamme suamme vastaanottamaan elämän lei-

vän, Herramme Jeesuksen Kristuksen ruumiin. Sitä ennen olemme tunnustaneet syntimme ja uskomme. Olemme avanneet korvamme kuulemaan Herran sanaa sekä nöyrinä osoittaneet kunnioitusta ja kiitosta Jumalalle sekä rukouksin, elein että lauluin. Kaikki tapahtuu vaatimattomassa yksinkertaisuudessa.

Messun jälkeen kokoonnumme seurakuntasaliin kahvittelemaan ja vaihtamaan kuulumisia.

Vilkas puheensorina ja täyttää salin. On srilankalaisten pöytä, puolalais-suomalaisien pöytä ja suomalais-kongolaisien pöytä. Suomeen hyvin kotiutuneet puolalaiset Martyna, Jerzy ja Theresa käyvät uskollisesti Lahden messuissa, mutta heidät tapaa usein myös Pyhän Ursulan kirkossa, niin kuin Martin ja Bridgetin myös. Kun messua ei ole omalla paikkakunnalla, ollaan valmiit matkustamaan etäämmälle niin Lappeenrannasta kuin Lahdestakin. Messun pyhyys kutsuu. ■

Eeva Vitikka-Annala

Artikkelin kirjoittamisen jälkeen Pyhän Ursulan seurakunnan kirkkoherra on ehtinyt vaihtua. Isä Tuomaksen on tarkoitus tehdä opintoja Englannissa, ja uutena kirkkoherrana on aloittanut isä **Eze Charles Nwoko**.

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola
Seurakunta perustettu 1991.

Kirkkoherra isä Eze Charles Nwoko on kotoisin Nigeriasta ja vihitty papiksi Helsingin hiippakunnassa 2019.

Rekisteröityjä seurakuntalaisia 660
Seurakunnan kotisivut: ursula.katolinen.fi

Muut paikkakunnat

Lahti:

Launeen kirkko,
Tapparakatu 22,
15111 Lahti

Lappeenranta:

Lappeenrannan kirkko,
Mannerheiminkatu 1,
53900 Lappeenranta

Satunnaisesti messuja

Kotka:

Langinkosken kirkko,
Langinkoskentie 1,
48220 Kotka

Pyhtää:

Pyhtään Pyhän Henrikin kirkko,
Harjutie 11,
49270 Pyhtää

Hollola:

Hollolan Pyhän Marian kirkko,
Rantatie 917,
16710 Hollola

Jeesuksen Kristuksen kärsimyshistoria luetaan kolmen miehen voimin.

Seurakuntayhteyden lämpöä keskellä talvista Jyväskylää

Matkakertomus Jyväskylän Pyhän Olavin seurakunnasta 22.-24.3.2024

Jännittyneenä lähdin matkaan koh-
ti seurakuntaa, joka on äidin lailla
kantanut kaikkia kolmea aikaisem-
paa matkakohdettani. Pyhän Ur-
sulan, Nasaretin pyhän perheen ja
Pyhän Joosefin seurakunnat ovat
alkujaan kuuluneet Pyhän Olavin seura-
kunnan alueeseen. Minulle Pyhän Olavin
seurakunta Jyväskylässä on aivan uusi tutta-
vuus. Etukäteen en tunne sieltä ketään.

Matkaseurakseni saan mieheni ja au-
tomme halkoo lumisia teitä neljä tuntia.
Kun pääsemme perille, löydämme tiemme
suoraan kodikkaaseen, pieneen kirkkosa-
liin, jota koristavat pilarimaiset lasimaalau-
set. Istumme penkkiin ja odotamme
puhuttelevassa hiljaisuudessa ristintien
hartauden alkamista. Nuo 16 lasimaala-

usta esittävät kirkon pyhiä. Huomaan, että
ne on tilattu taiteilijalta ja maalauksien
alareunassa on lahjoittajien nimet. Nimi
Starczewski toistuu muutaman kerran. Leo-
pold Starczewski oli aikoinaan Jyväskylän
seudun ensimmäinen katolilainen sitten
reformaation. Hänen rohkaiseva tarinan-
sa kertoo puolalaisesta Venäjän armeijan
leivissä Helsingissä eläneestä miehestä,
josta tuli Vaajakosken tehtaan makeismes-
tari 1920-luvulla. Vakaana katolilaisena
hän oli puolalaisuomalaisen perheen isä,
joka koko elämällään todisti uskollises-
ta ja lannistumattomasta hengellisyydestä.
Sunnuntaimessuun perhe osallistui sään-
nöllisesti vaikkakin aluksi vain radion väli-
tyksellä Puolassa tai Vatikaanissa vietettyi-
hin messuihin. Yhteys Helsingin katoliseen

papistoon oli katkeamaton etäisyydestä
huolimatta. Vuonna 1943 kirkko tuli lähem-
mäksi, kun Vaasankadun kappeli voitiin
ottaa messukäyttöön. Pyhän Olavin seura-
kunta perustettiin Jyväskylään 1949 ja ny-
kyinen kirkko vihittiin käyttöön 1962.

Pyhän ristisi kautta...

Kirkkosaliin kertyy joukko burmalaisyyntyi-
siä kristittyjä odottamaan kanssamme ka-
reninkielisen ristintien hartauden alkua. Isä
Amando Dee Di tulee pienessä ristisaatossa
ja hartaus alkaa.

*Pè còbe Ne Kristu, pè hémohéryá Nè.
— Dó Nè Krusu akhye, Nè ihtakakhye hek-
huphu. [Kumarramme ja ylistämme sinua,
Herra Jeesus Kristus. — Koska pyhän ristisi
kautta lunastit maailman.]*

Matkakertomus Pyhän Olavin seurakunnasta

Vaikka en ymmärrä kieltä, 14 asemaa kuvineen kuljettaa minua askel askeleelta pitkin Jeesuksen kärsimystietä. Tuntemukseni on varmasti tuttu suurimmalle osalle Suomessa asuvista katolisista sisaristani ja veljistäni. Kieli, jota käytetään, ei hetikään avaudu ymmärrykselle, mutta hartauden melodia, poljenta, kumarrukset ja kulku kiinnittävät kaikki rukoilijat hartauteen. Tämä vahvistaa kokemusta, että kuljemme samaa kristittyjen tietä.

Palveluksen jälkeen isä Amando kertoo lähtevänsä viikonlopuksi Seinäjoelle. Hän kiertää Suomea palvelen erityisesti kaikkia Myanmarista tulleita katolisia pakolaisia. Suomeen on asettunut burmalaisia pakolaisia 2000-luvun alkupuolelta alkaen. Tällä hetkellä heitä on noin 500 ympäri maamme. Useimmiten heidän tiensä on kulkenut thaimaalaisen pakolaisleirin kautta. Näiden pakolaisten ei ole mahdollista palata kotimaahansa. Isä Amando on tullut Suomeen vuonna 2015 kutsuttuna palvelemaan juuri näitä pakolaisia. Heitä hän kohtaa eripuolilla Suomea pieninä yhteisöinä mm. Vaasan seudulla, Espoossa, Vantaalla sekä aina eteläisestä Kotkasta pohjoiselle Rovaniemelle ulottuvalla alueella. Säännöllisesti hän viettää kareninkielistä messua Kuopiossa kuukauden toisena sunnuntaina ja Helsingissä Pyhän Henrikin katedraalissa myanmarkielistä messua kuukauden kolmantena sunnuntaina. Jyväskylässä isä Amando on huolehtinut jo yhdeksän vuotta paitsi isosta joukosta burmalaisia, niin myös englanninkielisistä messuista ja sen ympärillä kokoontuvasta kansainvälisestä katolilaisten joukosta.

Herra pitää meistä huolen kuin paimen laumastaan

Lauantaipäivämme alkaa aamukymmeneltä messulla, jossa meitä on vain kourallinen paikalla. Rippituoli on ahkerassa käytössä. Messu alkaa verkkaisesti ajallaan ja isä Anders toimii alttarilla ilman avustajia. Kaikki yhdyimme lukijan johtamaan psalmin kertosaakeeseen ”Herra pitää meistä huolen kuin paimen laumastaan”. Liturgia etenee mutkattoman yksinkertaisesti ja arvokkaasti. Me kaikki läsnäolijat tulemme ravituksi sekä Jumalan sanalla että eukaristialla. Tästä on hyvä aloittaa uusi päivä.

Perjantai-illan ristintien hartaus isä Amandon kanssa.

Isä Anders Hamberg on ollut Pyhän Olavin seurakunnan kirkkoherrana vuodesta 2016. Itsenäisen seurakunnan juuret ovat Viipurin vuonna 1799 perustetussa Pyhän Hyacinthuksen seurakunnassa, joka siirtyi Lahden kautta Jyväskylään vuonna 1943. Alkujaan Pyhän Olavin seurakunnan alue käsitti Helsinki-Tampere-Turku-linjan pohjoispuolella olevan Suomen. Idässä rajana oli Neuvostoliitto/Venäjä, lännessä Pohjanlahti ja pohjoisessa Suomen kaukaisimmatkin perukat Ivaloa ja Inaria myöten. Seurakunta on tätä nykyä jäsenmäärältään pienin hiippakuntamme seurakunnista eikä sillä ole toistaiseksi omia ulkopaikkakuntia hoitettavanaan. Kuitenkin isä Andersin apua tarvitsee mm. Pyhän Ristin seurakunta Tampereelta. Niinpä Jyväskylältä papin tie vie kerran kuukaudessa Pohjanmaan Seinäjoelle viettämään messua.

Isä Anders esittelee loppuun kuluneita seurakunnan tiloja. Kirkkotila on tiettävästi hyvässä kunnossa, mutta talo kaikkine tiloineen sen kyljessä odottaa joko remonttia, korjausta tai jopa mahdollista myyntiä. Seurakuntakeskus käsittää pappilan, kirkkoherranviraston, sisarten asunnot ja kappelin, opiskelija-asuntolan, seurakuntasalin ja lastentarhan tilat. Seurakunnassa sisaret ovat hoitaneet lasten opetusta alusta pitäen. Ensin olivat pyhän Lucian katoliset sisaret ja vuodesta 1962 pyhän sydämen sisaret ja edelleen vuodesta 1976 alkaen ursulien sisaret. Lastentarhan ja asuntolan hoitamisen ursulien sisaret joutuivat jättämään

vuonna 2020, kun toimitilojen myyntiä alettiin suunnitella ja Jyväskylän kaupungin kanssa ei enää päästy sopimukseen lastentarhatoimesta. Sen jälkeen tiloja on koetellut vesivahinko vuonna 2023, jonka jäljiltä erityisesti pappilan tilojen kunnostus on kesken. Sisarten lähdettyä Jyväskylästä kirkkoherra yksin vastaa asuntolasta ja sen vuokralaisista. Lastentarhan tiloissa tänä päivänä kokoontuvat sekä johdantokurssilaiset että lauantaikurssilaiset ja osa tiloista on asuntolan yhteistiloina.

Kierrettyämme seurakuntakeskuksen on aika mennä isä Andersin kanssa lounaalle. Mukaamme liittyvät mieheni ja meille yösijan tarjonnut ystävämmme Lea Goyal. Kävellessämme isä Anders kertoo, kuinka hänen tiensä katoliseksi papiksi on kulkenut monien opinahjojen kautta. Tie alkoi Turun Åbo Akademiissa, mutta pian se vei kahdeksi vuodeksi Lontooseen. Siellä hän opiskeli Allen Hall -seminaarissa ja jesuiittojen perustamassa Heythrop Collegessa. Täältä tie kulki Roomaan paavilliseen Gregoriana-yliopistoon ja Collegium Germanicumiin. Isä Andersia edeltäviä Suomessa palvelleita pappeja Collegium Germanicumissa ovat olleet reformaatioaikamme marttyyri Johannes Jussoila ja reformaatioajan jälkeen toinen ensimmäisistä suomalaissyntyisistä katolisista papeista mons. Adolf Carling.

Piispa Teemu Sippo SCJ vihki isä Andersin papiksi Pyhän Henrikin katedraalissa kesällä 2014. Ennen Jyväskylään asettumista hän toimi kappalaisena Turussa Pyhän

Matkakertomus Pyhän Olavin seurakunnasta

Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunnassa, isä Peter Gebaran SCJ alaisuudessa. Isä Andersin äidinkieli on ruotsi ja siksi hänelle on hiippakunnassamme uskottu ruotsinkielisten katolilaisten palveleminen, vaikka viime vuosina muitakin ruotsia taitavia on tullut jakamaan tätä tehtävää. Isä Anders toimii myös moderaattorina Gregorius-yhdistyksessä ja viettää kuukausittain yhdistyksen tridentiinistä messua Helsingissä. Jyväskylässä hän viettää tridentiinistä messua sen ystävien kanssa tiistai-iltais.

Lounaan jälkeen isä Anders kiiruhtaa valmistelemaan palmusunnuntain viettoa kirkolle ja ystävämme vie meidät tutustumaan Jyväskylän kaupunkiin ja sen nähtävyyksiin. Näin saamme ensimmäistä kertaa tutustua kunnolla tähän kaupunkiin. Kaupunki on Suomen seitsemänneksi suurin ja tänne mahtuu monenlaista elämään. Käy ilmi myös, että kansallisuuksien kirjo kirkossamme kantaa hedelmää myös sen jäsenten yhteiskunnallisena aktiivisuutena maahanmuuttajatyössä. Pyhän Olavin karitatiivisen työn johtajana toimivan Gloria Lapitanin nimi on tuttu jyväskyläläisille Monikulttuurikeskus Gloriasta. Yhteiskunnallinen osallistuminen on lähimmäisen rakastamista, humanitaarista yhteiseloä kaikkien Jumalan luomien arvokkaiden ihmisten parissa.

Herran kärsimisen palmusunnuntai

Palmusunnuntaina seurakuntakeskuksen sisäpihalle kertyy runsas väkijoukko. Jokainen saa kantaakseen pienen palmunoksan. Kanttorin tehtävää hoitava Fabian Kreutz on saksalaissyntyinen. Hän on kohta 20 vuotta asunut Suomessa ja hänen molemmat lapsensa ovat myös aktiivisia seurakuntalaisia. Fabian kehottaa väkijoukkoa harjoittelemaan hymniä 314. Sen me teemme. Kun kaikki on valmista, isä Anders vihmooväen palmunoksinen vihkivedellä. Sitten kulkue lähtee hunnutetun ristin perässä, ensin alttaripalvelijat ja kirkkoherra punaisessa kasukassaan, perässään kaikki väki laulaen: "Lauda, Jerusalem, Dominum, lauda Deum tuum Sion. Hosanna, hosanna, hosanna Filio David. — Kiitä, Jerusalem, Herraasi, kiitä Jumalaasi, Siion. Hoosianna, hoosianna, hoosianna Daavidin Poika."

Kirkko täyttyy ihmisistä ääriään myöten. Kun messun sanan liturgia etenee evanke-

Palmusunnuntain kulkue lähtee.

liumin lukuun, kansa nousee ylös. Kuuntelemme pitkän vaikuttavan evankeliumin kolmen miehen sitä meille lukiessa. Erkki Luoma-aho lukee Markuksen evankeliumista Herramme Jeesuksen Kristuksen kärsimys historian kertojan osuudet, Heikki Paavisto muiden henkilöiden repliikit ja isä Anders Kristuksen lausumat sanat. Miesten lukiessa Markuksen teksti herää eloon. Lukijan äänen vaihtuessa mieleen piirtyvät vahvasti tapahtumat Jeesuksen kärsimystielle: Betanian nardusöljyn vuodattamisen, kiiristorstain illallisen, Getsemanen, Juudaksen suudelman, Pietarin kieltämisen, pappien ja hallitusmiesten kuulusteluiden kautta ristin tielle ja lopulta Golgatan kukkulalle ryövärien keskelle – Johanneksesta ja Mariasta huolehtivan katseen kautta ristin kuolemaan ja hautaan.

Lasimaalauksia Pyhän Olavin kirkossa.

Erityisen vaikutuksen tekee papin lausumat Jeesuksen sanat, niiden vähyyks, mutta sitäkin suurempi vaikuttavuus. Pappi punaisessa kärsimyksen kasukassa todella edustaa Kristusta. Hänen vaitonaisuutensa kertoo, kuinka Jumalalle vihitty pappi puetaan Kristuksen vaateeseen kuuntelemaan, palvelemaan ja kärsimään yhdessä laumansa kanssa, niin kuin Jeesus vaitonaisuutena otti kantaakseen koko maailman synnin astuessaan ristin tielle ja kuollessaan ristillä. Kun evankeliumissa olemme edenneet kohtaan, jossa Kristus kuolee ristillä, me polvistumme ja hiljaisuus täyttää kirkkosalin pitkäksi aikaa. Vielä seuraamme Herramme hautaan laskemisen. Hiljaisuuden saattelmana siirrymme suoraan evankeliumista uskontunnustuksen kautta esirukouksiin ja kohta musiikin säestäessä eukaristia viet-

Matkakertomus Pyhän Olavin seurakunnasta

toon. Ruumiillaan ja verellään Herramme meitä joka päivä ravitsee maailman loppuun asti, niin tänäkin palmusunnuntaina Pyhän Olavin seurakunnassa.

Pyhän Olavin seurakunta on lämminhenkinen perhe

Seurakuntasalissa kahvitarjoilut ovat valmiina. Kanttori Fabian on poikansa Leon ja muiden innokkaiden avustajien kanssa kattanut tarjoilupöydän. Auttavista käsistä ei ole puutetta, sillä kaikki seurakuntalaiset tulevat mielellään mukaan — näin kertoo yli 20 vuotta seurakuntaan kuulunut Marjo-Riitta Pihl, joka tänään toimi myös lukukapaleiden yhtenä lukijana. Kahvipöydässä tapaan Luoma-ahon perheen. Koko perhe ”katolilaistui” vuonna 2012. Erkki kertoo olleensa perheensä edelläkulkija tällä tiellä. Häneen teki mykistävän vaikutuksen osallistuminen Jyväskylän kristillisten seurakuntien yhteistyötoimikunnan rukous-

Erkki ja Vilma Luoma-aho ja poikansa kanssa.

viikkoon, jossa hän ensikertaa tutustui katoliseen kirkkoon. Katolinen rukouselämän syvällisyys oli niin vaikuttavaa, että tästä alkoi tiivis tutustumisjakso, jonka päätteeksi ollaan tässä. Tähän vaimo Vilma lisää, että heidän nuorempi poikansa on kasteessa katoliseen kirkkoon liitetty, siis syntyjään katolilainen. Erkki toimii paitsi lukijana niin myös seurakunnan neuvostoissa ja pojatkin ovat innokkaita alttaripalvelijoita messuisa. Tänä palmusunnuntaina toinen heistä toimi myös esirukkoilijana.

Heikki Paaviston kohtaan aurinkoisesti hymyilevän seurakunnan tuntiona ja messupalvelijana. Niin hän itseään nimit-

Heikki Paavisto ja Fabian Kreutz

tää. ”Kun ursuliinisisaret väistyivät seurakunnastamme, minusta on tullut eräänlainen suntu. Saan tehdä messun valmistelut lähes aina. Kannan huolta myös kirkon piha-alueiden huollosta. Välillä yksin, välillä kevät- ja syksytalkoissa yhteistyössä muiden vapaaehtoisten kanssa”, hän toteaa reippaasti. Heikki on ollut osa seurakuntaa jo vuodesta 2005 alkaen. Hän on tutustunut moniin seurakuntaa kaitsenneisiin pappeihin. Ensin oli kirkkoherrana isä Zdzislaw Huber SCJ. Häntä seurasivat isät Paolo Berti, Krystian Kalinowski, isä Francisco Garcia ja nyt isä Anders Hamberg. Heikki on kirkkoherralle hyvänä apuna kaikissa teknisissä kysymyksissä kiinteistöjen hoidossa ja talouskysymyksissä. Matkaa kirkolle Heikillä kertyy Jämsän kodilta yli 70 km suuntaansa, mutta se ei saa Heikin hymyä hyytymään. Hän selvästi viihtyy seurakunnassa ja on valmis antamaan aikaansa kirkolle, kunhan töiltään armeijassa ehtii. Heikki miettii, että uutta tänä päivänä seurakunnassa on, että siihen on viime aikoina liittynyt paljon nuoria miehiä. Sama ilmiö on esillä niin ortodoksikirkossa kuin luterilaisessa kirkossakin. Seurakunnan edesmenneen professori Osmo Pekosen analyysiä muistellen Heikki kysyy, ”liekö kysymys myötäilmiöstä naisten emansipaatiolle? Nytkö on vuoro miesten emansipoitua heitä kahlehtineista miesmalleista suomalaisessa yhteiskunnassa?

Seurakunnan uudempaa polvea tänään on Miika Kyyhkynen. Hän on syntynyt Vantaalta, mutta asunut opiskeluvuo-

sien jälkeen Jyväskylässä koneinsinöörinä. Hänet on otettu katolisen kirkon täyteen yhteyteen vajaa vuosi sitten kesällä 2023. Hän tuli pari vuotta sitten tutustumaan Pyhän Olavin seurakuntaan ystävänsä kanssa. Ensitunnelmana hartaasta luterilaisperheestä tulevalle miehelle oli liturgian tuttuuden tuottama ilo. Mutta Neitsyt Maria oli liikaa. Miltei vihaisena hän poistui kirkosta ja ajatteli, ettei enää koskaan tänne ”Mariaa palvomaan”. Kysymys Mariasta jäi kuitenkin kiusaamaan Miikaa niin, että hän keskusteli muutamien pappien kanssa selvittääkseen suhdettaan Mariaan. Teologiset spekulatiot eivät lepyttäneet häntä. Lopulta hän löysi itsensä katolisten nuorten kesäleiriltä, jossa isä Oskari Juurikkalan lause ”pyhät ovat eläviä” kolahti, ja jotain sulii tai asettui paikalleen Miikan sydämessä. Hän aloitti johdantokurssin ja tässä hän hymyilevänä ja varsin tyytyväisen näköisenä on löytänyt paikkansa Jyväskylän katolisesta seurakunnasta.

Perimmäisestä salin pöydästä tapaan kolme hyväntuulista naista. Justyna ja Katarzyna ovat syntyjään puolalaisia, Ivette puolestaan venezuelalainen ja he keskustelevat keskenään sujuvasti suomeksi. He ovat asuneet jo niin pitkään Suomessa, että ei ole väliä, mitä kieltä puhutaan, suomi sujuu kuin äidinkieli. Naisten puolisot ovat suomalaisia ja lapset on kastettu katolisessa kirkossa. Seurakunta on heille toinen koti. Tällä kristillinen ystävyys luo lämpöä. Tämä naiskolmikko kuuluu seurakunnan kantaviin voimiin. He toteavat yhdestä

Hyväntuuliset seurakunnan toimeliaat naiset Justyna, Katarzyna ja Ivette.

suusta, että täällä on aina hyvä yhteishenki ja kotoinen ilmapiiri vallitsee kaikessa tekemisessä. Iloinen ja välitön tunnelma saa minutkin vakuuttumaan ja hieman haikeana joudun jättämään heidät ja kiiruhdan kirkkoon englanninkielistä messua seuraamaan.

Mass in English

Puolilta päivin alkaa päivän toinen messu. Kaikki on kuten päämessussa, mutta kieli on eri ja myös laulut, joita Barbara johtaa apunaan Hillary sekä Marc kitaransa kanssa. Seurakuntalaisia on jopa enemmän kuin suomenkielisessä messussa. Jokainen penkkirivi on täynnä.

Evankeliumin lukeminen kolmen miehen voimin on jälleen väkevä kokemus. Kaiken häväistyksen, pilkan, iskut, haavat ja lopulta kuolemankin Kristus kärsi puolestamme. Hän antaa meille esimerkin: rakastakaa toinen toistanne kärsivällisesti, pitkämielisesti ja anteeksiantaen. Rakastakaa vihollisiannekin vastarintaa tekemättä.

Lauluryhmä Barbara, Marc ja Hillary messussa.

Kätämme pysyvät puhtaina ja vaikka välillä astuessamme harhaan lankeaisimmekin, niin Kristus on kanssamme tuskan keskellä ja auttaa meidät taas jaloillemme.

Messin päätteeksi isä Anders kertoo tulevista muutoksista seurakunnassa. Pääsiäisen jälkeen isä Amando siirtyy Pyhän Henrikin katedraaliin. Apuvoimia on kuitenkin luvassa kesäkuun alussa. Isä Leonard Wobilla Shwei, joka on seurakunnalle muuttaman vuoden takaa jo tuttu, saapuu Pyhän Olavin seurakuntaan kappalaiseksi.

Monikulttuurinen ja monitaitoinen seurakuntaväki lämmittää

Seurakuntalaiset kutsutaan kirkkokahville tapaamaan toinen toisiaan. Brasilialaistaustainen Bruna muutaman ystävänsä kanssa kattaa noutopöydän valmiiksi. Kahvi tuoksuu ja iloinen puheensorina täyttää toistamiseen seurakuntasalin. Filippiiniläiset naiset täyttävät pitkän pöydän. Osa heistä on vasta ”muuttaman kuukauden ikäisiä” suomalaisia. He ovat tulleet Suomeen

töihin. Muutama heistä asuu seurakunnan asuntolassa. Pöydässä istuu myös kaikkien tuntemat Lorna Jaakkola ja Gloria Lapitan, jotka molemmat ovat kotiutuneet Suomeen ja Pyhän Olavin seurakuntaan vuosikymmenten ajan. Ursuliinisisarten läsnäolo seurakunnassa helpotti heitä ja auttoi löytämään oman paikkansa uusissa olosuhteissa. Molempien ote toimia seurakunnan hyväksi on paljolti ursuliinisisarilta opittua. Gloria on eläkeikänsä asti työskennellyt maahanmuuttajien parissa. Hänet tunnetaan hyvin monikulttuurikeskus Glorian äitinä. Keskus kantaa hänen nimeään. Se on Paremmiin yhdessä ry:n yhteyteen vuonna 2018 perustettu tapaamispaikka maahanmuuttajille. Samalla innolla Gloria hoitaa myös seurakunnan karitatiivista toimintaa. Tämä työ on erityisesti vapaaehtoistyön organisointia ja sen tekemistä. Gloria vapaaehtoisjoukon kanssa valmistaa lauantaitkurssilaisille ruoat, huolehtii kirkon kukkalaitteista ja muusta koristelusta suurina juhla-aikoina. Heille on myös tuttua seurakunnan perhejuhlien järjestäminen. Ne ovat kaikille avoimia. Suurin perhejuhla on perinteisesti vietetty loppiaisen aikaan tammikuussa. Juhlien rinnalla järjestetään myös säännöllisesti talkoita. Seurakuntaperhe on suuri, monikielinen ja -taitoinen joukko miehiä, naisia ja lapsia.

Glorian luo pyyrähtää messun kanttori, Yhdysvalloista kotoisin oleva Barbara Crawfords. Hän pursuaa laulamisen intoa ja haluaisi edistää oman laulukirjan aikaansaamista englanninkielisiin messuihin. Laulukirjalle voisi olla tarvetta etenkin, kun kaikissa yliopistokaupungeissa englanninkielisten messujen kävijämäärät ovat niin suuria. Tähän hankkeeseen Barbara ja Gloria toivoisivat apua kaikista hiippakuntamme englanninkielisiin messuihin osallistuvilta.

Lorna on töissä Jyväskylän ainoassa kristillisessä lastentarhassa. Tätä ennen hän ehti työskennellä 17 vuotta ursuliinisisarten ylläpitämässä lasten leikkikoulussa, Nunnalassa. Sisarten kanssa lapsia kasvattaen hän on juurtunut tehtävään niin, että hän yhä jatkaa seurakunnan lauantaitkurssilla opettajana. Hän on aina ilolla vastaanottamassa sisaria, kun he tulevat opettamaan kurseille. Koska Jyväskylän koululaitos ei anna katolista uskonnonopetusta, seurakunta auttaa ja antaa hyvät eväät katolisille lapsille oppia ohjauksessa elämän tärkeimpiä asioita. Ursuliinisisaret Malgorzata, Ewa ja Barba-

Filippiiniläisnaiset ryhmäkuvassa, vasemmalta oikealle Cherry, Maxine, Lorna, Jo Ann, Hershe ja Sebastine, Zen, Dvine, Gloria Lapitan ja Lorna Jaakkola.

ra opettavat yhdessä Lornan kanssa kerran kuussa eri ikäisiä lapsia. Opetusryhmiä on neljä, niissä paitsi annetaan kouluopetusta niin myös valmistetaan lapsia ensikommuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten. Lauantaikurssi yhdessä ursuliinisarten kanssa on tärkeää koko seurakunnalle, jolle sisarten läsnäolo on aina ollut suuri ilon aihe.

Toisessa pöydässä tapaan vilkkaan, espanjaa sujuvasti puhuvan joukon. Sen keskellä on Suomessa pisimpään viihtynyt Doris Hernández. Hän on jo kymmenen vuoden ajan toiminut neurotieteiden tutkijana Jyväskylän yliopistossa. Kaikki viisi muuta ovat vielä suhteellisen uusia tulokkaita, joten ainakin toistaiseksi englanninkielinen messu on heille ymmärrettävämpi. Moses kertoo aloittaneensa ahkeran suomen kielen opiskelun. Hän taitaa jo

paremmin suomen kuin englannin, mutta englanninkieliseen messuun häntä houkuttelee myös ystävien tapaminen. Rohkaisen heitä opettelemaan suomea, vaikkapa lukemalla Fides-lehteä!

Vielä tapaan Ruandasta ja Kongosta vastikään Suomeen saapuneet miehet. He taivastelevat kansani Suomen kylmyyttä ja talvea. He odottavat kovasti kesää ja lämpöä, kun ei saunakaan ihan tunnu lämmönlähteeksi riittävän. He riemastuvat todetessaan, kuinka messussa ja seurakunnan keskuudessa tuntuva sisäinen lämpö säteilee ja helpottaa ankarien sääolojen keskellä. Siltä minustakin tuntuu. Täällä voi olla kuin kotonaan. Vaikka tänne tullessani en tuntenut entuudestaan ketään ja vähän jännitti, niin ystävällisyys saa

Espanjalaiset nuoret aikuiset Doris Hernándezin ympärillä.

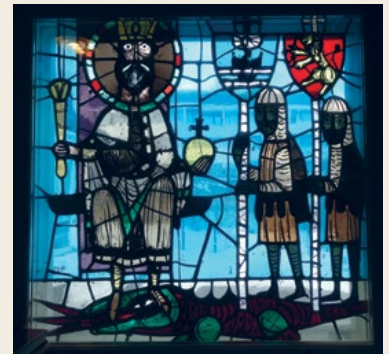
Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä
Seurakunta perustettu 1949.

Kirkkoherra isä Anders Hamberg

on kotoisin Espoosta ja vihitty papiksi Helsingin hiippakunnassa 2014.

Rekisteröityjä seurakuntalaisia 408
Seurakunnan kotisivut: olavi.katolinen.fi

Pyhä Olavi

Pyhän Olavin seurakunta on 19. kirkko Suomessa, joka on omistettu Pyhälle Olaville.

Ennen Jyväskylää Pyhän Olavin seurakuntaan 18 keskiaikaista kivikirkkoa on omistettu pyhälle Olaville.

Lasimaalaus on Jyväskylän Pyhän Olavin kirkon rippituolien edessä.

minutkin rentoutumaan ja vapautumaan. Inhimilliset kohtaamiset ihmisten kesken saavat sydämet lämpenemään ja Kristuksen rakkaus lämmittää meitä. Kyllä, Jyväskylään voisi jopa jäädä asumaan pelkästään Pyhän Olavin seurakunnan takia. ■

Eeva Vitikka-Annala

Kirkon talouden näkymiä Suomessa

Vuosi on ehtinyt jo kesän korville. Kesän odotuksen ohella on hyvä tarkastella paikalliskirkon taloustilannetta. Maalis-huhtikuussa valmistui sekä vuoden 2023 tilinpäätös että hyväksyttiin vuoden 2024 talousarviot.

VUODEN 2023 TILINPÄÄTÖS

Hiippakunnan kotisivujen talousosioon on perinteiseen tapaan tulossa suurehko määrä tilinpäätöstietoa eri yksiköistämme. Ne säilyvät siellä seuraavaan tilinpäätökseen saakka, joten aikaa niihin tutustumiseen on. Seuraavassa käyn kootusti lävitse keskeisiä huomioita päättyneestä tilikaudesta.

Paikalliskirkon kokonaistulos on trendinomaisesti heikentynyt viime vuosina. Päättyneellä tilikaudella hiippakunnan ja seurakuntien tulos oli 84 000 euroa ylijäämäinen. Esimerkiksi vuonna 2021 ylijäämä oli 214 000 euroa ja vuonna 2020 se oli 268 000 euroa. Perinteisesti hiippakunta ja

neljä pienintä seurakuntaa ovat olleet alijäämäisiä, niin nytkin. Hiippakunnan alijäämä oli 94 000 euroa. Pienten seurakuntien yhteenlaskettu alijäämä oli noin 16 000 euroa. Tosiasiassa pienten seurakuntien tilanne on tätä heikompi, koska Olavin ja Joosefin taloutta on avustettu hiippakunnan ja isojen seurakuntien voimin kymmenillä tuhansilla euroilla. Onneksi neljän ison seurakunnan talous on ollut vakaa, mikä on nostanut koko kirkon tuloksen ylijäämäiseksi.

Kirkon toimintamenot eli kaikki menot ilman investointeja olivat vuonna 2023 noin 2 620 000 euroa. Menot ovat nousseet viime vuosina, esimerkiksi johtuen korkeasta inflaatiosta, joka on vaikuttanut erityisesti kiinteistömenoihin. Vuonna 2020 toimintamenot olivat vielä noin 2 045 000 euroa eli nousua tästä on ollut 28 %. Toimintamenoista hiippakunnan osuus oli 1 241 000 euroa eli 47 %. Kahden suurimman seurakunnan, Henrikin ja Marian toimintamenot olivat yhteensä 643 000 euroa eli 25 % koko paikalliskirkon toimintamenoista.

Jos tarkastelemme toimintamenoja per jäsen, voimme nähdä, että suuruuden ekonomia pätee meilläkin. Isojen seurakuntien taloudellinen taakka per jäsen on paljon pienempi kuin pienten.

Hiippakunta	72 euroa /vuosi		
Suuret:		Pienet:	
Henrik	68	Ursula	128
Maria	59	Joosef	160
Birgitta	54	Olavi	241
Risti	105	Perhe	108

Keskimäärin 152 euroa per kirkon jäsen per vuosi.

Tärkein rahoitusmuotomme erityisesti seurakunnissa on jäsentulot, joilla tarkoitetaan yhteismäärää jäsenmaksujen, lahjoitusten ja kolehtien tuloissa. Jäsentuloja kertyi vuonna 2023 ensimmäistä kertaa enemmän kuin viimeisenä vuotena (2019) ennen koronapandemiaa. Kertymä ylitti miljoonan euron rajan, mistä kiitos kaikille. Määrä oli 1 014 000 euroa. Erityisesti kolehtien määrä on kasvanut koronan jälkeen. Huolestuttavaa kuitenkin on, että edelleenkin tämä

keskeisin ”omissa käsissä” oleva rahoitusmuotomme kattaa vain 39 % yhteenlasketuista toimintamenoista. Luku saisi olla vähintään 60 %, jotta taloutemme olisi vakaalla pohjalla. On hyvä huomata, että yksikään seurakunta ei pysty kattamaan kaikkia kuluja jäsentuloillaan.

Jos tarkastelemme jäsentuloja per seurakunnan jäsen, niin voimme havaita, että pienissä seurakunnissa tuloja kertyy enemmän kuin suurissa. Pienet seurakunnat ovat vain liian pieniä, jotta niiden talous olisi vakaa.

Suuret:		Pienet:	
Henrik	51	Ursula	68
Maria	56	Joosef	83
Birgitta	47	Olavi	87
Risti	65	Perhe	63

Keskimäärin 59 euroa / vuosi

Kirkko on saanut perinteisesti ulkomaisilta ja kotimaisilta organisaatioilta tukea toimintaansa ja hankkeisiinsa. Vuonna 2023 tukea saatiin 351 000 euroa, mikä on selvästi vähemmän kuin aiempina vuosina. Esimerkiksi Vuonna 2020 saimme varoja 427 000 euroa. Tuesta valtion yleisavustus oli 111 000 euroa. Sekin on viime vuosina hiukan laskenut. Valtion tuki per jäsen oli vain 6,45 euroa/vuosi. Suurin yksittäinen avustus oli Saksasta papiston palkkoja varten saatu A-kassa-avustus, joka oli 178 000 euroa eli 51 % kaikista avustuksista.

Hiippakunnan tulorakenne poikkeaa suuresti seurakuntien rakenteesta, koska hiippakunta ei kerää jäsenmaksuja ja kollekteja. Tärkeitä rahoituseriä ovat organisaatioiden avustukset sekä seurakunnilta saatava hiippakuntamaksu ja hiippakunnan osastojen myyntitulot. Vuonna 2023 hiippakuntamaksut olivat 162 000 euroa, missä on pientä nousua edellisvuosista. Hiippakunnan osastojen kirja- ja opetusmateriaalin myyntituotot ovat olleet alijäämäisiä jo pitkään. Viime vuonna alijäämä nousi lähes 10 000 euroon. Kirjallisuuden myyntituotot olivat 48 000 euroa. Näissä luvuissa ei ole huomioitu osastojen palkkauskuluja, mitkä edelleen heikentävät tulosta.

Testamenttilahjoituksia emme saaneet vuonna 2023 lainkaan. Sen sijaan poliisiviranomaisen rahankeräysluvalla kerätyt varat ovat lähteneet hyvään kasvuun.

Ne nousivat jo noin 117 000 euroon. Lupa on ollut käytössä vuodesta 2022 alkaen. Rahankeräyslupan hankeprojektit, joihin voi lahjoittaa varoja, on nähtävissä kirkon verkkosivuilla.

Paikalliskirkon menoista kaksi suurinta erää ovat henkilöstömenot ja kiinteistömenot. Hiippakunnassa henkilöstömenot ovat kiinteistömenoja suurempi ryhmä, seurakunnissa päinvastoin. Vuonna 2023 henkilöstömenot olivat 663 000 euroa, eli 25 % toimintamenoista. Kiinteistömenot (ilman investointeja) olivat 691 000 euroa, eli 26 %. Nämä kaksi menoerää kattavat siis noin puolet kaikista menoista. Kiinteistömenot ovat viime vuosina kasvaneet voimakkaasti inflaation vuoksi. Myös kunnat ovat nostaneet kiinteistöveroja vahvasti.

Hiippakunnalla ja joillakin seurakunnilla on asuntoja vuokrattavana. Asuntojen määrä on alle 20. Lisäksi jotkin seurakunnat vuokraavat omia kiinteistöjään, esimerkiksi koululle Tampereella. Yhteensä vuokratuottoja kertyi 296 000 euroa, mutta kulujen jälkeen nettotuotto painui noin 100 000 euroon. Pelkkien asuntojen nettotuotto oli 87 000 euroa. Tämä tuotto on varsin vaatimaton, jos sitä vertaa asuntoihin sitoutuvaan pääomaan. Pääoman tuotto-% oli vuonna 2023 noin 2 %. Pitkällä aikavälillä rahastoihin sijoittamalla saisi melko varmasti paremman tuoton. Asia on pohdinnassa esimerkiksi hiippakunnan talousneuvostossa.

Hiippakunnalla ja Marian seurakunnalla on pankkiiriliikkeissä sijoitettuna jonkin verran varoja. Niiden yhteinen markkina-arvo vuoden vaihteessa oli 1 722 000 euroa. Aivan viime vuoden lopulla tuottoprosentit lähtivät selvään nousuun. Sitä ennen sekä korona että Ukrainan sota ovat heikentäneet tuottoja. Nähtäväksi jää, miten kuluva vuosi ja sen tapahtumat vaikuttavat kehitykseen.

TALOUSARVIOSTA 2024

Kirkko elää Suomessa nyt uutta aikaa, kun sillä on vihdoon uusi piispa. Monia uusia hankkeita on vireillä, mutta niiden kokonaisrahoitus ei ole vielä täysin selvä. On esimerkiksi suunnitteilla hengellinen keskus Espooseen. Epävarmuutta lisäävät maailmantilanne ja Ukrainan sota, sekä Suomen taloudellinen kehitys. Mikäli talous taantuu, niin se voi hyvinkin näkyä saamissamme jäsentuloissa ja avustuksissa. Tärkeätä on, että jokainen jäsen osallistuisi kykyjensä mukaan kirkon talouden rahoitukseen. Ulkomaiset avustukset ovat pienemässä. Erityinen huoli on investointihankkeiden rahoitus.

Kokonaistoimintamenoiksi on kuluva vuonna arvioitu 2 447 000 euroa, mistä hiippakunnan osuus on 1 027 000 euroa. Menojen kokonaisuus olisi näin 7 % pienempi kuin toteutuma 2023. Kirkon tulokseksi arvioidaan muodostuvan 24 000 euroa ylijäämää, missä on laskua vuoden 2023 toteutumaan (84 000 Euroa). Toisaalta Hiippakunnan alijäämä pienenesi 94 000 eurosta (2023) 51 000 euroon. Seurakuntien yhteinen ylijäämä olisi 74 000 euroa, mutta edelleen on niin, että pienten seurakuntien talousahdinkoon ei ole löydetty kunnan ratkaisua. Neljän pienimmän seurakunnan yhteinen alijäämä on arvioitu olevan -60 000 euroa.

Seurakuntien rahoitus yhteensä olisi 1 494 000 euroa, kun se tilinpäätöksessä 2023 oli 1 561 000 euroa. Jäsentuloja kertyisi 954 000 euroa, mikä on 60 000 euroa pienempi kuin vuonna 2023. Arvioimme yleisen taloudellisen tilanteen vaikuttavan jäsenten avustuskyykyyn alentavasti. Toteutuessaan jäsentulot kattaisivat 64 % seurakuntien menoista, mikä on samaa tasoa kuin aiemmin. Jäsentulojen vaikutus eri

seurakuntien kokonaisrahoitukseen vaihtelee merkittävästi. Vain kolmella suurimmalla seurakunnalla jäsentulojen osuus kokonaisrahoituksesta on kohtuullisen suuri.

Jäsentulojen osuus kokonaisrahoituksesta

Suuret:	Pienet:
Henrik 65 %	Ursula 52 %
Maria 71 %	Joosef 55 %
Birgitta 75 %	Olavi 50 %
Risti 42 %	Perhe 52 %

Keskimäärin 64 %

Hiippakunnan rahoituksesta (986 000 euroa) merkittävimmät erät ovat hiippakuntamaksut ja organisaatioiden avustukset, yhteensä 386 000 euroa eli 39 % koko rahoituksesta. Osastojen myyntitulojen odotetaan kasvavan noin 20 000 eurolla, 73 000 euroon. Asuntojen vuokratulojen odotetaan kasvavan 124 000 eurosta 132 000 euroon (bruttotulot). Hiippakuntamaksujen osalta piispa on päättänyt, että Henrik ja Maria maksavat tänä vuonna tuloistaan 20 % maksua, ja muut seurakunnat 15 %.

Odotamme saavamme toiminta-avustuksia organisaatioilta vuonna 2024 yhteensä 379 000 euroa, josta Valtion osuus olisi 111 000 euroa. Avustusten määrä kohoaisi näin 8 prosentilla vuoteen 2023 verrattuna.

Kirkolla on erillinen *investointibudjetti*, jonka kokonaissumma nousee 502 000 euroon. Tästä summasta seurakuntiin kohdistuu 377 000 euroa eli 75 %. Investointien kokonaisrahoitus koostuu monesta osasta, merkittävää osaa näyttölee Bonifatiuswerkiltä haettava investointiavustus. Kuitenkin omaakin rahaa tarvitaan merkittäviä määriä. Tilannetta helpottaa osaltaan rahan-keräyslavan alaisten projektilahjoitusten saanti. Siksi toivommekin jokaista, jolla on siihen mahdollisuuksia, avustamaan näitä investointihankkeita paikalliskirkkomme parhaaksi.

Kaiken kaikkiaan elämme uudistusten ja muutosten aikaa, mikä on hieno asia kasvavalle kirkolle. Talouden osalta joudumme kuitenkin suunnittelemaan elämäämme tarkasti ja asioita priorisoiden. Sillä tavoin varmistamme myös tulevaisuudessa turvallisen taloudellisen pohjan. ■

Hyvää kesää kaikille!

Peter Kuronen
Hiippakunnan ekonomi

Aulis Kallio
Tampere

Johannes Jussoilasta myös autuas

Nyt Helsingin katolinen hiippakunta työskentelee saadakseen keskiajan Turun piispan, autuaan Hemmingin julistetuksi pyhimykseksi. Matka on pitkä, ja se edellyttäne myös Vatikaanin asiantuntija- ja teologineuvostojen todentamaan lääketieteellistä ihmettä, johon autuaan Hemmingin rukoileminen on vaikuttanut.

Näin jälkikäteen voisi tuntua siltä, että ehkä olisi kannattanut aloittaa kampanja katolisen vastareformaation marttyyriin, Rauman pormestarin pojan, katolisen papin Johannes Jussoilan (noin 1555 Rauma – noin 1604 Tukholma) julistamiseksi autuaaksi. Uskonmarttyyriin autuaaksi julistamisessa ei tarvita ihmettä.

Mutta ottaen huomioon sen, miten kauniisti Turun Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunnassa ja Helsingin hiippakunnassa on tänä keväänä edistetty autuaan Hemmingin kulttia, ei todellakaan mitään katumista ole.

Johannes Jussoila oli merkittävin katolisen vastareformaation suomalainen pappi. Hän oli keskeisin suomalaisista jesuiittaoppilaista, joihin kuului myös hänen kolme veljeään. Jussoila seurasi jesuiittaisä Antonio Possevinoa Roomaan ja opiskeli siellä Collegium Germanicumissa. Hän palasi 1584 Ruotsiin kruununprinssi Sigismundin kappalaiseksi. Kun Sigismund 1587 lähti Puola-Liettuan kuninkaana Puolaan, Jussoila meni hänen kanssaan, ja myöhemmin hänestä tuli Liivinmaalle Pärnun kirkkoherra. (Sigismund ei koskaan lakannut vaatimasta itselleen kuuluvaa Ruotsin kruunua.) Johannes Jussoila joutui Pärnussa vuonna 1604 Kaarle-herttuan joukkojen vangiksi ja kuoli vankeudessa Tukholmassa.

Johannes Jussoilan muistaminen on tärkeää ihan itseisarvoisesti Suomen katolilaisten ja samalla yleisen Suomen historian piirissä. Ehkäpä Katolinen tiedotuskeskus voisi olla yhteydessä jesuiittaisä Magnus Nymaniin, Uppsalan yliopiston aatehistorian emeritusprofessoriin, josko hän tai joku hänen opiskelijansa ehtisi laatia kirjasen suomalaisesta katolisesta marttyyri Johannes Jussoilasta? Magnus Nymanilta on ilmestynyt erinomainen aiheeseen liittyvä teos 1997, joka julkaistiin myös suomeksi: *Hävinneiden historia. Katolista elämää Ruotsi-Suomessa Kustaa Vaasasta kuningatar Kristiinaan*, KATT 2009.

På svenska på internet: fides.katolinen.fi

Père Stu – isä Stun tarina

Ranskan Netflixissä on vähän yllättäen nousut listojen kärkipaikalle vuonna 2022 valmistunut amerikkalainen elokuva *Père Stu: Un héros pas comme les autres* (*Father Stu: a hero like no other*, suomeksi suurin piirtein: Isä Stu: sankari vailla vertaa). Elokuva on kasvu- ja kuolintarina nuoresta Stuart Longista (1963–2014), josta tuli ensin menestynyt urheilija ja nyrkkeilijä ja joka opiskeli englantia ja kirjoittamista. Vakavan moottoripyöräonnettomuuden jälkeen hän sai uskonnollisen kokemuksen ja halusi saada kasteen katolisessa kirkossa, varmasti myös katolisen tyttöystävänsä vaikutuksesta. Hänet kastettiin pääsiäisyönä 1994.

Pian Stuart kuitenkin kiinnostui pappeudesta ja tutustui sääntökuntaelämään muun muassa fransiskaani veljien yhteisössä New Yorkissa. Hän valmistui filosofian maisteriksi Steubenvillen fransiskaanisesta yliopistosta, ja viimein hänen vanhan kotikaupunkinsa Helenan (Montana) piispa hyväksyi hänet seminaristiksi Helenan hiipakuntaa varten.

SEMINAARIAIKANA STUARTIN kävely alkoi vaikeutua ja hänellä diagnosoitiin lopulta inkluusiokappalemyosiitti (IBM),

yleensä hitaasti kehittyvä luurankolihas-ten toimintaa heikentävä tulehdussairaus. Tästä huolimatta hänet vihittiin diakoniksi vuonna 2006. Epävarmuutta oli, voisiko häntä etenevän sairautensa takia vihkiä papiksi. Epätoivoisena ja -tietoisena Stuart teki kaksi pyhiinvaellusmatkaa Lourdesiin. Jälkimmäisen matkan jälkeen hän sai sydämeensä suuren rauhan.

Palattuaan Ranskasta diakoni Stuart sai kuulla, että piispa oli päättänyt vihkiä hänet papiksi. Näin tapahtui 14. joulukuuta 2007. Ystävän mukaan isä Stuart oli tuolloin sanonut: ”Seison tässä teidän edessä mur-

tuneena miehenä. Jos ihmettä ei tapahdu, kuolen tähän sairauteen, mutta kannan sitä Kristuksen ristin vuoksi, me kaikki voimme kantaa omia ristejämme.”

Isä Stuart palveli aluksi pappina reservaattiseurakunnassa, mutta joutui sitten vuonna 2010 muuttamaan hoitokotiin, josta käsin hän kuitenkin jatkoi papillista toimintaansa, lopulta vain ottaen vastaan vieraita. Hän vietti hartaasti messua, lopulta ystäviensä avustaessa hänen käsiensä liikkeitä. Hän kuoli kesäkuun 9. päivänä vuonna 2014. Hänen esimerkkinsä ja uskonsa sai hänen vanhempansa ja monet muut hänen kohtaamansa ihmiset liittymään katoliseen kirkkoon.

ISÄ STU -ELOKUVAN tuotanto alkoi vuonna 2016. Pääosissa ovat Mark Wahlberg isä Stuna ja Mel Gibson ja Jacki Weaver hänen vanhempinaan. Elokuvan on ohjannut Rosalind Ross. Sen ensiesitys oli huhtikuun 13. päivänä 2022, pyhällä viikolla. Elokuvan näkyminen Suomen Netflixissä päättyi 26. toukokuuta. ■

Marko Tervaportti

Otsikkokuvassa Mark Wahlberg elokuvan julisteessa. Mustavalkoisessa kuvassa oikea isä Stuart Long.

Den delen av artikeln som inte visas här kan du läsa på våra hemsidor: fides.katolinen.fi.

Katoliker aktiva i motståndsrörelser

Den katolska kyrkans relation till nazismen är existentiell och värdepåliggande av grundläggande slag. Det är faktiskt en kamp mellan det goda och det onda. Naziregimens grymhet konkretiseras i koncentrationslägren, jedeförföljelserna, i morderna på minoriteter och de svaga i samhället – de sjuka, de mentalt lidande, de gamla och barn.

Den grundläggande värdegrunden var skapande av en ny hednisk religion som grundade sig på de gamla fornhedniska gudarna. Den nya "religionen" var rå, bestialisk och grym till sin värdegrund. Den kristna tron var den klart identifierade fienden och motsatsen till arianismen och nazismen. Det var verkligen fråga om en grundläggande existentiell konflikt. En betydande del av Europas befolkning var kristna och merparten katoliker. Hitlers kamp fördes därför inte bara mot dem som skickades till koncentrationslägren eller mördades av dit skickade enheter såsom SS-trupper och Waffen-SS som verkade "bakom fronten" i Östeuropa. Den fördes mellan två helt motsatta ideologier och värdegrunder. Senare utvidgades Hitlers kamp till att även kämpa mot kommunismen och bolsjevikerna som representerade en annan fast liknande totalitär värdegrund. Hitler förde i verkligheten ett tvåfrontskrig inte bara geografiskt men också ideologiskt, i öst mot Sovjetunionen och i Europa mot nästan hela dess troende kristna och judiska befolkning.

I denna artikel har jag försökt ge en bild av var och en katoliks personliga utmaningar under existentiellt mycket svåra tider. Dessa kan kanske jämföras med de kristnas förföl-

jelser under det romerska kejsardömet. Allt lidande är givetvis personligt. Man kan inte lida för andra, endast Kristus kunde det. Den personliga övertygelsen och viljan att ge sitt liv för andra är i och för sig mycket ovanligt t.o.m. exceptionellt. Endast unika och starkt troende personer kan göra detta. Därför borde vi alltid be för martyrerna som uppoffrade sig för vår tro och var instrument för det goda. De var instrumentella i att det onda i form av nazism inte fick övertag i Europa.

Den existentiella kampen

Den katolska kyrkan förde en existentiell kamp under andra världskriget (1939–1945) mot nazismen. Den nationalsocialistiska ideologin och Adolf Hitlers (1889–1945) målsättning var att helt eliminera den kristna tron och därmed katolicismen. Människornas religiösa behov skulle ersättas med en nygammal hednisk tro som hade som sin inspiration de forngermanska stammarnas kulturer och trosföreställningar. Man ville införa i naziriket en nyhednisk kultur som fick sin inspiration från 1930-talets neonazism och dess rasistiska, av Friedrich Nietzsche initierade *Übermensch*-värdegrund. Övergången till den nya religionen skulle inte ske omedelbart utan småningom, genom att motarbeta den katolska kyrkan, eliminera prästerskapet, de religiösa ordnarna och den kyrkliga hierarkin. Efter krigets slut var det mening att avrätta hela den katolska kyrkans ledning i riket och i de erövrade områdena. Den katolska kyrkan skulle bli eliminerad, försvinna. Arbetet, dvs morderna, i koncentrationslägren skulle fortsätta med nya grupper som skulle elimineras. Detta var den katolska kyrkans "down side" och hotbild.

Det var bokstavligen en kamp om liv och

död. En kamp utan kompromisser var elimineringen av den judiska befolkningen och andra samhälleliga minoriteter var ett operativt verktyg bland många andra såsom ny lagstiftning, propaganda och skapande av en ny samhällelig byråkrati samt desinformation. Judendomen var ju kristendomens ursprung och religionen genom vilken Gud uppenbarade sig i profeterna och Kristus. Jesus var jude liksom hans jordiska föräldrar Maria och Josef.

Den ideologiska teorin mot katolicismen och kristendomen beskrevs i verket *Mein Kampf* var Hitler utvecklade sin rasideologi. Den katolska kyrkan kritiserade den i hårda ordalag redan på 1920- och 1930-talen. Katolikerna i Tyskland varnade för nazismen som kyrkan stämplade som totalitär, hednisk och rasistisk. Nazisterna å sin sida ansåg katolikerna som icke fosterländska och internationella. Här var de existentiella frontlinjerna.

Förföljelser

Naziregimen inledde sina förföljelser av katolicismen omedelbart efter att partiet fick den politiska makten i Tyskland år 1933. En tredjedel av landets befolkning var katolsk. Av SS-trupperna var nästan 30 % katoliker. Dessa trupper var ansvariga för massmorderna i koncentrationslägren och hämndaktioner mot oskyldiga civila som helt enkelt mördades. Hämndaktioner var vanliga i rikets östliga delar, men senare blev de allmogliga inom hela det tyska riket. Det fanns flera politiska partier vilka hade ett "katolskt" partiprogram. Det var just på det politiska planet som nazisterna inledde sina anfall. Enligt ett konkordat (avtal) mellan nazityskland och Vatikanen var det förbjudet för

det katolska prästerskapet att vara aktiva i politiken. Nazisterna bröt dock omedelbart avtalet och radikalt begränsade den kyrkliga verksamheten i katolska skolor, ungdomsgrupper, kulturella föreningar, ordnar. Den nya naziregimen införde ny lagstiftning bl.a. om personer vars efterkommande inte ansågs människovärdiga. Man hade som mål i synnerhet det katolska prästerskapet, nunneordnarna, katolska lekmanaledare, katolsk media och troende. Deras brott var i allmänhet påhittade såsom fiktiv penningtvätt eller omoraliska handlingar såsom homosexualitet. Man stängde katolska tidningar. Kyrklig egendom konfiskerades och teologiska fakulteter stängdes. Redan 1940 grundade nazisterna ett koncentrationsläger i Dachau speciellt för det katolska prästerskapet. Endast en katolsk biskop skickades

dit, de andra var präster och ordensbröder. Mord och våldshandlingar också av katolska präster blev allt vanligare.

Nazismen hade inlett strid med Guds heliga kyrka på jorden. Många katolikers tro försvagades medan andras förstärktes, martyrskap blev nästan alldagligt. Kampen fördes nu både på andlig och mänsklig nivå. Var och en måste nu bekänna färg. Underhuggarnas antal var dock betydande. Många förlorade sin tro och blev passiva men i alla fall en del av nazisternas statsmaskineri. Flera av nazipartiets ledare var döpta katoliker liksom Hitler själv.

Vatikanen

Vatikanen, under påvarna Pius XI och Pius XII, aktiverade sig. Vatikanen kom ut med flera encyklikor. Den mest kända är *Mit*

brennender Sorge (14.3.1937). Inom den tyska armen fanns också många troende katoliker vilka satt sitt liv till med att kämpa nazi-regimen. Problemet var kanske att både den tyska katolska kyrkan liksom Vatikanen ville under hela kriget upprätthålla en *modus vivendi*, ett konkordat med nazi-Tyskland. Man ville helt enkelt inte bryta de diplomatiska och alldagliga förbindelserna. Det viktigaste var att bevara den traditionella katolska strukturen i stiftet och församlingarna. Andra målsättningar, såsom samarbetet med motståndsrörelser, de allierade och kanske oviljan att inte blanda sig i judeförföljelserna kom, i början av kriget, i andra hand. Under krigets gång förändrades beteendet och kyrkan tog ett alltmer aktivt grepp och initiativ. Ansvaret föll alltmer på lokala katolska kyrkor och deras ledare i synnerhet kardinalerna, ärkebiskopar, biskopar och framför allt på modiga präster, katolska ordnar och lekmän. Man trodde kanske inom den höga hierarkin i Vatikanen på någon form av diplomati, kompromisser och förhandlingar. Men det är svårt att för handla med det onda.

Tyskland

Ansvaret förflyttades nu från den katolska hierarkin, i synnerhet i Tyskland, till troende personer och religiösa ordnar i främsta hand till jesuiterna, dominikanerna, franciskanerna och kapucinerna. Representanter för dessa ordnar visade ett utomordentligt mod och villighet att göra personliga uppoffringar. Många har efter kriget förklarats till martyrer. Många har saligförklarats eller blivit helgon. På finska säger man att man under verkligt svåra tider kan skilja på "jyväit ja akanat". Högt uppsatta ärkebiskopar blev även senare utnämnda till kardinaler som tack för vad de gjort för att motarbeta nazismen i sina stift. Betydande insatser gjordes av kardinal Michael von Faulhaber (1869–1952) som motsatte sig i synnerhet tvångssterilisering av mentalt sjuka människor. Nazisterna försökte många gånger mörda honom dock utan att lyckas.

En annan betydande tysk katolsk hjälte och kyrkofurste var kardinal Konrad von Preysing (1880–1950) som verkade som den katolska ärkebiskopen i Berlin. Han samarbetade med den tyska motståndsrörelsen och var delförfattare av encyklikan *Mit brennender Sorge*. Han deltog också indirekt i det

misslyckade attentatet mot Hitler i juli 1944. Andra betydande biskopar som öppet motarbetade naziregimen var bl.a. kardinal August von Galen (1878–1946) och kardinalärkebiskop Josef Frings (1887–1978).

Caritas spelade också en betydande roll i den katolska kampen mot nazismen i synnerhet då det gällde mord eller "eutanasi" av fysiskt och mentalt sjuka och andra handikappade. Caritas betalade helt enkelt pengar (mutor) för deras liv och tog hand om dem i sjukhus som Caritas administrerade.

Det största hotet och lidandet gällde det katolska prästerskapet och de katolska ordena i Tyskland. Över en tredjedel av prästerna fick lida på något sätt. Exempel på verkliga hjältar är bl.a. jesuiten Rupert Mayer (1876–1945) och dominikanen Laurentius Siemer (1888–1995) som också deltog indirekt i attentatet mot Hitler i juli 1944. Präster som motsatte sig eutanasi på basen av raslagarna fängslades och avrättades, ofta giljotinerades de. Det fanns i Berlin en källare som hade en enkel giljotin vart de dömda fördes. Avloppet i utrymmet (kanske en gammal toalett) hade omarbetats för att ta hand om större mängder blod.

Katolska motståndsrörelser var bl.a. "Lybeck-kretsen" och "Kreislau". Nätverken leddes och bestod huvudsakligen av jesuiter. Kretsens målsättningar var att skapa ett nytt Europa enligt amerikanskt federalt mönster samt att initiera en statskupp mot Hitlerregimen. Flera av dess medlemmar mördades av SS eller Gestapo. Hängning och halshuggning med giljotin var nazisternas favoritavrättningsmetoder gällande katolska präster och nunnor.

I koncentrationslägret i Dachau internerades huvudsakligen katolska präster och ordensbröder, 95 % av alla 2720 internerade. Av dessa dog 1034 i lägret eller skickades till andra läger var de sedan dödade. Siffrorna varierar enligt olika källor. Minst 692 mördades i Dachau samt 336 andra vilka mördades i andra koncentrationsläger. De flesta präster; 1748 var från Polen, av vilka 868 dödade. Den näst största gruppen av präster var från Tyskland. Av 441 tyska präster mördades 94 i Dachau. Mer än 100 tyska katolska präster mördades i andra koncentrationsläger. Katolska präster som fanns i lägret kom nästan från alla europeiska länder bl.a. Frankrike, Tjeckoslovakien, Belgien, Nederländerna, Italien, Luxembour, Litauen, Ungern, Rumänien, England och Spanien. Prästerna dog främst av köld, delaktighet i

"vetenskapliga" experiment eller överarbete. Nazivakterna var tydliga i omfattande grad psykopater och sadister.

Den tyska motståndsrörelsen

Den tyska motståndsrörelsen omfattade främst endels modiga individer även inom det tyska utrikesministeriet, försvarsmakten och t.o.m. SS. Terroråden och sabotage i Tyskland var tydliga ganska få. Främst försökte man informera de allierade om vad som hände på marken, möjliga mål för bombningar, industrianläggningar etc. Inom Vatikanen etablerades senare under kriget en organisation som höll kontakt med den tyska motståndsrörelsen och vidarebefordrade information till de allierade, i synnerhet England. Den mest omtalade aktionen som den tyska motståndsrörelsen försökte genomdriva var mordet på Adolf Hitler den 20 juli 1944 (Valkyrie-operationen). Den leddes av en grupp katolska militärer främst adelsmän med överste Claus Philipp Maria Justinian Schenk Graf von Stauffenberg (1907–1944) i spetsen. Delaktiga i planen var även några katolska biskopar. Attentatet misslyckades och närmare 5 000 människor fick sätta livet till. De flesta hängdes eller helt enkelt sköts. De fyra biskoparna vilka deltog i planeringen av attentatet arresterades inte. De skulle avrättas efter krigets slut på Hitlers specifika order.

Ett stort antal judar och andra förföljda minoriteter räddades med stöd och hjälp av den katolska kyrkan i bl.a. Tyskland, Italien, Bulgarien, Rumänien och Ungern. I många länder fördömde den katolska kyrkliga hierarkin bl.a. jedeförföljelserna och morderna på judar och andra vilka nazi-Tyskland ämnade mördas. Man kan lyfta fram som positiva exempel den kyrkliga hierarkin i Nederländerna, Belgien, Frankrike, Kroatien och Slovakien. Vatikanens roll var indirekt, ett slags sporrande. Undantag gällde Rom var Vatikanen var synnerligen aktiv.

Katolska nätverk

I vissa länder, i synnerhet i Belgien och i Baltikum, satte vissa katolska ordnar upp nätverk och rutter via vilka judar och andra kunde fly till säkra eller neutrala länder såsom Spanien och Schweiz. I detta arbete samarbetade vissa katolska ordnar med nationella motståndsrörelser även med kommunister. Katolska ordnar som visade stort mod och initiativ var i synnerhet jesuiterna,

dominikanerna, karmeliterna, birgittinerna, kapucinerna och franciskanerna. Underjordiska flyktorganisationer verkade i Polen (*Zegota*), Frankrike, Belgien och Italien.

Den katolska kyrkans verksamhet i Frankrike ledde till att de flesta (66 % av 300 000) judarna i landet kunde räddas.

I Italien kunde man rädda nästan alla judar som var bosatta i Rom. Här spelade Vatikanen en betydande roll både diplomatiskt och operativt. Av alla i Italien boende 44 500 judar kunde man rädda nästan 30 000.

Vatikanen och motståndsrörelserna

Under hela kriget förmedlade Vatikanen information till de Allierade. Man byggde upp kontakter med troende katolska militärer i nazi-Tyskland bl.a. general Ludwig Beck, general Halder, marskalk Walther von Brauchitsch, politiker såsom Josef Müller, amiral Wilhelm Canaris och general Hans Oster. Han var protestant. Kontakterna till de nationella motståndsrörelserna sköttes av påvens privata sekreterare, jesuiten mons. Robert Leiber (1887–1967).

Vatikanen utvecklade nära kontakter till Förenta staterna. Landets representant till Vatikanen var Myron Charles Taylor (1874–1945) som också var aktiv i förberedelserna av Jalta-konferensen var Europa uppdelades i nationella intressezoner. Här spelade även Vatikanen en politisk roll i skapandet av ett federalt Europa och lade grunden för det framtida EU.

Aktiva motståndsrörelser var katolikerna spelade en stor roll verkade bl.a. i Österrike, Tjeckoslovakien, Polen, Nederländerna, Belgien, Frankrike, men också i Italien, Ungern och Norge.

[Resten av artikeln - om motståndsrörelserna i dom andra länderna kan läsas på våra hemsidor.]

Jan-Peter Paul

Källor

- Catholic Resistance to Nazi Germany, Wikipedia (printed 8.2.2024) och andra sidor främst gällande personers CV'n.
- Helsingin Sanomat 6.2.2024.
- Hitler A., Min Kamp, Holger Schildt.
- Kochanski Halik (2023), Resistance, The Underground War in Europe 1939–1945), Penguin Books
- Nietzsche F. (1969), Also sprach Zarathustra, Philipp Reclam Jun. Stuttgart.
- Saarikoski S. (HS 15.2.24), "Ei, herra puolustusministeri"

Kroppen och det andliga livet

Målsättning med denna andakt är att ge envar andlig färdkost till den nya dagen. Gårdagens bekymmer skall inte förstöra den. Utan vi skall ta emot den med öppna armar och utan förbehåll. Vi skall göra det bästa av den, för den är allt vi har. Den kommande dagen och de följande timmarna är nu de viktigaste i vårt liv.

Hur vi använder dem för oss antingen närmare Gud eller bort från honom. Dagens beslut är inte likgiltiga eller utan betydelse. Besluten kan vara små eller stora. De kan beröra oss som enskild person eller i förhållande till andra. Men varje beslut påverkar hur vi kommer att uppleva evigheten efter vår kroppsliga död. Vi måste genast på morgonen besluta att vi inte komprometterar vårt samvete dvs vi skall undvika synd. För de beslut vilka vi fattar under dagen kommer vi att ha framför oss när vi på kvällen ber vår aftonbön.

Enligt vår kristna tro består människan av kropp och själ. Vi har en andlig dimension redan från livets början. Men vår kropp är det instrument genom vilket vi visar och befäster vår tro. All vår världsliga verksamhet sker via kroppen. Vi ber och dyrkar Gud med vår kropp. Till hjälpmedel kan vi ha ett krucifix, en ikon, statyer av helgon och Jungfru Maria.

Givetvis har vi också andra hjälpmedel då vi ber såsom Bibeln och de heligas texter både prosa, dikter och sånger samt psalmer.

Det är kroppen som möjliggör våra pilgrimsfärder till heliga orter såsom Jerusalem, Rom, Lourdes, Fatima, Santiago de Compostela och många andra. Det är med och i kroppen vi festar, deltar i gemensamma måltider med vänner och bekanta och mottar den heliga kommunionen. Kroppen är viktig för det är genom den som vi befäster vår tro. Kroppen är själens ikon eller bild. I sättet hur vi förhåller oss till vår kropp visar

J. F. Millet: Angelus, 1859

vi vår tro. Det asketiska- och bönelivet syns i vår kropp. Det är med kroppen som vi helgar Gud och ärar honom här på jorden.

Själens och vår kropp verkar gemensamt som en integrerad helhet. Strävan efter personlig helighet sker också genom kroppen. Då kroppen dör fortsätter vår existens i det eviga livet. Detta är vår tro.

Vad menas då med begreppet det eviga livet? Vi tror att efter kroppens död förflyttas själen till ett tillstånd var den väntar på den sista uppståndelsen med Kristus. Det är också då som den slutliga domen faller för var och en av oss. Påven Franciskus hävdar att dödsögonblicket kommer att vara en överraskning för var och en av oss. Vissa själar kommer att existera i en paradisisk omgivning medan andra upplever existensen efter döden som en brännande smärta. Allt är beroende på hur vi levt vårt liv i vår kropp här på jorden. Gud är god. Därför är det viktigt för var och en av oss att under vårt liv

här på jorden söka efter helighet. Helt enkelt leva på ett sätt att vi "blir heligare". Vi tror att döden inte är en förskräckelse och alltings slut utan porten till ett nytt liv.

I himlen står vi ansikte mot ansikte med Gud. I den katolska tron spelar skärselden en betydande roll. Den är ett slags reningsprocess var man försonar sina synder. För att lätta på denna process bör man be för de avlidna. De kan ju inte längre be för sig själva utan är helt beroende av Guds nåd och våra och kyrkans förböner. Gud är kärlek; därför hör han och beaktar våra personliga och kyrkans förböner samt själamässor för de döda. Gud vill ju att ingen skall gå förlorad.

Vi har en ny dag framför oss. Låt den inte gå förlorad. Använd den tid vi har fått väl. För det är allt vi har. ■

Jan-Peter Paul

[Andrum i Radio Vega 8.5.2024]

Caritas-kuulumiset

Nytt-News

Lahjoita leiritukea!

Suomen Caritas tukee vähävaraisia lapsia ja nuoria leirimaksuissa. Leirituki tarjoaa lapsille ja nuorille leirielämyksen. Tukeni avulla leiriläiset saavat vaihtelua loman viettoon. Leirituki antaa perheille taloudellista helpotusta. Kesän lähestyessä tuen tarve on suurimmillaan. Leiritukea saavat esimerkiksi ursuliinien lastenleireille osallistuvat lapset sekä vahvistusleireille osallistuvat nuoret.

"Leirituki on tärkeä, jotta lapset ja nuoret pääsisivät kotiympyröistä pois. Monelle lapselle leiriviikko on ainoa kesäloman tapahtuma kesän aikana. Kun autat lapsiperheitä, tuot heille ikimuistoisen leirikokemuksen", Caritasen sosiaaliohjaaja Hannele Liukkonen kertoo.

Liukkosella on mukavia kokemuksia kesäleireistä: "Olen ollut mukana Ursuliinien lastenleireillä. On ollut ihana nähdä, kuinka aiemmin toisilleen tuntemattomat lapset tutustuvat nopeasti toisiinsa ja aloittavat yhteiset leikit. Lasten positiivinen energisuus on ilahduttavaa. Varhaisesta aamusta iltaan lapset jaksavat ohjatun toiminnan ja hiljentymisen päivän messuun. Vapaa-ajalla uiminen taitaa olla mieluisinta. Ruokailut ovat tärkeä osa päivärutiinia, leiriviikon ruokalista on terveellinen ja monipuolinen. Ruoka on aina maistunut mainiosti ja sitä on ollut riittävästi. Leirillä saa turvallisessa ympäristössä purkaa kouluvuoden paineet heti loman alettua", Liukkonen muistelee.

Vuonna 2022 pystyimme helpottamaan yhteensä kahdeksan eri leirin osallistujien maksuissa. Leirituen määrä oli yhteensä 3650 euroa. Vuonna 2023 jaoimme tukea 26 lapselle neljälle eri leirille yhteensä 2000 euroa. Kiitos kaikille lahjoittajille, jotka toivat kesämiele!

Voit lahjoittaa haluamasi summan verkkosivujemme kautta verkkosivuilla caritas.fi/leirituki
Muuta vaihtoehtoja ovat:

Tilisiirto:

Saaja: **Suomen Caritas ry**
Tilinumero: **FI73 8000 1270 1545 04**
Viite: **2325** (kotimaan sosiaalityö)
MobilePay: **95959** (viesti: kotimaa)
Keräyslupa: RA/2022/218

Kiitos paastokeräyslahjoituksesta!

Tänä vuonna keräsimme Paastokeräyksen Suomen Caritasen kehitysyhteistyökohteisiin Bangladeshiin ja Nepaliin.

Suomen Caritasen verkkosivujen lahjoitus-sivut uudistuvat toukokuun aikana. Taustalla on Caritasen viestinnän ja varainhankinnan asiantuntija Laura Koskelaisen Ammattimainen varainhankinta -opintoihin kuuluva uudistus. Jo Paastokeräyksen ja Kotimaan keräyksen verkkosivut on toteutettu uudistuksessa. Kannattaa käydä katsomassa lahjoitussivujen kehitystä verk-

Piispa Raimo, Caritas Europan pääsihteeri Maria Nyman ja emerituspiispa Teemu Sippo SCJ vuosikokouksessa.

kosivuiltamme. Voit lähettää palautetta sivuista osoitteeseen laura.koskelainen@caritas.fi

Suomen Caritaselle on valittu uusi hallitus

Caritaksen vuosikokous valitsi 25.4.2024 uusia hallituksen jäseniä. Nykyisessä hallituksessa on kuusi uutta jäsentä ja kolme, joiden kausi jatkuu. Nykyisen hallituksen jäsenet ovat piispa Raimo Goyarrola, Pekka Palokangas, Mariam Dan, Osmo Vartiainen, Veronika Pollastrini, isä Joosef Dang, Klaus Damsten, Alexandra Lahti-Nuuttila ja Giovanni Canarecci. Piispa Raimosta tulee myös hallituksen puheenjohtaja.

Hyvästelimme kokouksessa myös erovuorossa olleet hallituksen jäsenet, jotka olivat emeritus piispa Teemu Sippo SCJ, Meisa Dan, Gloria Lapitan, Katia Orellana, isä Ryszard Mis, Elie El-Khoury ja Francesco Ferrari.

Vuosikokouksessa oli erityisvieraana Caritas Europan pääsihteeri Maria Nyman. Hän kertoi puheessaan Caritasen taustalla olevista arvoista, kristillisestä lähimmäisenrakkaudesta. Hän muistutti, että Laupias samarialainen ei kyselyt autettavan ihmisen taustoja tai avun tarvetta. Hän auttoi pyyteettömästi. Sama henki on Caritasen auttamistyön taustalla.

Nyman tapasi vierailullaan useita eri kirkkojen ja järjestöjen edustajia ja kertoi liikuttuneensa siitä, miten vedämme yhtä köyttä. Nymanin mielestä uskonollistaustaisilla järjestöillä on tärkeä rooli tämän päivän maailmassa. Hän ilahtui, että Suomen Caritas on vaikutusvaltainen ja omistautunut järjestö, vaikka se onkin kooltaan pieni.

Kokouksen päätteeksi osallistujat pääsivät nauttimaan indonesialaista ruokaa, jotka vapaaehtoiset olivat valmistaneet.

Caritaksen ruokajakelu

Caritaksen ruokajakelu jää tauolle koko kesän ajaksi. Viimeinen jako ennen taukoa on 27.5. ja seuraava sitten 2.9.2024 kello 15.00.

Tervetuloa ostoksille Caritas-kauppaan!

Caritas-kauppa on ennen kesätaukoa keskiviikkoina auki kello 18 asti. Tiistaina, torstaina ja perjantaina olemme auki kello 10–15. Caritas-kauppa on osoitteessa Kuusitie 6, 00270 Helsinki.

Kaupasta löytyy myös luostarissa tehtyä kosmetiikkaa sekä laadukasta kahvia ja teetä. Myymme myös Mifukon ihania tuotteita. Mifuko on suomalainen yritys, jonka kanssa teemme yhteistyötä kehitysyhteistyöhankkeessamme Keniassa. Mifuko yhdistää pohjoismaisen muotoilun kenialaiseen käsityötaitoon. Caritasen hankkeessa naiset oppivat tekemään koreja, joita myydään myös Suomessa.

Verkkokauppamme on aina auki osoitteessa www.caritas.fi/caritas-kauppa.

Kierrätysvaatteita myymme vain kivijalkamyymälässä, tervetuloa!

Liity Caritasen jäseneksi!

Jäsenet ja kuukausilahjoittajat saavat Caritasen uutiskirjeen, joissa kerrotaan kuulumisia hankkeista sekä muusta Caritasen toiminnasta. Lue lisää jäsenyydestä osoitteesta www.caritas.fi/liity-jaseneksi.

caritas.fi

Tule mukaan tekemään katolista koulua

Pääkaupunkiseudulle perustetaan pian kansainvälinen katolinen koulu. Koulun on tarkoitus aloittaa elokuussa 2025 peruskoulun ensimmäisen ja toisen luokan oppilaista ja kasvaa vuosi kerrallaan suuremmaksi. Kouluikä lähistyvien lasten kiinnostuneita vanhempia pyydetään ilmoittamaan asiasta sähköpostitse osoitteeseen info@katolinen.fi.

Koulun perustamista varten tarvitaan työryhmää, jolla on sekä tietoa ja taitoa että mahdollisuus käyttää vähän omaa aikaakin siihen, että koulun toiminta saadaan kunnolla ja ripeästi käynnistymään.

Työryhmän kokoamista koordinoi hiippakunnan tiedotussihteeri, jolle voit jättää yhteystietosi sähköpostitse myös osoitteeseen info@katolinen.fi. ■

Helsingissä, 5.4.2024
+ Raimo Goyarrola

PYHÄN HENRIKIN PYHIINVAELLUS KÖYLIÖN 14.–16.6.2024

PERJANTAI 14.6.

- Turusta lähdetään klo 16:00 bussilla Linja-autoasemalta Yläneelle, jossa yövytään työväentalossa.
- Voi myös saapua omalla autolla, ruokailu ja kokoontuminen Yläneellä klo 18:00

LAUANTAI 15.6.

- Messun jälkeen vaellus Yläneeltä Köyliön Kankaanpäähän, jossa yövyimme Lallin koulussa.

SUNNUNTAI 16.6.

- Vaellus Kankaanpäästä Köyliön Kirkkokarille
 - Pyhä Messu Kirkkokarilla klo. 13:00
 - Lähtö Helsinkiin tai Turkuun bussilla n. klo 15:00.
- Hinta sisältäen ruokailut ja majoitukset 50€, lisäksi kunkin omat matkakulut.

Ilmoittautuminen 2.6. mennessä isä Anders Hamburgille: ahamburg@katolinen.fi

Tue lasten kesäleirejä!

Lahjoita leiritukea ja anna lapselle elämys

Lahjoita haluamasi summa verkkosivujemme kautta osoitteessa caritas.fi/leirituki

Voit lahjoittaa myös tilisiirrolla tai MobilePayn kautta:

Tilisiirto:

Saaja: Suomen Caritas ry

Tilinumero: FI73 8000 1270 1545 04

Viite: 2325 (kotimaan sosiaalityö)

MobilePay: 95959 (viesti: kotimaa)

Keräyslupa: RA/2022/218

BENEDICT AND BEARS: A Ratzinger conference in Helsinki July 12th –14th, 2024

PROGRAM:

Friday: arrival and a "bear-watching walk" in downtown Helsinki

Saturday: a possibility to visit Korkeasaari zoo and see bears
2 pm introductory lecture by Dr Emil Anton

Keynote lecture by Ratzinger Prize winner 2023,

Professor Pablo Blanco Sarto, University of Navarra (Spain)

Benedict XVI: A Pope for Post-Modernity?

Papers and discussion

Venue: Studium Catholicum, Angelicum hall, Ritarikatu 3, Helsinki

Sunday: Mass, lunch, farewell

Monday: possibility to go to Eastern Finland for a bear-watching night in a wilderness hide.

Call for papers and registration fineca@hotmail.com.

Send your abstract by June 7, 2024.

Attendance is free of charge but donations to cover costs are appreciated. Prices apply to bear-watching activities, see benedictandbears.wordpress.com for more information.

Rooma, Greccio ja Bari: adventtimatka Radio Patmoksen kanssa 30.11.-7.12.2024

Matkanjohtajina TT Emil Anton, dos. Juha Ahvio ja Helvi Jääskeläinen

Ensimmäinen adventti Roomassa Pietarin ja Paavalin jalanjäljissä

• Antiikin Rooma ja 2000 vuotta kristillistä historiaa • Greccion jouluseimimuseo • Pietrelcinan Padre Pion museo • Pyhän Nikolauksen juhla Barissa • Caserta ja Montecassino.

Matkanjärjestäjänä Toivomatkat. Hinta 2hh puolihoitolla n. 2000€.

Info ja ilm. Emil Anton 0456313899, fineca@hotmail.com.

Pyhän Henrikin juhla Roomassa 2025 15.-20.1.2025

Matkanjohtajina Emil Anton (kat.) ja Antti Kruus (lut.)

Osallistumme suomalaisen ekumeenisen delegaation messuun

Santa Maria sopra Minerva -kirkossa ja vesperiin Santa Brigida

-kirkossa. Näemme paavin (Angelus) ja Pietarinkirkon, pyhien

hautoja, maailmanluokan taidetta sekä toivekohteita kirjasta

Anton & Kruus, Rooma: opas pyhiinvaeltajalle (Kirjapaja 2023).

• Matkan hinta (Finnairin lennot ja majoitus Hotel Residenza

in Farnesessa) 1220€ 2hh ja 1520€ 1hh. • Ilmoittautumiset

30.6.2024 mennessä info@elvetours.gr.

• Lisätietoja matkanjohtajilta fineca@hotmail.com, 0456313899 ja

sp@antikruus.com, 0405460844.

URKUMUSIIKIN JUHLAA KATEDRAALISSA

URKUREITA LÄHELTÄ JA KAUKAA

Urkukonsertti Pyhän Henrikin katedraalissa **torstaina klo 18.00**.

6.6.2024 Marko Pitkäniemi

Sen jälkeen kesätauko.

Tervetuloa!

SOCIETAS SANCTI GREGORII MAGNI
gregoriusyhdistys.wordpress.com

MESSUJA LATINAKSI:
sunnuntaina 2.6. klo 13

Gregorius-yhdistyksen järjestämä tridentinisiä messuja vietetään Pyhän Henrikin katedraalissa normaalisti aina kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 13.00 (ei kesäkuukausina).

A Tridentine Mass in Latin is usually celebrated in St. Henry's Cathedral on the first Sunday of the month at 13.00 (not during summer).

Huom! Kaikkia ilmoittajia ja kirjoittajia pyydetään painokkaasti pitämään kiinni sivun 2 alalaidassa annetuista aineiston viimeisistä jättöpäivistä (deadline). Toimitus ei voi taata, että viimeisen jättöpäivän jälkeen toimitettuja muutoksia ehdittäisiin huomioida. Deadline on aina 10 päivää ennen lehden julkaisupäivää. F I D E S

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. *Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.*
Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Seuraava Fides
ilmestyy
9. elokuuta

TÖÖLÖN HAUTAUSTOIMISTO
Caritas Seurakuntapalvelu - Helsinki
09 628 398

Mechelininkatu 32, Taivallahden kasarmirakennus
www.toolonhautaustoimisto.fi

Pyhiinvaellus Vilnaan 5.–8.9.2024

Tampereen Pyhän Ristin seurakunnan piirissä on syntynyt ajatus Vilnan pyhiinvaelluksesta torstai 5. syyskuuta – sunnuntai 8. syyskuuta. Matka tehdään Air-Balticin lennoilla Tampere-Pirkkala, koneen vaihto Riiassa. Lähtö torstaina 5.9.-24 klo 05.25 Tampere, Pirkkalan lentokenttä – klo 08.25 Vilnan lentokenttä, alkaen 88,99 euroa. Paluu maanantaina 8.9.-24 klo 21.40 Vilnan lentokenttä – klo 00.35, alkaen 88,99 euroa. HUOM! Kukin varaa itse lentomatkan.

Pyhiinvaelluksen aikana yövytään Vilnan arkkihiippakunnan hotelli Domus Mariassa aivan Aamuruskon portin vierellä. Portin kappelissa säilytetään renessanssiajan mustaa ikonia Laupeuden äitiä, joka on maailmankuulu. Hotellimme ja portin välillä on vielä Pyhän Teresan barokkikirkko.

2-hengen huoneen hinta on 74 euroa, jos käyttää huoneen yksikseen se on 66 euroa. Hintaan kuuluu runsas aamiainen. HUOM! Kukin varaa itse huoneen. On syytä korostaa, että Domus Marian huoneet menevät nopeasti: info@domusmaria.com, www.domusmaria.com, Tel. +370 5 264 4880

Tarkoituksena on, että pyhiinvaelluksen aikana suomenkielinen matkapappi viettää messun Vilnan Jumalan laupeuden pyhäkössä. Matkapappina toimii kirkkoherra isä Toan Tri Nguyen.

Jumalan laupeuden pyhäkössä (lat. Sanctuarum Diviniae Misericordiae), joka sijaitsee Dominikaanien kadulla numerossa 12, Dominikonu 12, on ollut vuodesta 2005 saakka ollut esillä yksi katolisen maailman tärkeistä maalauksista, Jumalan laupeus. Maalaus kuvaa Jeesusta Kristusta, jonka sydäimestä lähtee kaksi sädettä kuin verta ja vettä. Maalauksen alareunassa lukee puolaksi "Jeesus, minä luotan sinuun". Taulun maalasi Eugene Marcin Kazimirowski 1934 sisar Faustina Kowalskan ohjeiden mukaan. Sisar Faustinan rippii-isä Michail Sopočka asetti taulun näytteille Aamuruskon portin kappelissa 2. pääsiäissunnuntaina 28. huhtikuuta 1935. Hän toimi Vilnan arkkipiispan valtuuttamana ja vaikutusvaltaisen nuoren sisar Faustina Kowalskan ohjeiden mukaan. Nuorena kuollut sisar Faustina tapasi useita kertoja Kristuksen Vilnassa ja myöhemmin mm. Krakovassa ja sai tältä ohjeita, rukouksia jne. jotka kokosi maailmankielille käännettyyn päiväkirjaansa (*Divine Mercy in My Soul. DIARY of Saint Maria Faustina Kowalska*, Marianpress, Stockbridge 2005). Pyhä paavi Johannes Paavali II oli kanonisoinut sisar Faustinan riemuvuonna 2000 ja hän myös määräsi että Katolisessa kirkossa 2. pääsiäissunnuntaita alettaisiin viettää Jumalan laupeuden sunnuntaina.

Aiemmin Jumalan laupeuden maalaus oli esillä viereisessä Pyhän Hengen barokkikirkossa, joka on Vilnan puolalaisyhteisön kirkko. Neuvostoaikana sitä piiloteltiin pienessä kirkossa Valko-Venäjällä.

Pyhiinvaellukseen kuuluu myös vierailu vesien keskellä sijaitsevassa Liettuun entisessä pääkaupungissa Trakaissa noin 40 minuutin ajomatkan päässä Vilnasta Autuaan Neitsyt Marian syntymäpäivänä sunnuntaina 8. syyskuuta. Siellä käymme muun muassa historiallisessa pyhiinvaelluskirkossa Autuaan Neitsyt Marian vierailun kirkossa. Keskiajan merkittävin Liettuun hallitsija Vytautas Suuri rakennutti kirkon 1400-luvulla ja sijoitti sinne Bysantin keisarilta saamansa ihmeitekevän ikonin Trakain Jumalanäidin. Neitsyt Marian syntymäpäiväjuhlat kirkossa on tunnettu jo ainakin 1600-luvulta.

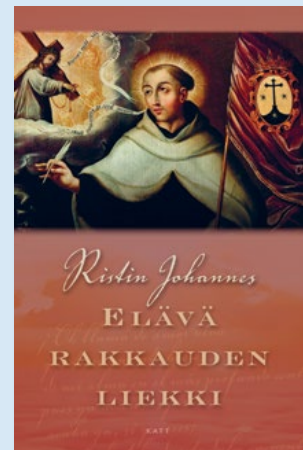
Pyhiinvaellus alkaa torstaina tutustumalla juutalaiseen Vilnaan, koska perjantaina alkaa sapatti ja sunnuntaipäivänä olemme Trakaissa.

Muusta ohjelmasta ilmoitetaan myöhemmin.

Pikaiset ilmoittautumiset:

Aulis Kallio, tekstiviesti numero 040-4175080, sp auliskallio@gmail.com

UUTUUKSIA

Ristin Johannes

ELÄVÄ RAKKAUDEN LIEKKI

Hänen viimeinen kirjansa ei ole vain kirja kontemplaatiosta, vaan se on jo itse kontemplaatiota. Se kuvaa kristityn elämän maanpäällistä täydellisyyttä, jossa enää vain ohut verho erottaa hänet taivaallisesta täyttymyksestä eli autuaaksi tekevästä Jumalan näkemisestä.

KATT, nid. 192 sivua, hinta 22,-

Toim. Katri Tenhunen & Heidi Tuorila-Kahanpää

HEIKKOJEN VOIMA

Jeesus-lapsen Teresan hengellinen kehitys

Kirja sisältää paavi Johannes Paavali II:n apostolisen kirjeen *Divini amoris scientia* ja paavi Franciscuksen apostolisen kehoituskirjeen *C'est la confiance* sekä karmeliittaisä Wilfrid Stinissenin artikkeli Teresan hengellisestä kehityksestä sekä kaksi Teresan runoa.

KATT, nid. 112 sivua, hinta 15,-

katolinenkirjakauppa.net

HELSINKI

**Pyhän Henrikin
katedraaliseurakunta**

Pyhän Henrikin aukio 1,
00140 Helsinki

Puh. 09-637853, 046-9552353

Sähköposti henrik@katolinen.fi
Kotisivu henrik.katolinen.fi

• Huom! Viikko-ohjelma 1.6.-31.8.: La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.30 messu englanniksi, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti ja to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, 19.30 Neokatekumenaaliyhdyksen liturgia. Kesällä adoraatio vain kuukauden ensimmäisenä perjantaina iltamessun jälkeen 21.00 asti. Rippiaika ma, ke, pe, la 17.30-17.55 sekä ennen sunnuntain messuja ja sopimuksen mukaan.

• Note! Weekly schedule 1.6.-31.8. Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Mass in English, 11.00 High Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Fri. Adoration after Evening Mass until 21.00, only on the first Friday of the month. Confessions Mon., Wed., Fri., Sat. 17.00-17.55, before Masses on Sunday and by appointment.

• Messuja voi seurata osoitteessa: henrik.katolinen.fi

1.6. la 11.00 piispanmessu (Marko Pitkäniemen diakoniksi vihkiminen), 17.40 vesper, 18.00 aattomessu

2.6. su Corpus Christi: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, messun jälkeen kulkue, 13.00 gregoriaaninen messu (alkaa kulkueen jälkeen), 16.30 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 18.00 iltamessu

3.6. ma 18.30 johdantokurssi

8.6. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu

9.6. su kirkkovuoden 10. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 18.00 iltamessu

15.6. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu

16.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu

22.6. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu

23.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu

29.6. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu

30.6. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 16.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 18.00 iltamessu

6.7. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu

7.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu

13.7. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu

14.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 18.00 iltamessu

20.7. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu

21.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu

27.7. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu

28.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu

3.8. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu

4.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 16.30 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 18.00 iltamessu

5.8. ma 18.30 johdantokurssi 2023-2024 seurakuntasalissa

10.8. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu

11.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 18.00 iltamessu

Huom! Kesä-, heinä- ja elokuussa ei kirkkokahveja sunnuntaisin vaan keskiviikkoisin iltamessun jälkeen. **Note!** There is no church coffee on Sundays in June, July and August. Instead, coffee is served on Wednesdays after the Evening Mass.

MUUT PAIKKAKUNNAT

Huom! Kesällä ei messuja muilla paikkakunnilla.

Note! There are no Masses in other cities during summer.

Huom! Päiväkohtaisen erityisohjelman paikkansapitävyys kannattaa varmistaa suoraan järjestävästä seurakunnasta tai yhdistyksestä.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki

Puh. 09-2411633, 040-9659137

Sähköposti maria@katolinen.fi

Kotisivu maria.katolinen.fi

• Viikko-ohjelma 16.6. saakka: La 10.00 messu suomeksi, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 messu (1. su lastenmessu suomeksi, 2. su lastenmessu suomeksi, 3. su vietnamiksi, 4. su lastenmessu suomeksi, 5. su lastenmessu suomeksi), su 13.00 messu tagalogiksi (2. ja 4. su), 14.30 messu ruotsiksi/mässä på svenska (1. su/1. sön.), 16.00 messu puolaksi, 17.30 ruusukkorukous englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 7.00 laudes, 7.30 messu suomeksi tai englanniksi, 17.15-17.50 adoraatio, 18.00 iltamessu. Rippitilaisuus ma, ti, ke, to, pe 16.45-17.05, la 17.30-17.50, su 9.30-9.50 ja 17.30-17.50. Seurakunnan kanslia avoinna ma-ke 10.00-15.00.

Huom! Viikko-ohjelma 17.6.-17.8.:

La 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 16.00 messu puolaksi, 17.30 ruusukkorukous englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 17.15-17.50 adoraatio, 18.00 iltamessu. Rippitilaisuus ma, ti, ke, to, pe 16.45-17.05, la 17.30-17.50, su 9.30-9.50 ja 17.30-17.50.

• Weekly schedule until 16.6.: Sat. 10.00 Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass (1st Sun. Family Mass in Finnish, 2nd Sun. Family Mass in Finnish, 3rd Sun. Vietnamese, 4th Sun. Family Mass in Finnish, 5th Sun. Family Mass in Finnish), 13.00 Mass in Tagalog (2nd and 4th Sun.), 14.30 Mass in Swedish (1st Sun.), 16.00 Mass in Polish, 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 7.00 Laudes, 7.30 Mass in Finnish or English, 17.15-17.50 Adoration, 18.00 Evening Mass in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 16.45-17.05, Sat. 17.30-17.50, Sun. 9.30-9.50 and 17.30-17.50. Parish office open Mon.-Wed. 10.00-15.00.

Note! Weekly schedule 17.6.-17.8.: Sat. 18.00 Evening Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 16.00 Mass in Polish, 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 17.15-17.50 Adoration, 18.00 Mass in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 16.45-

17.05, Sat. 17.30-17.50, Sun. 9.30-9.50 and 17.30-17.50. Parish office open upon appointment.

• Kaikki messut ovat katsottavissa internetissä Youtuben "Pyhä Maria" kanavalla.

2.6. su Corpus Christi: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi ja kulkue, 14.30 messu ruotsiksi/mässä på svenska, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

9.6. su kirkkovuoden 10. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 10.00-11.00 pyhäkoulu seurakuntasalissa, 11.30 lastenmessu suomeksi, 13.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

16.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

23.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

30.6. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

7.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

14.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

21.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

28.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

4.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusuko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

11.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusuko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

Huom! Kesällä 17.6.-17.8. ei vietetä arkisin aamuessuja.

Note! During summer 17.6.-17.8. there are no Morning Masses Monday through Friday.

MUUT PAIKKAKUNNAT

Huom! Kesällä ei messuja Hyvinkäällä.

Note! There are no Masses in Hyvinkää during summer.

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku
Puh. 02-2314389, 0400-458128
Sähköposti birgitta@katolinen.fi
Kotisivu birgitta.katolinen.fi

• Su 9.00 messu ruotsiksi tai latinaksi, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.30 messu puolaksi tai vietnamiksi (4. su) tai tagalogiksi tai ei messua, 18.00 messu englanniksi. Ma, ke, pe, la 7.30 messu, ti ja to 18.00 messu. To 17.30 adoraatio (paastonaikana ristintie). Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan

• Sun. 9.00 Mass in Swedish or Latin, 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in Polish or Vietnamese (4th Sun.) or Tagalog or no Mass, 18.00 Mass in English. Mon., Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 18.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.30 Adoration (during Lent Stations of the Cross). Confessions half an hour before Mass and by appointment.

• Päivitetty tiedot löytyvät aina seurakunnan kotisivulta osoitteesta birgitta.katolinen.fi.

2.6. su Corpus Christi: 9.00 messu latinaksi, 10.00 ruusukko, 10.30 juhla-messu, 12.30 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

7.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 7.30 messu

9.6. su kirkkovuoden 10. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/mässä på svenska, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 15.00 messu puolaksi Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

15.6. la 13.30 messu tagalogiksi Raumalla/Mass in Tagalog in Rauma

16.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

23.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/mässä på svenska, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu puolaksi Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

24.6. ma pyhän Johannes Kastajan syntymä: 7.30 messu

29.6. la pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 7.30 messu

30.6. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

7.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/mässä på svenska, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.30 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

14.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 15.00 messu puolaksi Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

21.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/mässä på svenska, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

28.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 15.00 messu puolaksi Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

4.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/mässä på svenska, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.30 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

6.8. ti Herran kirkastuminen: 18.00 juhlamessu

11.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 15.00 messu puolaksi Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

MUUT PAIKKAKUNNAT

Eurajoki (ev.-lut. kirkon seurakuntasali, Kukkapolku 2): 9.6.,

23.6., 14.7., 28.7., 11.8. su 15.00

Ahvenanmaa (Röda korsgården, Västra Esplanadsgatan 5): jälleen syksyllä

Pori (ort. kirkko, Maantiekatu 46): jälleen syksyllä

Rauma (Nuortentalo, Hallikatu 12): 15.6. la 13.30

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä

Puh.: seurakunnalla ei enää

numeroa, papeilla omat numerot

Sähköposti: olavi(at)katolinen.fi

Kotisivu: olavi.katolinen.fi

• Su 9.00 messu, 10.00 ruusukko (paastonaikana ristintie), 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma 18.00 messu. Ti 7.00 messu, 18.00 gregoriaaninen messu. Ke 18.00 messu. To 18.00 adoraatio ja 18.30 messu. Pe 7.00 messu. La 10.00 messu (kerran kuussa perhemessu 12.15). Parannuksen sakramentti ma, ti, ke, to 17.30-17.55, la 9.30-10.55 ja su 10.00-10.25 tai sopimuksen mukaan.

• Sun. 9.00 Mass in Finnish, 10.00 Rosary (Stations of the Cross during Lent), 10.30 High Mass in Finnish, 12.00 Mass in English. Mon. 18.00 Mass. Tues. 7.00 Mass, 18.00 Gregorian Mass. Wed. 18.00 Mass. Thurs. 18.00 Adoration and 18.30 Mass. Fri. 7.00 Mass. Sat. 10.00 Mass (Family Mass in Finnish once a month at 12.15). Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs. 17.30-17.55, Sat. 9.30-10.55. and Sun. 10.00-10.25 or by appointment.

2.6. su Corpus Christi: 11.00 messu ja kulkue/Mass and Procession

9.6. su kirkkovuoden 10. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

16.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

23.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: mahdollisesti vain yksi messu, aika varmistuu myöhemmin

24.6. ma pyhän Johannes Kastajan syntymä: 18.00 messu

29.6. la pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 10.00 messu

30.6. su kirkkovuoden 13. sunnuntai:

10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

7.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

14.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

21.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

28.7. su pyhä Olavi: Huom.! 11.00 messu

4.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

11.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

TAMPERE

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere

Puh. 03-2127280, 050-3617942

Sähköposti risti@katolinen.fi

Kotisivu risti.katolinen.fi

• Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 16.30 ruusukko englanniksi, 17.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, pe 18.00 messu, to 7.30 messu. Ke 17.40 vesper. Pe 17.15 adoraatio (paastonaikana ristintie). La messu-aika vaihtelee. (Yleensä messu klo 8.00). Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauaintaj messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

• Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 16.30 Rosary in English, 17.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Fri. 18.00 Mass, Thurs. 7.30 Mass. Wed. 17.40 Vespers. Fri. 17.15 Adoration. Sat. Mass time varies. (Normally Mass at 8.00). Confession every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

• Striimattua messua voi katsoa joka päivä osoitteessa <https://risti.katolinen.fi/live-stream.html> tai <https://tampere.livestreams.fi>

- 31.5. pe 18.00 iltamessu, 18.30 miestenpiiri
- 2.6. su Corpus Christi: 10.30 messu suomeksi, 12.30 messu tagalogiksi/ Mass in Tagalog, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
- 7.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 18.00 messu
- 9.6. su kirkkovuoden 10. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 13.00 messu vietnamiksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
- 16.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
- 23.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
- 24.6. ma pyhän Johannes Kastajan syntymä: 7.30 juhlamessu
- 29.6. la pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 18.00 juhlamessu
- 30.6. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
- 7.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
- 14.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
- 21.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
- 28.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
- 4.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 12.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
- 7.8. ke 18.00 iltamessu, 18.30 raamatupiiri
- 11.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English

MUUT PAIKKAKUNNAT

Hervanta (ev.-lut. kirkko, Lindforsinkatu 7, Tampere): ilmoitetaan myöhemmin

Hämeenlinna (ort. kirkko, Erottajakatu 2): 4.8. su 15.00

Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 11.8. su 11.00

Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5): 11.8., 25.8. su 12.00

Vaasa (Jeesuksen pyhän sydämen kappeli, Rauhankatu 8 C 22): 10.8. la 16.00, 25.8. su 16.00

Seinäjoki (seurakuntasali, Lakeuden Risti, Ala-Kuljankatu 1): jälleen syyskuussa

KOUVOLA

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola
Puh. 05-5444 110, 040-4865614
Sähköposti ursula@katolinen.fi
Kotisivu ursula.katolinen.fi

- Su 10.00 messu. Ke 7.30 messu. To 17.00 messu. Pe 17.00 messu. Ma, ti ja la messuajat vaihtelevat. Lisätieto seurakunnasta. Rippiaika pe 16.30-16.50, su 9.15-9.45 sekä sopimuksen mukaan.
- Sun. 10.00 Mass in Finnish. Wed. 7.30 Mass in Finnish. Thurs. 17.00 Mass in Finnish. Fri. 17.00 Mass in Finnish. Mon., Tues. and Sat. Mass times vary. Please contact the parish. Confessions Fri. 16.30-16.50, Sun. 9.15-9.45 and upon agreement.

Huom! Ohjelmaan voi tulla muutoksia!

- 2.6. su Corpus Christi: 10.00 messu
- 9.6. su kirkkovuoden 10. sunnuntai: 10.00 messu
- 16.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.00 messu
- 23.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 10.00 messu
- 30.6. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.00 messu
- 7.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.00 messu
- 14.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.00 messu
- 21.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.00 messu
- 28.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.00 messu
- 4.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 10.00 messu
- 11.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.00 messu

MUUT PAIKKAKUNNAT

Kotka (Kymin kirkko, Suntionkatu 18): jälleen syksyllä

Lahti (Launeen kirkko, Tapparakatu 22): jälleen syksyllä

Lappeenranta (Lappeenrannan kirkko, Mannerheiminkatu 1): 22.6. la 16.15

Pyhtää (Harjuntie 11): ilmoitetaan myöhemmin

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu
Puh. 08-347834, 044-0200245
Sähköposti perhe@katolinen.fi
Kotisivu perhe.katolinen.fi

- Su 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 16.30 ruusukko, 17.00 messu. To 16.00 adoraatio (ei kuukauden ensimmäisellä viikolla, jolloin adoraatio pe 12-17). La 11.30 messu. Ti, ke, la 18.00 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus arkisin puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan. Muutokset vakio-ohjelmaan ovat mahdollisia.

- Sun. 10.05 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Thurs. 18.00 Mass in Finnish, Fri. 9.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.30 Adoration. Sat. 18.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Tues. 16.00, before Masses, and by appointment. Changes to the programme are possible. Please look at the updated calendar on the website of the parish.

- 2.6. su Corpus Christi: 10.00 päämessu ja kulkue, 12.15 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Torniossa
- 9.6. su kirkkovuoden 10. sunnuntai: 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi/Mass in English, 17.30 messu Rovaniemellä
- 16.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Kemissä
- 23.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi/Mass in English, 17.30 messu Kajaanisssa
- 30.6. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi/Mass in English
- 7.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Torniossa
- 14.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi/Mass in English, 17.30 messu Rovaniemellä
- 21.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Kemissä
- 28.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Raahessa

- 4.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Torniossa
- 6.8. ti Herran kirkastuminen: 18.00 juhlamessu
- 11.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi/Mass in English, 17.30 messu Rovaniemellä

MUUT PAIKKAKUNNAT

Kajaani (Kirkkokatu 17): 23.6., 25.8. su 17.30

Kemi (Lehtokatu 31): 16.6., 21.7., 18.8., 15.9. su 17.00

Tornio (Lukiokatu 1): 2.6., 7.7., 4.8., 1.9. su 17.00, ruusukko puoli tuntia ennen messua

Raah (Brahenskapu 2): 28.7., 22.9. su 17.00

Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 9.6., 14.7., 11.8., 8.9. su 17.30

KUOPIO

Pyhän Joosefin seurakunta

Lönnrotinkatu 24, 70500 Kuopio
Puh. 044-3657142, 044-9744608
Sähköposti joosef@katolinen.fi
Kotisivu joosef.katolinen.fi

- Su 10.05 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, to 18.00 messu, pe 9.00 messu. To 17.30 adoraatio. La 18.00 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika ti 16.00, ennen messua ja sopimuksen mukaan. Ohjelmaan voi tulla muutoksia, jotka voi tarkistaa seurakunnan kalenterista..

- Sun. 10.05 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Thurs. 18.00 Mass in Finnish, Fri. 9.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.30 Adoration. Sat. 18.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Tues. 16.00, before Masses, and by appointment. Changes to the programme are possible. Please look at the updated calendar on the website of the parish.

- 2.6. su Corpus Christi: 10.00 messu Joensuussa, 10.05 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu
- 3.6. ma 18.45 jatkokurssi
- 8.6. la 11.00 messu Savonlinnassa
- 9.6. su kirkkovuoden 10. sunnuntai: 10.00 messu Joensuussa, 10.05 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu

- 13.6. to 18.45 johdantokurssi
 14.6. pe 18.00 messu Mikkelissä
 16.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.00 messu Joensuussa, 10.05 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu
 17.6. ma 18.45 jatkokurssi
 23.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 10.00 messu Joensuussa, 10.05 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu
 27.6. to 18.45 johdantokurssi
 28.6. pe 9.00 aamumessu, 18.00 aat-tomessu
 29.6. la pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 18.00 messu
 30.6. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.00 messu Joensuussa, 10.05 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu
 1.7. ma 18.45 jatkokurssi
 4.7.-5.7. to-pe Huom.! ei messuja eikä adoraatiota
 7.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.05 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 18.00 messu Joensuussa
 14.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.05 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 13.00 messu karenniksi, 18.00 messu Joensuussa
 21.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.05 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 18.00 messu Joensuussa
 25.7.-26.7. to-pe Huom.! ei messuja eikä adoraatiota
 28.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.05 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 18.00 messu Joensuussa
 4.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 10.00 messu Joensuussa, 10.05 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu
 11.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.00 messu Joensuussa, 10.05 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu

JOHDANTOKURSSI

13.6., 27.6. to 18.45

JATKOKURSSI

3.6., 17.6., 1.7. ma 18.45

MUUT PAIKKAKUNNAT

Joensuu (Louhostie 4): ajat ylempänä ohjelmassa
Savonlinna (Pikkukirkko, Olavinkatu 29): 8.6. la 11.00
Mikkeli (Pyhän Ylienkelin Mikaelin Kirkko, Paavalinkatu 4): 14.6. pe 18.00

Hiippakunnan kuuria

Piispantalo: Rehbindertintie 21, 00150 Helsinki, 09-6877460, hiip-pakunta@katolinen.fi • **Taloustoimisto:** 050-4621522 (ma-pe 11-15), ekonomia@katolinen.fi.

• **Opetusosasto:** Kuusitie 6, 00270 Helsinki, 050-5440871, opetus@katolinen.fi.

Katolinen tiedotuskeskus: Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki, 045-7837 1087, info@katolinen.fi • **Julkaisuosasto:** katri.tenhunen@katolinen.fi • **Viestintäosasto:** marko.tervaportti@katolinen.fi.

Keskukset**Suomen Caritas**

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 0400 911874. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi. Toimisto ja kauppa ovat avoinna ti-pe klo 10-15.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3 b A, 00170 Helsinki. Puh. 09 612 06711, fax 09 61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi • www.studium.fi.

Yhdistykset & yhteisöt**Academicum Catholicum**

Lisätietoja: www.academicumcatholicum.blogspot.com.

Obl.OSSS – Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatit – luostari-sääntökunnan maallikkojen ryhmä Turussa. Kotisivut: https://www.birgittalaisoblaatit.fi/oblaatit.html. Birgittalaisoblaatit kokoontuvat noin kerran kuukaudessa Turun birgittalaisluostarissa moderaattorin, isä Toan Tri Nguyenin ja yllisaren äiti M. Bernabé O.Ss:n johdolla.

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin and English in St. Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00: (Autumn program will come later) • Afterwards, a nice get-together. Many other activities as well. More information: cshelsinki.wordpress.com.

Fransiskaanimaallikot – OFS

Ordo Franciscanus Saecularis • Kevät/syky 2024 – 76. toimintavuosi. Ohjelma jatkuu taas syksyllä, kerran kuukaudessa tiistaisin klo 16-18 Pyhän Marian seurakuntasalissa. Syksyn ohjelma ilmestyy elokuun lehdessä ja kotisivulle. • Vastuuhenkilö: Marko Pitkäniemi OFS, puh. 046 6175314, sp: marko.pitkaniemi@katolinen.fi • Kotisivu: fransiskaanimaallikot.blogspot.fi.

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni • Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. • Puheenjohtaja Tatu Heimari, chairman@gregorius.fi • Moderaattori Anders Hamberg • Messuista ilmoitetaan yhdistyksen Facebook-sivulla, jota kaikki pääsevät lukemaan.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot – SCJ

Moderaattori Peter Gebara SCJ. Puheenjohtaja Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsinki: yhdyshenkilö Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsingin kokoukset joka kuukauden ensimmäisenä torstaina Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen. • Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com • Turku: Yhdyshenkilö Hilikka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilikka.bernard@hotmail.com.

Karmeliittamaallikot – OCDS

Ordo Carmelitarum Discalceatorum Saecularis • Vastuuhenkilö Eva Maija Kralin, puh. 0503546881, email: eva1maija@gmail.com • www.sites.google.com/site/karmeliittamaallikot.

Maallikkodominikaanit – OP

Laici ordinis praedicatorum • Vastuuhenkilö Pertti Ylinen OP, puh. 050-3042419, sp: peritiiy60@gmail.com • Kotisivu: maallikkodominikaanit.blogspot.fi.

Marian legioona

kokoontuu vastaisuudessa joka maanantai ilta-messun jälkeen Pyhän Marian kirkon seurakuntasalissa. Kokous kestää tavallisesti noin 90 minuuttia. • Ryhmän yhteystiedot ovat edelleen voimassa ja henkisenä ohjaajana toimii isä Martti Savijoki SCJ. • Legion of Mary meets every Monday at St. Mary's parish hall after the Mass and adoration, ca. at 19:00.

Maria-klubi

Maria-klubi kokoontuu kuukauden 1. keskiyöllä pyhän Marian kirkolla. Ensin on messu klo 14.00 ja sen jälkeen kahvit ja ohjelmaa srk-salissa.

Miestenpiiri

Katolinen miestenpiiri kokoontuu aina **kuukauden toisena tiistaina** iltamessun jälkeen Marian seurakuntasalissa. Miestenpiirin tarkoitus on auttaa katolisia miehiä kasvamaan katolisessa uskossa sekä luoda yhteenkuuluvuuden tunnetta heidän välilleen. Kaikki katolilaiset ja katolisuudesta kiinnostuneet miehet ovat tervetulleita.

Seniorit

Seniorit kokoontuvat joka kuukauden kolmantena tiistaina messuun Pyhän Henrikin katedraalissa kello 12.00. Mahdollisista muutoksista ilmoitetaan erikseen. Tervetuloa!

Autuaan Hemmingin LITANIA

Herra, armahda. Herra, armahda.
Kristus, armahda. Kristus, armahda.
Herra, armahda. Herra, armahda.

Kristus, kuule meitä. Kristus, kuule meitä.
Kristus, kuule rukouksemme. Kristus, kuule rukouksemme.

Taivaallinen Isä, Jumala, armahda meitä.
Poika, maailman Lunastaja, Jumala, armahda meitä.
Pyhä Henki, Jumala, armahda meitä.
Pyhä Kolminaisuus, yksi Jumala, armahda meitä.

Pyhä Maria, rukoile puolestamme.
Pyhä Henrik, rukoile puolestamme.
Pyhä Birgitta, rukoile puolestamme.

Autuas Hemming, rukoile puolestamme.
Hyvän Paimenen uskollinen seuraaja, rukoile puolestamme.
Pyhän Hengen lahjojen täyttämä, rukoile puolestamme.
Apostolien seuraaja, rukoile puolestamme.
Hyvän sanoman julistaja, rukoile puolestamme.
Laumasi valpas paimen, rukoile puolestamme.
Pyhän kirkon tarpeista huolehtija, rukoile puolestamme.
Sielujen pelastuksen turva, rukoile puolestamme.
Oppineisuuden vaalija, rukoile puolestamme.
Hiljaisen rukouksen voima, rukoile puolestamme.
Itsensä kieltämisen esikuva, rukoile puolestamme.
Puhtauden kuvastin, rukoile puolestamme.
Ahkeruuden esimerkki, rukoile puolestamme.
Sairaiden suojelija, rukoile puolestamme.
Toivon tuoja köyhille, rukoile puolestamme.
Totuuden peloton puolustaja, rukoile puolestamme.
Rauhan rakentaja, rukoile puolestamme.
Neitsyt Marian viestinviejä, rukoile puolestamme.
Pyhän Birgitan ystävä, rukoile puolestamme.
Jeesuksen Kristuksen uskollinen pappi, rukoile puolestamme.
Kuoleman hetkellä auttaja, rukoile puolestamme.
Kaikkien sinuun turvautuvien suojelija, rukoile puolestamme.
Jumalan lahja Suomelle, rukoile puolestamme.

Autuas Hemming, rukoile puolestamme:
jotta uskomme vahvistuisi.
Autuas Hemming, rukoile puolestamme:
jotta rauha ja rakkaus säilyisi perheissämme.
Autuas Hemming, rukoile puolestamme:
jotta kaikki kristityt olisivat yhtä.
Autuas Hemming, rukoile puolestamme:
etemme koskaan vaipuisi epätoivoon.
Autuas Hemming, rukoile puolestamme:
että toimisimme aina yhteiseksi hyväksi.
Autuas Hemming, rukoile puolestamme:
jotta voisimme kaikessa ylistää Jumalaa.
Autuas Hemming, rukoile puolestamme:
jotta olisimme uskollisia evankeliumin todistajia.

Jumalan Karitsa, joka pois otat maailman synnin,
säästä meitä, Herra.
Jumalan Karitsa, joka pois otat maailman synnin,
kuule rukouksemme, Herra.
Jumalan Karitsa, joka pois otat maailman synnin,
armahda meitä.

Rukoile puolestamme, autuas Hemming:
että me Kristuksen lupauksen arvoisiksi tulisimme.

Rukoilkaamme:

Jumala, sinä annoit autuaalle piispa Hemmingille oppineisuutta ja hyveitä rauhan rakentamiseen ja jumalanpalveluselämän edistämiseen. Hänen esirukouksensa tähden suo meidän alati iloita sinun rauhastasi. Tätä pyydämme Kristuksen, Herramme kautta. Aamen.

Tai:

Kaikkivaltias, iankaikkinen Jumala, sinä annoit autuaan piispa Hemmingin kansallesi uskolliseksi paimeneksi ja opettajaksi. Hänen esirukouksensa tähden siunaa Suomen maata ja kansaa ja johdata meitä tuntemaan sinut yhä palavammin. Tätä pyydämme Kristuksen, Herramme kautta. Aamen.